

ശ്രീമദ്വേദവിതം.

എൻ. കുമാരനാശാൻ.

PUBLISHED BY
L. F. Fernandez & Sons.
TRIVANDRUM.

പ്രിയ അമ്മ മഠ,

ശ്രീഷ്ട ലക്ഷിതം.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി
എൻ. കുമാരനാശാൻ.

PUBLISHED BY
L. F. Fernandez & Sons.
TRIVANDRUM.

[പ്രിയ അമ്മ മദ,

ശ്രീബലചരിതം.

കിളിപ്പാട്ട്.

മൂന്നും നാലും കാണങ്ങൾ.

എൻ. കുമാരനാശൻ.

‘ഭാസ്കര’പ്രസ്സ്,
തിരുവനന്തപുരം.

മാൺമ്പ്ര.

ഏകദേശം പ്രതികളിലും ഗ്രന്ഥകർമ്മവിന്റെ മുദ്രയുണ്ടായിരിക്കും

ശ്രീബുദ്ധചരിതം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു കാണങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒന്നാം പുസ്തകം പുറത്തായിട്ടു ഇപ്പോൾ രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം മൂന്നും നാലും കാണങ്ങളടങ്ങിയ രണ്ടാം പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഇത്ര താമസം നേരിട്ടതിൽ വ്യസനമുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇപ്പോഴേക്കിലും പ്രതിജ്ഞയായ നിർവ്വേദാൻ സാധിച്ചതിലുള്ള ചെറിയ ചാരിതാത്മ്യത്തോടുകൂടി ഈ രണ്ടാം പുസ്തകവും സഹൃദയരായ വായനക്കാരുടെ മുമ്പാകെ സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരു സംഗതിയാണ് ഇതിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമായുള്ളത്. ഈ കിളിപ്പാട്ട് 'Light of Asia' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കൃതിയുടെ ഒരു സ്വതന്ത്ര തർജ്ജിമയായിരിക്കണമല്ലോ ആരംഭിച്ചിരുന്നത്. എങ്കിലും ഇതിനെ ഒരു സ്വതന്ത്രകൃതിയായി അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് പലതുകൊണ്ടും അധികം നല്ലതായിരിക്കുമെന്നു ഒടുവിൽ തോന്നുകയാൽ ഈ രണ്ടാം പുസ്തകം മുതൽ ആ അഭിപ്രായത്തിന്നനുരൂപമായ രീതിയിലാണ് ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു മൂന്നാം കാണത്തിൽ പൂർവ്വാധികം സ്വതന്ത്രാത്മീകരിക്കുകയും നാലാം കാണത്തെ മിക്കവാറും ഒരു സ്വതന്ത്ര കൃതിയായിത്തന്നെ പരിണമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കൊണ്ടു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ആകപ്പാടെ യുള്ള ഭംഗിക്കും പ്രേമധിക്കും ധാനി തടാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധവച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇതിവൃത്തത്തിൽ ബുദ്ധഭഗവാന്റെ സന്യാസം വരേയുള്ള പൂർവ്വാശ്രമകഥകൾ മുഴുവൻ ഈ നാലാം കാണ്ടാത്താടെ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും ഇത്രയുംകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥം പകുതിതീർന്നിരിക്കുന്നതിനാലും ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളെയും പൂർവ്വഭാഗമായി പരിച്ഛേദിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കൈതമുക്കു, തിരുവനന്തപുരം, } എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ.
ഫെബ്രുവരി ൨൩.

ശ്രീബലചരിതം.

കിളിപ്പാട്ട്.

മൂന്നാം കാണ്ടം.

ശ്രീമയമായിട്ടു വിശ്രമവനത്തിങ്കൽ
പ്രേമസിന്ധുവാം പ്രിയയോടൊത്തു യമാസുഖം
ആ മനോഹരസൗന്ദര്യങ്ങളിലങ്ങനവാനാൻ
കാമകോമളരൂപൻ, സിലാത്മൻ തിരുവടി
ഭീതിയും ഭാരിദ്രവും മറേറാരോ ടുഃഖങ്ങളും
വ്രാധിയും വാൽകൃവുമെന്നല്ല മരണവും
ഏതുമേ സ്വപ്നം ശാക്രസിംഹനാം തിരുമേനി
ചേതസ്സിലെന്താണെന്നതറിഞ്ഞീലതുവരേ
രാത്രിയിലെനാൽ, നിദ്രാസിന്ധുവിൽ സ്വപ്നക്കുപ്പൽ
യാത്രയിൽ തളർപ്പുസ്സാം കരയെത്തിടുവോർ
ചിത്രമായിടയ്ക്കിടെ കണ്ടുള്ള വിശേഷങ്ങൾ
ഉത്രയും തന്നോടോതിയിരുന്നിതപ്പോളപ്പോൾ.
ഇഴവിധം വാഴുന്നാളിലത്തിരുവടിയോമൻ
പൂവൽ മേനിയാം യശോധരതൻ തിരുമാറിൽ
പാവനമാകും ശിരസ്സണച്ച മയങ്ങിയും
സാവധാനമായ് ദേവി മുദുവാം വൃജനത്തെ

ഓമനക്കരതാരിലേന്തി വീശവേമിഴി-
ത്താമരയിതളുകൾ പൂടിയുമുറങ്ങുമ്പോൾ

ശോകാവേഗത്താലെന്ന് പോലിടനെഞ്ചു പോട്ടി
യാക്ഷലാത്മാവായ് ഞെടിയുണരും പലപ്പോഴും

“ലോകമേ, ഹാ! ഞാനെന്റെകോലമേ! കേൾക്കുന്നു
നീ കേഴുന്നതു, നിനയ്ക്കുന്നുണ്ടു, വരുന്നു ഞാൻ” [ണ്ടു
ഇങ്ങനെ പുലമ്പിട്ടു, മുടനേ ദേവിയുള്ളിൽ
തിങ്ങിയ ഭയത്തോടും തന്മുഖാംബുജം നോക്കും

എന്തയ്യോ! കേഴുന്നതെൻ പ്രാണവല്ലഭേ, ഭവാ
നെന്നൊരുമുഖമുതൽ നിന്തീരുമേനിക്കെന്നു

ഖേദിച്ചു പരിഭ്രാന്ത ചിത്തയായലിവൊടു
ചോദിക്കും ചപലനീലോൽപല വിഘോഷന.

ആകുലതപം തോന്നുമാറന്നേരം മുഖത്തതി
ശോകവും ദേവതുല്യതേജസ്സും സ്ഫുരിക്കയാൽ,

കേണീടുമവൾ; നാമനുണൻ തുക്കൺ പാത്തു
ചേണാൻ ചെറു ചിരിതുവിയാശപസിപ്പിക്കും

പ്രാണനാമയെച്ചിത്തകാലുഷ്യം നീങ്ങുമാറു
വീണവായിച്ചീടുവാൻ കല്പിക്കും പിന്നെ ദേവൻ.

അങ്ങനെയിരിക്കെ നൽക്കമ്പികൾ ശ്രുതികൂടി
യങ്ങുതൻകിളിവാതിൽ പടിമേലൊരു രാവിൽ

വച്ചിരുന്നിതു വെള്ളി വീണയൊന്നിളകാറു,
സ്വച്ഛന്ദമടിച്ചതിൽ സ്വപനങ്ങൾ പൊങ്ങുമട്ടിൽ.

കമ്പിയിൽ കാറ്ററടിച്ചിടോരോരോവിധം ചെവി
ക്കിമ്പമാമ്മാറു പല നാദങ്ങൾ പൊങ്ങീമന്ദം.

ചുറ്റമാളുകൾ ശയിച്ചിരുന്നോർ കേടിടതിൽ
 ചെറുചേ വിശേഷം തോന്നീലവക്കാക്കുമെന്നാൽ,
 താനേ തന്ത്രികൾ തൂവം കായ്കളി കമാരൻ
 വാനവർ ചിണ്ണിൽവീണ വായിപ്പതെന്നു തോന്നി
 മാനസത്തിക, ലതമല്ല ദേവകൾ പാടും
 ഗാനവുമതിൽ കലന്നിങ്ങനെ കേട്ടുനാഥൻ.

“ഇണ്ടലാനോടിവിശ്രമം കൊതിച്ചല്ലാടവും
 തിണ്ടാടും വായുവിന്റെ ശബ്ദങ്ങളല്ലോ ഞങ്ങൾ.

കണ്ടീടുന്നില്ലയെങ്ങുമാശ്വാസമതുമൂലം
 കണ്ഠതയാൻവണ്ണം കേഴുന്നിതറിഞ്ഞാലും.

ഉഴുതിലോക്കുവാഴിക്കാറിനും മനുഷ്യന്റെ
 പാശംജീവിതത്തിനും ഗതിയൊന്ന തായതു്.

കേഴുക, നെടുവീപ്പിട്ടീടുക, തേങ്ങിടുക
 ചൂഴ്വം ചീരിക്കുതിച്ചോടുക, പിടയുക.

എന്തിനായുണ്ടായ് ഞങ്ങളെങ്ങു നിന്നുണ്ടായെന്നും
 ചിന്തിച്ചാലാക്കുമറിയാവതല്ല; തുപോലെ,

എങ്ങുനിന്നിജ്ജീവിതമുണ്ടായെന്നതും, പിന്നെ
 യെങ്ങോദേസ്സു തു പോകുന്നെന്നുമാക്കുറിയാറും!

അന്തരമില്ല വിഭോ! നിങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾക്കും; നാം
 മന്തരാളത്തിൽ വൃഥാ തോന്നിയ ഭൂതങ്ങൾതാൻ.

സന്തതം രൂപംമാറി വരുമിക്ലേശങ്ങളി-

ലെന്തൊരു സെഴുപുളളു ഞങ്ങൾക്കു നിരൂപിച്ചാൽ

ഇങ്ങെഴുമറിശ്രാന്ത വിഷയഭോഗങ്ങളി-

ലങ്ങയ്ക്കുമെന്തു സുഖമോ ഞങ്ങളറിവീല?

പിന്നെയിപ്പ്രേമം തന്നെ ശാശ്വതമായിരുന്നാൽ
സന്ദേഹമില്ല പരമാനന്ദമൊന്നുണ്ടതിൽ;

ആയുസ്സുതന്നെ വിശ്വാസാസ്പദമല്ലാത്തൊരി
വായുപോൽ ചപലമല്ലോ! പിന്നെ സ്ഥിരമാമോ

കമ്പമാർത്തിൽ നില്ക്കുമിപ്പ്രേമം കാരാൽ വീണ-
കമ്പിമേലുണ്ടാം ക്ഷണസ്ഥായിയാം നാദംപോലെ
ഭൂമിയെ ചുറ്റി ഞങ്ങളെന്നും സഞ്ചരിക്കയാൽ
ഹേ! മായാസുത, വീണമേൽ വന്നു വിലപിപ്പൂ.

ഉല്ലാസംപൂണ്ടു ഞങ്ങൾ പാടുകയല്ല, പാർക്കി-
ലില്ലല്ലോ ഹൃദയത്തിന്നു കാരണമൊരേതും,

ചെല്ലുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം ദേഹികൾക്കുനാരത
മല്ലല്ലാതയില്ല; യെങ്ങുമേ കാണുമു ഞങ്ങൾ
ആരായി ചൂടുകണ്ണീരോലും നേത്രങ്ങൾ, താപ
മാറാതെ തിരുമ്മീടുമെത്രയോ കരങ്ങളും.

അഴുതീടിലും പരിഹാസം തോന്നുന്നു ഞങ്ങൾ-
കൊഴിയാത്തൊരീജനത്തിന്റെ യന്ധതകണ്ടാൽ.

ഉത്സാഹിച്ചവർ മുറുകെപ്പിടിക്കുമീലോകം
നിസ്സാരമിച്ഛാഭ്രപമെന്നറിയുന്നീലല്ലോ !

വിണ്ണിലോടുംമോലത്തെ വിളക്കും നില്ക്കാനിവർ;
ദണ്ഡിക്കും കയ്യാൽ പുഴയൊഴുക്കു തടുക്കാനും

എന്നാൽ നിന്തിരുവടി ലോകരക്ഷാത്ഥമല്ലോ
വന്നവതരിച്ചിതു; കാലവുമായിതല്ലോ,

എന്നെഴുന്നെള്ളീടുമെന്നു കാത്തിരിക്കുന്നു,
ഖിന്നമാം ജീവലോകം കഷ്ടതനീങ്ങീടുവാൻ,

അന്തമില്ലാതെ നീണ്ട സംസാരയാത്ര തന്നി
 ലഡമം ലോകം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുവലഞ്ഞെററം
 ആയാസത്തോടു മടിയിടറി വീഴുന്നുതേ
 മായാനന്ദനായേൾക്കു, യങ്ങിനിയുറങ്ങോലാ.
 തെണ്ടിമണ്ടു വായുവിൻ ശബ്ദങ്ങളാണു ഞങ്ങൾ
 തെണ്ടുകയങ്ങുപോയി നിവാണം റുപാത്മജ!
 സ്വന്തരാഗത്തെ രാഗബലമം ലോകത്തിന്റെ
 സന്താപം കെടുപ്പിന്നായ് സ്വയം വെടിക നീ.
 ബന്ധുരാജ്യഭോഗം വിട്ടു ദുഃഖിച്ചു ദുഃഖ-
 ബന്ധത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുക ഭവനത്തെ.
 ഇങ്ങനെ വെള്ളി വീണക്കമ്പിമേൽ തുടിക്കേണ്ടി
 ഞങ്ങൾ നിന്തിരുവടി കേൾക്കുവാൻ കേഴുന്നതാം.
 അങ്ങുനോ ലോകദുഃഖമേതു മേയനിവില
 യിങ്ങതോത്തിന്നു ചിരിച്ചുകൊണ്ടുപോവു ഞങ്ങൾ,
 അശ്വകേറുന്ന കാന്തതൊടിഴും ഭോഗമാകും
 നിഴലിൽ നിരയുമായ് ക്രീഡിക്കുന്നല്ലോ ഭവാൻ!"
 ഇതുസംഭവിച്ചതിൽ പിന്നെയങ്ങൊരുനാളി
 ലതിമോഹനമാകുമായാമനയ്ക്കുള്ളിൽ,
 മധുരാംഗിയാം യശോധരൻ കയ്യും പിടി-
 ചുദിതകൈയതു ധരലം നല്ലൊരു സായാഹ്നത്തിൽ,
 സഖിമാരുടെ നടുവിൽ, സ്വയംവിനോദിച്ചു
 സുഖമാന്റിരുന്നതളിടിനാൽ മഹാഭാഗൻ.
 അപ്പൊഴുതാളിമാരിലൊരു സുന്ദരിയൊരു
 ചൊല്ലൊങ്ങുമിതിഹാസം ഭംഗിയിൽചൊല്ലിടിനാൾ.

ന

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

മേദുകണ്ഠം ക്ഷീണിച്ചിടുവോളിടയ്ക്കിടെ
സാദരം മധുരമായ് വീണവായിച്ചിട്ടവർ

അന്തിനേരം നയിപ്പാൻ ചൊല്ലുമപ്രേമരസ
ബന്ധുകഥ തന്നിലോരോരോ പ്രസ്താവത്തിൽ,

ആശ്ചര്യകരമൊരു മായാശാപം, ദൂരത്തുള്ള
പാശ്ചാത്യ ദേശങ്ങളെന്നല്ലതുകൂടി വാഴും
വെണ്മഞ്ഞനിറമേലും ജനങ്ങളുണ്ടാതിയിൽ
ചെമ്മേ പോയ് സൂര്യദേവൻ മുങ്ങുകയല്ലേ,
എന്നോരോന്നിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു കേട്ടീടവേ
വന്നൊരുതക്കണുയോടും ഭഗവാനരുൾ ചൊല്ലു

“ചിത്ര”യിച്ചൊന്ന കഥ വീണയിൽ സ്വയംകേട്ട
ചിത്രമാം വൃത്താന്തത്തെയോർമ്മി പിിച്ചിടുനിമിഷം!

സതപതമി പർവ്വത സമാനമായ് നി ചാർത്തുന
മുത്തണിമാലതന്നെ നർത്തക യശോധരൻ!

എൻകരൾക്കാമ്പാടുന്നിതറിവാൻ; ചൊല്ലു നീയേൻ
തങ്കമേ; ഭൂലോകമിതിത്ര വിസ്തീർണ്ണമാണോ?

ഇലരിത്രയി,ലലയാഴിയിൽ പോയിസൂര്യ-
നസ്തമിച്ചതു കാണാവുന്ന രാജ്യമുണ്ടേ ?

ഉണ്ടെങ്കിലന്നാടിവെള്ളജനങ്ങൾ ശീലംകൊണ്ടും
കണ്ടാലും നമ്മെല്ലാവരെന്നയോ ചൊല്ലു കാര്യേ!

ഉള്ളതാമങ്ങളാൽ നാമറിയാതസംഗ്രഹം പോ-
യുള്ളതിലവർക്കാർക്കും സൗഖ്യമില്ലെന്നു വരാം.

കണ്ടറിഞ്ഞെന്നാൽ നമ്മളവരെക്കനിഞ്ഞട
നിങ്ങളുൽ തീർത്താശാപസിപ്പിച്ചെന്നുമാമല്ലീ പ്രിയേ!?

ദിനനായകൻ നിത്യം കിഴക്കേട്ടിറന്തത്തിൽ
 ജനതയ്ക്കു നന്ദമേകുന്ന ചെങ്കുതികകൾ
 അഴകിൽ പാത്തിക്കൊണ്ടുയന്നു ദീപ്തമാകും
 വഴിയേ വിണ്ണിലേറിപ്പയ്യമടിക്കു നോക്കി
 എഴുന്നള്ളുന്നോരാധംബരം കണ്ടെന്നിടങ്ങളി-
 ചൊഴിയാതയാമ്പുതും തോന്നുമാറുണ്ടു നാഥേ!
 അതുമല്ലകൻ പിന്നെത്താഴുമ്പോൾ പടിഞ്ഞാറു-
 ള്ളതിപാടലമായൊരന്തി ശോഭിക്കും ദിക്കിൽ
 കൂടിച്ചെന്നെത്തു പാറമുള്ള ജനങ്ങളെ
 കൂടിക്കാണാനും നിത്യമേറുമുൽക്കണ്ഠാഗ്നിയാൽ
 പെന്തിട്ടുമാറുമുണ്ടെന്നുൾക്കാമ്പു നീയെന്നെയീ
 ചെന്തളിർ വല്ലിതോലും ചാരുകൈകളാൽ കെട്ടി-
 കൂറൊത്തുതഴുവുമ്പോൾപോലും, ഞാൻ നിന്റെകളർ
 മാറത്തു തങ്ങി വിശ്രമിക്കുമ്പോൾപോലും, പ്രിയേ!
 ഇല്ല സന്ദേഹം സ്നേഹിക്കേണ്ടവർ നമുക്കുണ്ടു
 വല്ലഭേ, പലരുമുണ്ടായിരിക്കണം വേറേ.
 അല്ലെങ്കിലിങ്ങനെ നാം സുഖിച്ചുവരുവുമ്പോൾ
 വല്ലാത്തൊരീയുൽകണ്ഠ തോന്നുവാനുണ്ടാബന്ധം?
 പല്ലവസമാധരേ, നിന്റെ * * * ങ്ങൾക്കും
 തെല്ലുമീയഴൽ നീക്കാൻ പാടവം പോരാ നാഥേ!
 ചൊല്ലുകചിത്ര! നീ ചൊന്നോരുപാഖ്യാനത്തിലെ
 ചൊല്ലുള്ളദിവ്യാശ്വപതെങ്ങിപ്പോൾ നിൽപ്പുണ്ടാലേ!
 നല്ലഗന്ധവ്ചോകവൃത്താന്തമറിവവ-
 ഉല്ലോ നീ, - എന്തിക്കൊരുദിവസത്തേക്കായശ്വപം

കിട്ടുമോ കേറിയോടിച്ഛീടുവാ? നതിനായെന്-
കൊടാരമിതു വേണമെങ്കിലും നൽകാമെടോ.

കിടിയാലതിലേറിയേറെ വേഗത്തിലൂഴി-
ത്തടാകെയോടിത്തിരിഞ്ഞെനിക്കു നോക്കാമല്ലോ!

എന്നല്ലെന്നക്കാൾ ജഡഭോഗങ്ങൾ ഭജിക്കുവാ-
നെന്നുമേ സ്വതന്ത്രനാമിച്ചെറു കഴുകൻ

ചിറകിന്നെനിക്കുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ പൊങ്ങി-
പ്പറക്കാമായിരുന്നു പശ്ചിമദിക്കുനോക്കി

ആയതമായ ചെമ്പരത്തിപ്പൂ നിരയൊത്ത
സായാഹ്നസൂര്യകിരണാവലിതടിമിന്നും

മഞ്ഞാൻചിമവാന്റെ വൻകൊടുമുടികൾ മേ-
ലഞ്ചസാചെന്നിരുന്നു ചൂഴ്ച കാണമെല്ലാം

ആക്കമാൻസൻമിഴിതിരിച്ചു തിരിച്ചുമോ!
നോക്കാമായിരുന്നു കണ്ണുത്തുന്ന ദൂരംവരെ.

എന്തുകൊണ്ടിന്നാൾവരെ ദേശങ്ങൾ കണ്ടീലതൊ-
നെന്നുകൊണ്ടിനിക്കതിലാകാദിക്ഷ തോന്നാഞ്ഞതും?

കേട്ടീടാൻ മോഹമില്ലോളേതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളി-
ക്കോട്ടവാതലിൽ വെളിക്കുള്ളതു സഖിമാരേ

ഇതു കേട്ടൊരുത്തി ചൊല്ലീടിനാ“തെന്നാൽ കനി-
ഞ്ഞതിമോഹനാകൃതേ, കേട്ടുകൊണ്ടാലുംഭവാൻ

ഏറ്റവുമടുത്തു ദേവാലയങ്ങളാ,മിളം-
കാറിൽ പൂമണംവീശുമുറാനങ്ങളാം പിന്നെ

വൃക്ഷവാടികളവയ്ക്കുപ്പറ,മങ്ങുപ്പറം
ശിക്ഷയിൽ കൃഷിയേറ്റി വിളങ്ങും വയലുകൾ;

പിന്നെയപ്പുറപ്പാൻ തരിശുനിലങ്ങളാം;
 പിന്നെ മൈതാനങ്ങളാം, പിന്നെയത്രയൊ കാതം,
 അംബുധിപോൽ പരന്ന കാടുകളല്ലൊ പിന്നെ
 ബിംബിസാരനാം നൂപൻ തന്നുടെ രാജ്യമല്ലോ;
 അതിനപ്പുറം സമദേശങ്ങൾ വിഖസുന്നു
 വിതതമായിക്കോടി കോടിയാഴ്കളോടും.

എന്നതുകേട്ടു ഭഗവാൻടനരുൾചെയ്തു:
 നന്നിതു നാളെ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ താനെനിക്കിനി
 ഒന്നൊഴിയാതെ പുറത്തുള്ളൊരു വിശേഷങ്ങൾ
 സന്ദർശിക്കണം പോയിസ്സംശയമില്ലതുമേ
 ഛന്ദനൻ തേർ തെളിച്ചീടണമിന്നതിനായി
 ചെന്നുടൻ നൂപാനജ്ഞ വാങ്ങുവിൻ മടിയാതെ.

അതുപോൽ പരിജനമണഞ്ഞു തിരുമുമ്പി-
 ലതുവാദമുടൻ വൃത്താന്തമുണർത്തിനാർ:
 നിന്തിരുമകൻ വിഭോ! നാളെ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിങ്കൽ
 സ്വപന്തമാം തേരിലേറി വെളിയിലെഴുന്നള്ളി
 അന്തികദേശത്തുള്ള ജനങ്ങൾ തമ്മെക്കാണാം
 നന്തരംഗത്തിലാശ തേടുന്നു ദയാനിയെ!

എന്നതു കേട്ടു ചിന്തിച്ചോതിനാൻ മഹീപതി
 നന്നിതു കാലമായി വത്സനായതിന്നിപ്പോൾ.

എന്നാൽ ഘോഷകജനം നടന്നു നഗരത്തെ
 നന്നായിനലങ്കരിച്ചീടുവാൻ ചൊല്ലീടട്ടെ!
 കഷ്ടമായുള്ളതൊന്നും കാണരുതൊരേടത്തും
 ദൃഷ്ടിഹീനരു, മംഗലംഗങ്ങളുള്ളവരും

കഷ്ടരോഗികളു മന്ത്യാമയങ്ങളാൽ പാരം
 ക്ലിഷ്ടതയനുഭവിപ്പവരുമെന്നുവേണ്ട,
 അയാലുടൻ ജീണ്ണിച്ചാരു വൃദ്ധരും ഗം
 പരിശോഷിച്ചാർ ബലഹീനരായുള്ളോർപോലും
 തെരുവിൽ കാണുമാറായെങ്ങുമത്തരുതിതു
 വിരവിലവർ വിളംബരവുമെഴുതീടട്ടേ.
 വായ്ക്കും കെഴുതുകൊത്താട്ടു പുരവാസികളതു
 കേൾക്കവേ കൽത്തളങ്ങളടിച്ചു വെടിപ്പാക്കി
 തോല്ക്കുഴൽവഴി ജലധാരകൾ വിട്ടു വീഥി
 മേല്ക്കുമേലുത്സാഹമാണൊക്കവേ കഴുകിനാർ
 മംഗലമായ് കോലങ്ങളെഴുതി മുററഞ്ഞല്ലാം
 ഭംഗിയായ് നൽകുകമം തുററിനാർ ഗൃഹിണിമാർ
 വാതവിൽ പുതിയ പൂമാലകൾ കെട്ടീടിനാർ
 കോതി മുന്വൊരുക്കി നിൽത്തിടിനാർ തുളസിയെ
 കെല്ലൊട്ടു, ചുവരിലെച്ചിത്രങ്ങൾ ചായമിട്ടു
 ശില്പവേലക്കാർ ചുരുക്കീടിനാർ വഴിപോലെ.
 വൃക്ഷങ്ങൾ മൃഗേജ്ജനം കൊടികൾ തൂക്കീടിനാർ
 ശിക്ഷയായ് പൂശി മിനുക്കീടിനാർ പ്രതിമകൾ.
 മെച്ചമായെന്നല്ല നാൽ വഴികൾ കൂടുംദിക്കിൻ
 പച്ചിലപ്പുന്തലുകൾ നിമ്മിച്ചുണ്ടവണ്ണുള്ളിൽ
 മിന്നും സൂര്യാദി ദേവബിംബങ്ങൾ പെച്ചു ബഹു
 സന്നാഹമോടൊരായിച്ചീടിനാരങ്ങളെല്ലാം
 എന്തിനു വിസ്തരിപ്പു കപിലവാസ്തവൊരു
 ഗന്ധർവനഗരിപോൽ വിളങ്ങിയെന്നു വേണ്ടു.

പിന്നെഗ്ഘോഷകർ തമുക്കുടിച്ചു നടന്നെങ്കും
മന്നവരുടെയാജ്ഞയിങ്ങനെ വിളിച്ചോതി:

“അല്ലയോ! പെഴുന്മാരെ, യെല്ലാരുമോരാൻ ഭൂമി
വല്ലഭൻ കല്പിപ്പിക്കുന്നതാവിതു: കേട്ടിടുവിൽ.

കഷ്ടമാം കാഴ്ചയൊന്നും നാളെയിങ്ങൊരേടത്തും
ഒഴുതിയിൽ പെട്ടിടുമാറാകരുതാകയാലെ

കരുടർ, മുടവന്മാർ, കഷ്ടരോഗികൾ പാരം

ജരം, രാരോഗ്യമില്ലാത്തവ രശകതരം

ഒരു ദിക്കിലും വെളിക്കിറങ്ങീടരുതെന്ന

ല്ലൊരു ഭൂതരം ശവദാഹം ചെയ്യരുതെങ്കും

വെളിയിൽപോലുമെടുത്തിടരുതാരം നാളെ

വെളുത്താലന്തിയാകും വരയ്ക്കും പ്രേതമൊന്നും

ഇങ്ങനെ കല്പിക്കുന്നു മന്നവൻ ശുദ്ധോദനൻ

നിങ്ങളെല്ലാരുമറിഞ്ഞീടുവിനിച്ചെഴുതികൾ”

അങ്ങനെയെന്നു ശാക്രരാജധാനിയെ പെഴുൻ

മംഗലമാക്കിവെടിപ്പാക്കി മന്ദിരങ്ങളും

ഹിമരാശികൾപോലെ വെളുത്തു പരസ്പരം.

സമതന്ത്രേടും രണ്ടുകാളകൾ സോത്സാഹമായ്

ഭംഗിയിൽപാരം ഞാനു താടകൾ തുളിച്ചുചേറും

പൊങ്ങി മാംസളങ്ങളാം പോഞ്ഞുകൾ ചുളുങ്ങവേ.

തോളിന്മേൽ ചിത്രമായിപ്പണിതുമെഴുകിട്ടു

കാളന്ന പുത്തൻ നുകം വഹിച്ചു വലിച്ചീട്ടും

ശില്പവേലകൾചെയ്തു ചായമിടൊരു തേരി-

ലത്തുകാരൻ യുവസ്ത്രപര മെഴുനെള്ളി

വഴിയിൽ വരും കൊച്ചുതമ്പുരാൻ തന്നെപ്പൊഴുതർ
 തൊഴുതു വാഴ്ത്തീടുണൊരാന്നന്ദമെന്നു ചൊൽവു
 ചിത്രമാമൃതപ്പകൾ ധരിച്ചും, ചിരിച്ചുകൊ
 ണ്ടത്രയും തെളിവാൻ വിളങ്ങും മുഖങ്ങളാൽ
 ലോകമിതേററം സുഖാവഹ മെന്നതാരി
 ലാകവേ കാണികൾക്കു തോന്നുമാറായും നില്ക്കും
 വാൽതരയിഷ്ടരായ പെഴുവുദന്തത്തുകുണ്
 പാത്തുസന്തോഷിച്ചുടൽ ചീത്തുചൊല്ലിനാൻദേവൻ:
 നന്നു നന്നീ ലോക, മെന്നല്ലയോ നിരൂപിച്ചാ-
 ലെന്നിലത്രയും സ്നേഹം കാണുന്നിതിപെക്കല്ലാം
 മനവരല്ലാത്തൊരിജ്ജനങ്ങൾ സന്തുഷ്ടരായ്
 ഖിന്നതവെടിഞ്ഞത്ര കൂറാൻ മേവീടുന്നു.
 വേലകൾചെയ്തും വീടുസൂക്ഷിച്ചുമല്ലാസമായ്
 ലോലാംഗിമാരിങ്ങുള്ള ഭഗിനിമാരും വാഴ്വു,
 സന്തോഷമിപെക്കാക്കെ യീവണ്ണമുണ്ടാകവാ-
 നെതുപകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഞാൻ നിരൂപിച്ചാൽ!
 സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടു ഞാൻ തങ്ങളെയെന്നുതാനേ
 യുഹിച്ചെങ്ങനെ യറിന്നിതിക്കിടാങ്ങും!
 നമ്മുടെ മെയ്‌മേൽനല്ല പൂവാരിയെറിഞ്ഞൊരു
 രമ്യരൂപനാം ശാക്രവാലകനിതാ നിൽപ്പു.
 ചെന്നുനീയപ്പെരുതവെയെടുത്തുകൊണ്ടുപരൂ
 ഛന്ദാ, നമോടൊത്തവൻ യാത്രചെയ്യട്ടെ തേരിൽ
 ഇത്രനല്ലോരു രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതുതന്നെ
 യെത്രധന്യതയാൻ കൃത്യമാകുന്നു പാത്താൽ.

ഇവണ്ണ ഞാൻ വെളിക്കു വന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം
താവുന്നു പൌരന്മാരിന്നിത്രയാമോദമെന്നാൽ

എന്തൊരു സുഖഭാഗം ഭാവമാണോത്തുകണ്ടാൽ
സന്തോഷം തന്നെ; യെന്നല്ലിപ്പൊറ്റുകൾകളിൽ

തഞ്ചിയുല്ലാസമേലും ജനങ്ങൾ തുവീടുന്ന
പൂഞ്ചിരിപ്പുന്നിലാവിൽ നഗരം മുങ്ങിപ്പോ

മിഞ്ചുമാറോരോ സുഖസാധനസാമഗ്രി ഞാൻ
സഞ്ചയിക്കുന്നതെല്ലാം വൃത്ഥമാണെന്നും തോന്നും

തെളിക്ക രഥം ഹന്ദാ, സ്വച്ഛന്ദം വാതിലൂടെ
വെളിക്കു പോക; യിങ്ങു ഞാനറിഞ്ഞിടാത്തതായ്

അനന്തരസമാന്തരീ ലോകംകരേക്കൂടി
യെന്നിക്കു കണ്ടിടണമേറുന്നു കൈതുറന്നു

കടന്നു കോടിവാതിലങ്ങനെയവർ പോക-
മുടനേ ഹന്താകുലമായ് വന്നുജനക്കൂട്ടം

കൂടി തേരുരുളിന്നു ചൂഴ്ചം ചിഖർമുവേ
യോടിക്കാളകളുടെ കഴുത്തിൽ മാലചാർത്തി;

ചിഖർ ചെന്നവയുടെ മിന്നത്തു പട്ടുപോലെ
വിചസും പാർപ്പങ്ങളിലടിച്ചു തലോടിനാർ

അഖിവോടവയ്ക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊണ്ടുവന്നു
ചിലവേർ ചോറും ചിലമ്പുവും നൽകിടിനാർ.

ജയിക്ക മഹാരാജനന്ദന, ജയിക്കക

ജയിക്കെന്നെങ്ങു മാത്തുവിളിച്ചാരെല്ലാവരും.

ഇങ്ങനേ വീഥിതോറും സന്തുഷ്ടജനങ്ങളും
തിങ്ങിയുല്ലസിപ്പിതു രമ്യമാം കാഴ്ചകളും

എങ്ങങ്ങനാക്കിയാലുമൊന്നുപോൽ തന്നെതുപ-
നങ്ങനെയെല്ലാം സൂക്ഷിച്ചീടുവാൻ കല്പിക്കയാൽ.

അപ്പോഴുനടുവഴി തന്നിലങ്ങൊരു ചെറു
കുപ്പുമാടത്തിൽ മറഞ്ഞിരുന്നു വെളിക്കുടൻ
മല്ലാടായൊരു പട്ടുകിഴവൻ പിച്ഛക്കാരൻ
തപ്പിയുംതടഞ്ഞും ചീന്നിഴഞ്ഞുമെത്തിടീനാൻ
നാറിയ കീറത്തുണികൊണ്ടുപനാമര

‘ആരെശ്ശോഷിച്ചു വൃത്താകെടതിവിരൂപനായ’
ഏറ്റവും ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞുള്ളൊരു തൊലി, ചെയി-
ലേറ്റേറ്റ പാശം കരുവാളിച്ചു ശരീരത്തിൽ
മെലിഞ്ഞു മാംസമെല്ലാം പോയൊരല്ലിന്മേൽപററി
വലിഞ്ഞു മുതുഗുത്തിനൻ തോലുപോൽ തുങ്ങി

ഒട്ടേറെ വയസ്സിന്റെ വൻഭാരം ചുമക്കയാൽ
നടെല്ലു വല്ലുപോലെ വളഞ്ഞു കൂനിക്കൂനി
പകിടമായിപ്പാരം നെടുനാൾ കണ്ണീർവാർത്ത
കൺകഴി രണ്ടും ചുവന്നേറ്റവും കലങ്ങിയും

നഖത്തെ മുറും പീളയടിഞ്ഞു കാഴ്ചമങ്ങി
വലഞ്ഞു വല്ലാത്തു കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചുമേ

പല്ലുകളെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞൊഴിഞ്ഞ വെറും താടി
യെല്ലുകൾ താനേയാടി വിറച്ചു വാതത്താലും

തെരുവിലെല്ലാടവുമാവിഗമാഘോഷവും
വൃന്താശവും കണ്ടു സംഭ്രാന്തനാകയാലും

കിഴവനവൻ തൊലി തുങ്ങിടുമൊരു കയ്യിൽ
പഴുകിത്തേഞ്ഞു വടിയേന്തിത്തൻ വിറയ്ക്കും മെയ്

മരിയാതുന്നി പ്പിടിച്ചിരുന്നു, വാപൊളിച്ചു
 നിറയും തോവാൻ വിട്ടീടുന്ന നെടുമുച്ചാൽ
 തേങ്ങി വീർത്തിടുമൊരുവശത്തെ വാരിയെല്ലു
 താങ്ങിയുമിരുന്നുതേ മരറകൈകൊണ്ടു പാവം.
 പിചുതൽകവിനയ്യോ! പുണ്യപാമ്പാലേ യെന്റെ
 യിച്ചപലമം പ്രാണനിന്നോ നാളെയോപോമേ
 എന്നൊന്നു മുറവിളിച്ചാരുടെതേങ്ങിവിങ്ങി
 വന്നൊരു കരകൊണ്ടു വലഞ്ഞാൻ സാധുവുലൻ
 എന്നിട്ടു ഞമ്പുകൾ വലിഞ്ഞു വിറയാൻ
 നിന്നു കൈനീട്ടിക്കൊണ്ടു കണ്ണുകൾ തുറിച്ചുറാം
 വിന്നനായഴകൾ പൂണ്ടുമോ പലവട്ടം
 പിന്നെയുമവൻ “പിച്ചു തരണേ, പിച്ചു”യെന്നാൻ,
 ഉടനേ കണ്ടുനിന്ന ജനങ്ങളോടിച്ചെന്നു
 പിടിപെട്ടപ്പാവത്തെയകലെത്തള്ളിയിട്ടു
 കണ്ടുപോമിപ്പോൾ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ, ക്ഷണമോടി
 മണ്ടിതിൻമടയിൽപോയ് മറഞ്ഞുകൊൾകെന്നോതി
 കെല്ലറ കാലിൽ തൂക്കിയക്കിഴവനെയവർ
 ക്ഷിപ്രമാവഴിവിട്ടു വലിച്ചു മാറ്റിടിയാർ.
 “വിടുവിൻ വിടുവി”നെന്നുറക്കു ടൂനിന്നു
 ത്വടിതി വിളിച്ചോതിയപ്പോൾ തന്തിരുവടി;
 എന്നല്ല തിരിഞ്ഞുടൻ ചോദിച്ചു സുന്ദരനോടായ്
 മന്ദ്രം, യിക്കാണമൊരു മനുഷ്യവൃക്തിതാനോ
 കണ്ടാലങ്ങനെ തോന്നുന്നല്ലോ മൈളുനു പാർ
 മിണ്ടൽപ്പെട്ടീടുമതി വികൃതമാമിരൂപം.

ജനിച്ചിടുമാറുണ്ടോ ചിലപ്പോളിമാരിരി
 മനുഷ്യർചൊല്ലിടു നീയെന്നല്ല കേൾക്കിസ്സാധു
 പ്രാണൻ ചോരയിടുമെന്നിന്നോ നാളെയോയെന്നു
 കേണോതുന്നല്ലോ ചൊൽക യെന്തിനെന്നത്മമെന്നു
 കിട്ടുമാറില്ലേയിവന്നാഹാരമൊന്നും വെറും
 പട്ടിണികൊണ്ടോമെയിലെല്ലകൾപൊങ്ങിക്കാണു
 മരണമതു കേട്ടു ചൊല്ലിനാൻ പ്രിയനൃപ--
 നന്ദനാ യിവനൊരു വൃദ്ധനാം നന്ദൻതന്നെ
 എൺപതു കൊല്ലങ്ങൾ മുമ്പിവന്റെ മറ്റൊക്കി
 കവചമാണീലെന്നല്ല നിവർത്തിക്കുന്നുതേ.
 മിഴികൾ മിന്നിത്തെളിഞ്ഞിരുന്നിവിവനേരം-
 മഴകുണ്ടായിരുന്നു കാഴ്ചയിവുടവിന്നു
 ചോരയിമ്മെയ്തിൽനിന്നു മെല്ല മെല്ലവേ ജീവ-
 ചോരനാം കാലമിപ്പോൾ കടിച്ചുവരരിക്കയാൽ
 നീരേറു വരണ്ടേറും വേനലിൽ നിറംകെട്ടു
 പാരിൽവീണുണങ്ങുന്ന പൂക്കളെപ്പോലായിവൻ.
 കവൻപോയികാലം കായത്തിൻ കെല്ലമെന്ന-
 ല്ലിവന്റെ മനോബലം ബുദ്ധിശക്തിയുമെല്ലാം.
 എരിഞ്ഞു നിന്നോരു ജീവിതമാം പിളക്കിന്റെ
 തിരിയിത്തെണ്ണ വറ്റിപ്പുകഞ്ഞു മങ്ങിപ്പോയി.
 പരിശേഷിച്ചിടുങ്ങിപ്പിഴയിലിനി വെറും-
 മൊരുതീപ്പൊരി, യതും കെടുന്നു മങ്ങി, മങ്ങി.
 അന്ത്യമാം വയസ്സിന്റെ ഗതിയിങ്ങനെയല്ലോ
 നിന്തിരുവടിക്കിതിവെത്തു ചന്തിപ്പാനുള്ള.

എന്നതുകേട്ടു ചോദിച്ചിടിനാൻ തിരുമേനി
വന്നുളളുമോ ചൊൽകീയവസ്ഥ മറുളളോർക്കാ?

എല്ലാക്കുടിതുവന്നു ചേരമോ? യിവനെപ്പോൽ
വല്ല പാപങ്ങൾക്കുമേ വരുവെന്നുണ്ടോ സൂതാ?

ചൊപ്പിനാന്നടൻ ഹന്ദൻ ഭാവുകാത്മാവേ, ഭൂമി-
വല്ലഭകുമാരക, വാൽകൃം നിമിത്തമായ്

അല്ലലീവണ്ണമിവനെപ്പോലെ യിത്രയേറെ-
ക്കൊല്ലങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നിടകിലുണ്ടാമാക്കും.

സതപം തിരുമേനി ചോദിച്ചു വീണ്ടും ഞാനി-
ങ്ങത്രനാൾ വാണീടില്ലമീവിധമാമോ ഹന്ദ.

എൻപ്രിയ യശോധര താനുമിങ്ങനെയാമോ
യെൺപതുക്കൊല്ലമിനിക്കഴിഞ്ഞാലത്രോ കഷ്ട!

ജാലിനിതാനും കൊച്ചു ഹസ്തയും ഗൗരതമിയും
കാലത്താൽ ഗംഗതാനും മററിപ്പൂജനങ്ങളും

എല്ലാമിങ്ങനെ വയസ്സേറി വാൽകൃംവന്നു
വല്ലാത്ത ഖീഭസുരൂപങ്ങളായ് തീർന്നിടമോ?

ചൊല്ലുകെന്നതുകേട്ടു സൂതനും മഹാമതേ!
കില്ലിലുയീ വാൽകൃം വന്നിടമാക്കുമെന്നാൻ.

എന്നാൽ തേർതിരിച്ചിടിച്ചിടക മടങ്ങി ഞാ-
നെന്നുടയരമനയ്ക്കായ് തന്നെ പോകാമിനി

എന്നുമേ കാണാൻ കാന്ദം ക്ഷിയാതുള്ള കാഴ്ചകണ്ടേ-
നെന്നു ഹാ! മതിമതി! — എന്നുമോ തിനാൻ നാഥൻ.

താനേ പിന്നെയുമതു ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു ത-
ന്നാനന്തപങ്കജവുമകൊമ്പതും വാടി.

മവ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

ഭംഗിതേടുന്ന കൊടാരത്തികളെത്തിടിനാൻ
മംഗളമുത്തി കൊച്ചുതമ്പുരാൻ വൈകുന്നേരം
തെരിക്കെന്നങ്ങു പരിജനങ്ങളുത്സാഹമാ---
നൊന്നാക്കിയുള്ളോരുമുതേത്തിന്റെ വട്ടങ്ങളിൽ
തമിതോന്നീലൊന്നിലും സപാമിക്കു ശരച്ചര-
തചിരാപൂപങ്ങൾ തേൻകനികളിവയിലും.

എന്നല്ല മനംമയക്കീടുവാൻ മിടുക്കേറും
സുന്ദരിമാരാം തന്റെ ദാസിമാർ തൃത്തങ്ങളിൽ
പാടവം പണിപ്പെട്ടു കാട്ടിയെന്നാലും തൃക്ക-
ണ്ണോടിച്ചമില്ലവരിലൊരിക്കൽപോലും ദേവൻ
തിരുവാമൊഴിഞ്ഞൊന്നു മുറിയൊടിയുമില്ല
കരുണാനയിയുള്ളിൽ കാഴ്ചയ്ക്കുന്ന ചിന്തയാലേ.

അതുകണ്ടുള്ളരിഞ്ഞു കരഞ്ഞു കാക്ക സ്വീണ
മുട്ടുപായ് തൊണ്ടവിങ്ങിച്ചോദിച്ച യശോധാ.

“പ്രാണപല്ലഭ! ഭവതിവളിൽ പാപമുപോലും
കാണിയും രസതോന്നാതായിടതാ കൃപാനിയേ”

സപാമിയുമിതുകേട്ടു കനിഞ്ഞുചൊല്ലീടിനാ-
നോമലേ യിമ്മാതിരി യിഷ്ടഭോഗാഷ്ടപ്ലാ-

അന്തരാത്മാവൽ ഭുജമേകുന്നിതിനിന്നൊക്കെ-
യന്തരിച്ചുപോമൊരു കാലത്തെനോക്കു ചാലൈ

അന്തമുണ്ടല്ലോയിവയെന്നല്ല നീയും ഞാനും-
മന്തമില്ല വൃദ്ധരാമല്ലോ യശോധരേ.

സ്നേഹം സൗന്ദര്യം ശക്തിയെല്ലാം പോയിട്ടുമല്ലോ
ദേഹം വാൽകൃമേറിക്കുന്നുപോമല്ലോ നാഥേ

എന്നുവേണ്ടെന്നും രാവും പകലും പിരിയാതെ-
യൊന്നായ് കാംവസിച്ചൊന്നായ് ശപസിച്ച പരസ്സരം

ചേണാൻ ചൂണ്ട * * * * * സുദൃഢമായ്
പ്രാണപ്രേമങ്ങളുള്ളിവടച്ച ശയിച്ചാലും

കള്ളനാം കാലമങ്ങു കടന്നു വല്ലവാരും
കൊള്ളയിട്ടുപോമല്ലൊ രാഗവും താരുണ്യവും
അക്കാണം ഗിരീന്ദ്രശൃംഗത്തിന്മേൽ ചെന്നാരിന്റെ
സൽകാന്തിചിതും സന്ധ്യാരാഗത്തെക്കടന്നുടൻ
തൽക്കരിനിറം പൂണ്ട യാമിനി കവരുമ്പോ-
ലൊക്കവേ വളരി മങ്ങിപ്പിന്നെയിരുടാമേ.

കണ്ടു ഞാൻ പ്രിയേ യിന്നീ വസ്തുതയതോത്തെന്നുൾ-
ത്തണ്ടുമാഴ്കുന്നു പാരം ഭവദിയും തോന്മാനിയത.

മത്തുരേ വൃദ്ധരാക്കും കാലമാം ഘാതകന്റെ
ഹസ്തത്തിൽ നിന്നീ സ്നേഹരസത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ

ഉത്തമോപായമൊന്നും കാണാതെ യുദ്ധ നെൻ
ചിത്തമിടുന്നകാഗ്രമായ് ചിത്തചെയ്യുന്നു കാത്തേ.

ഇത്തരമേതും ചെയ്തു നിദ്രയും വിട്ടു പട്ടു-
മെത്തമേൽ സുഖമില്ലാതിരുന്ന രാവിൽ ദേവൻ

ആ രാത്രി ഈശ്വരാദനമന്നവന്മാരുണ്ടുവോ-
ളോരോരോ ഭയാനക സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടിടിനാൻ.

ഒന്നാമതരിശോഭ ചേർന്നൊരം വിശാലമായ് -
പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള സൂര്യപ്രതിമ നടുക്കാൻ

മിന്നുന്ന മഹേന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിലെക്കൊടിക്കുറ
മറ്റവൻ കണ്ടാൻ പൊങ്ങിപറന്നു നില്ക്കുന്നതും

കൊടുക്കാറെറാനങ്ങടനുണ്ടാകുന്നതും കൊടി
സ്ഥിതിചരടററു താഴത്തു വീഴുന്നതും

പൊടിയിലടിഞ്ഞതു മുചിയുന്നതു മെന്ന-
ല്ലടനേയൊരുകൂടും ധാരയാസ്രപികളെത്തി
അഴക്ക പഠറീടിനോരപ്പതാകയും പേറീ
ക്കിഴക്കേകോട്ടവാതിൽ കടന്നു പോകുന്നതും.

പിന്നെ രണ്ടാമതായിക്കണ്ടിതു നൂപൻ തടി-
ച്ചുന്നതങ്ങളാം പത്തുകലയാനകൾ ചേന്നു

മിന്നുന്നവെള്ളിക്കൊമ്പു കലുകിക്കൊണ്ടും പാരം
മന്നിടം കലുങ്ങവേ കാലുകളുന്നിക്കൊണ്ടും

തെക്കോട്ടേക്കുള്ള വഴിയുടെ പോവതു മവ-
യ്ക്കൊക്കെയും മുമ്പിലുള്ള വാരണവീരന്റെ മേൽ

തന്നുടെ കുമാരകൻ താനെഴുന്നെള്ളുന്നതും
പിന്നെയുള്ളവയിന്മേൽ മററുള്ളോരരിപ്പതും.

മൂന്നാമതായിക്കണ്ടു രഥമൊന്നേററം പ്രഭ
ചേന്നു മിന്നിട്ടമതു കണ്ടാൽ കണ്ണുകൾ മങ്ങു,

വെളുത്ത ധൂമങ്ങളുച്ഛിച്ഛിച്ചു മഗ്നിജപാല-
യിളകും മട്ടു നൂതങ്ങളിയും നാലശ്വപാദം

വലിച്ചു പോകുന്നോരപ്പള്ളിത്തേരുള്ളിൽ സൈപരം
ജപലിക്കും കാന്തിയാൻ സിദ്ധാത്മൻ സ്ഥിതിചെയ്തു.

കണ്ടിതു നാലാമതു മന്നവൻ ചിത്രമൊരു
വണ്ടിതൻ ചക്രമുരുങ്ങുരുണ്ടു പോകുന്നതും.

കത്തുന്ന കാഞ്ചനംകൊണ്ടുള്ള താണതിൻ കംഭ-
മുത്തമരത്താങ്ങൾ പൂണ്ടുള്ളതാം ദളങ്ങളും.

ചട്ടമായ് പല വിചിത്രാത്മവാക്യങ്ങളതിർ
 പട്ടയിൽ ചുറ്റുമെഴുതീട്ടുണ്ടവിരടമായ്
 ആയതുതിരിയവേകൊള്ളി ചുറ്റുംപോൽ തോന്നു
 മായമതിൻഡപനി സംഗീതം പോലെകേൾക്കും.
 അഞ്ചാമതൊരു പെരുമ്പറ പട്ടണത്തിന്നു
 മഞ്ചിതങ്ങളാമടുത്തുളളൊരു കുന്നുകൾക്കും.
 മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു ഗുപൻ
 സിദ്ധാത്മനിരുസൃകോൽ കൊണ്ടു കൊട്ടുന്നതും
 ഇടിവെട്ടീടുംവണ്ണമതിന്റെ മന്ദനാദ
 മുടനംബരംതിങ്ങുന്നതുകേൾക്കയും ചെയ്തു.
 ആറാമതൊരുമഹാഗോപുരം നഗരത്തി
 ലേറുംപ്രൗഢിയിൽ പൊങ്ങി മേഘത്തിൽ മുട്ടീടുന്ന
 ശൃംഗാഗ്രംപൂണ്ടു മിന്നീടുന്നതും കമാരകൻ
 മംഗലരൂപനതിലേറിനില്പതുംകണ്ടാൻ.
 എന്നല്ലകണ്ടിതങ്ങുനിന്നുടൻ തുക്കൈകളാൽ
 മിന്നീടുംപലവിധത്തങ്ങൾ വാരിയവൻ
 വർഷിക്കുന്നതുമവതാഴത്തു വീഴുന്നേരം
 ഹർഷം പൂണ്ടോടിത്തീക്കി ജനങ്ങളെത്തിത്തമിൽ
 മത്സരിച്ചുലനങ്ങൾ പെറുക്കിക്കൊണ്ടു പാഠം
 മുത്സാഹമോദേ നാലുദിക്കിലും പോകുന്നതും.
 ഏഴാമതായിക്കിനാവതികൽ പിന്നെയൊരു
 കേഴുന്നശബ്ദം കേടിതെന്നല്ല കണ്ടുഗുപൻ
 കരഞ്ഞു പതകടിച്ചു വായിൽ കൈവിടമെത്തു
 മെരിഞ്ഞൊടുയംപൂണ്ടാറുപേർപോകുന്നതും

ഇക്കിനാവുകൾക്കു കണ്ടുകുതാരിൽപേടി
 കയ്യാണ്ടുപണ്ഡിതന്മാരോടറിവിച്ചുതുപൻ
 ആർക്കുമ്പൊരുളറിയാവതല്ലെന്നു കണ്ടു
 ചീർക്കും കോപവുമുള്ളിൽതാപവും വൃണ്ടുമൊന്നാൻ
 വല്ലാത്തവിചിത്രതകൾ വല്ലതും വരുന്നങ്ങോ
 മല്ലെങ്കിലിട്ടുസ്സപകം കാണു പാറങ്ങോമണ്ഡം.
 ദേവസങ്കല്പമെന്തെന്നറിഞ്ഞീലോരുനില
 കേവലമൊന്നുംനിങ്ങൾ പണ്ഡിതമന്ത്രിമാരേ
 ഇങ്ങനേസപകാതമങ്ങളറിവാൻപഴുതില്ലാ
 തങ്ങളുള്ളതെല്ലാം ഖിന്നതതേടിടുമ്പോൾ.
 മംഗലമായമാനോലുടുത്തു മനീപോലെ
 യെങ്ങോനെന്നൊരു വൃദ്ധനാരുമേയറിയാത്തോൻ
 കോട്ടമെന്നിയേതുപമന്ദിരംനോക്കിയങ്ങ
 കോട്ടവാതിലും കടന്നുഴരിചെന്നെത്തിനാൻ.
 മന്നവൻകണ്ടുകിനാവിൻ പൊരുൾപറയണം
 സന്നിധാനത്തിലിരിക്കെത്തന്നെമെന്നൊച്ചല്ലി
 അനുവാദവുംവാങ്ങിയകത്തു പുകീടിനാൻ
 മനുജേശ്വരൻതന്നെക്കണ്ടാനമഹാഭാഗൻ
 അർദ്ധശതാബ്ദംഗുപൻദർശിച്ചുകിനാവിന്റെ
 വൃത്താന്തംകേട്ടുകേൾക്കുമഹാമനങ്ങളോടും
 വന്ദിച്ചുസപതംവന്ദ്യനാമവനരുൾചെയ്താൻ
 മന്ദിരമിതുമഹാഭാഗപൂരിതംവിഭോ!
 ഉദയാഭിയിൽനിന്നുപൊങ്ങുന്നഭാരമാന്റെ
 കതിരിൻദീപ്തിയിലും കേമമാംപ്രഭയിപ്പോൾ

ഇതിൽനിന്നുദിച്ചുടൻപാണുഭോകത്തിന്റെ
ഏതാസ്ഥകാരങ്ങൾ നിങ്ങളിടുമറിഞ്ഞാലും
അനന്തമുളായങ്ങളുതും സ്വപ്നം 2൪
മനഃപ്രഭവേതി ലോകാനന്ദമനുഭവമേല്ലാം.

ഒന്നാമതായിബീഭാഷൻ കണ്ടതു ജപമായൊ
രിത്രാകമാനംകൊടിക്കൂയല്ലപ്പിപാക്കിൾ

മന്നിടത്തികവതുവീണടിഞ്ഞുതൊക്കും
മനവചിനെ ചമയിച്ച് തുടയെന്നുള്ളതും
യജ്ഞാനിഷ്ടമായിട്ടും പ്രാചീനമമിനി
വിജ്ഞാനമ വീണപോമെന്നാണതിനത്ത്.

പുതിയയത്ത് പ്രസിദ്ധിച്ചിട്ടമെങ്ങും മേഖി-
ലതിനാലിത്രാദി ദേവതകൾ മങ്ങിപ്പോകും.

മനുജകൊന്നപോലുണ്ടതമദ്വേദകൾക്കും
ദിനങ്ങൾപോകുംവടി കല്പങ്ങൾ താനുംപോമേ.

വിനെയപ്പത്തു ദന്തിവീരന്മാർ മഹീപതേ
മന്നിടംകുലുങ്ങീട്ടും ധാടിയിൽ നടന്നില്ലേ,

ആയതുപത്തുമെങ്ങ നന്ദനനുള്ളവാക-
മായതവിജ്ഞാന ശക്തികളാണറിഞ്ഞാലും

അവയാലുപൻ രാജ്യംവെടിഞ്ഞുപോകുംവിനെ
ബീഭാഷനമിളക്കീട്ടും സ്ഥാപിക്കും സത്യമതം

അഗ്നിയെ വമിക്കും നാലശ്വങ്ങൾ കണ്ടുള്ളവ
വില്ലമറെറഴും നാലുസത്യങ്ങൾ മഹീപതേ

അവയാൽ സന്ദേഹാസ്ഥകാരങ്ങൾ നീങ്ങി സ്വയം
മറികല്പജ്ഞാന നിവാണപ്രമവനുണ്ടാം;

കനകകംഭം പൂണ്ടുതിരിയും ചക്രം കേൾക്ക
യനഘ്രാമം ചക്രം തപസ്സുതൻ സ്ഥാപിപ്പതാം.

അവനായതു ലോകസമക്ഷമിനിയെങ്ങും
പ്രവർത്തിപ്പിക്കുമെന്നുമോർക്കേ മഹാമതേ

പിന്നെ നിൻപുത്രൻ പെരുമ്പറകൊട്ടിടുന്നതു
തന്നുടെ ധർമ്മപദേശിപ്പതരിക നീ.

ഉന്നതമായ മഹാഗോപുരം തസ്സുതന്റെ
യൂന്നിദ്രഗുണോൽകൃഷ്ടമാകമാഗമമല്ലൊ.

അരിയ രത്നങ്ങളുടേതിൽ നിന്നവൻ കോരി
ചൊരിവതതിലുള്ള തപരത്നങ്ങളല്ലോ.

ആദപേർ മുറവിളിക്കുട്ടിപ്പോയില്ലേ? യവ
രാദദർശന പ്രവർത്തകന്മാർ നരപതേ

സ്പഷ്ടമാം തത്ത്വപാപദേശം കൊണ്ടു മസന്ദേഹ-
ക്ലിഷ്ടമാം വാദംകൊണ്ടു മവരെ നിൻകുമാരൻ
ബുദ്ധനായ് പരാജിതരാക്കീടും തങ്ങളുടെ
സിലാന്തങ്ങളിലുള്ള മെഴുവ്യവും കാണുമവർ.

ഇങ്ങനെ ഭവാൻ രാവിൽ ദർശിച്ചോരസപക്ഷങ്ങൾ
സംഗതാത്മ്യങ്ങളെല്ലാം ധരിക്ക മഹാപ്രഭോ!

മംഗലേതര ചിന്തവെടിഞ്ഞു മനതാരിൽ
തുംഗമാമാനന്ദമാണുണ്ടാകേണ്ടതുമിപ്പോൾ

ഇമ്മഹാ ഭാഗ്യങ്ങളെൻ ഭഗവാനുണ്ടാമെല്ലാം
സന്മതേ മരൊരാൾക്കു സിദ്ധിക്കാ ധരിക്കനീ

മുണ്ഡിതം ഭിക്ഷുവിന്റെ മൂലാവു വിഭോമണി-
മുണ്ഡിതമഹാരാജമെഴുലിയെക്കാളും മാന്യം.

നിണ്ണും യമിയുടെ കാണ്ടം ഗുപ്തനൻ
സപണ്ണകണ്ഡകങ്ങളൊരൾ വിഖ്യാതനതാം

എന്നതും ചെല്ലമാഹാരേറിയ ഭക്തിയോടും
മന്നിൽവീണ്ടൻ ചെല്ലമുണ്ടു നമസ്കാരം

പിന്നവനെഴുന്നേറ്റു മാറിപ്പോവതുകണ്ടു
മനവൻ സമാനമേകീടുവാൻ കല്പിച്ചിതു.

കണ്ടീലമ്മമാരമാവെയെങ്ങുമെയ്പ്പോളെന്ന
ല്ലിണ്ടലാന്നാരാഞ്ഞവരിനുകേന്ദ്രത്തിനുള്ളിൽ

അദ്ദേഹം ചെന്നു കയറുന്നതും മൂലസ്ഥാനം—
മധ്യത്തിലൊരു കുമനിയനുപക്ഷം രണ്ടും

കടഞ്ഞു തുവലുകളിലുക്കുന്നതും കണ്ടാ
രെടുക്കാം ദേവതകളിങ്ങനെയോരോരൂപം.

വൃത്താന്തം വിഷ്ണുനാം മനവൻ കേട്ടു തന്റെ
ചിത്തമാശ്വസ്തു പരായീതമായെന്നാകിലും

സതപരം സിദ്ധാത്മൻ മുഖിലത്തേക്കാൾ സുഖം
മെത്തീടും വിഷയഭോഗങ്ങൾ നൽകുവാൻ തന്നെ

കല്പിച്ചാൻ നാലുകെട്ടിൽ നൽകീ ജനങ്ങളെ
ചൊല്ലടി കരങ്ങാട്ടുമവനെന്നോർക്കയാലെ

എന്നല്ല നരപതി പിന്നെയക്കോട്ടുവാതിൽ
നന്നായിക്കൊത്തുകൊൾവാനിരട്ടിയാളാക്കിപ്പോൽ

എന്നാലും ഫലമെന്തു? ഭവിതവൃത്തനെ
യിന്നാരുതടുക്കുന്നു? വന്നീടും വരേണ്ടവ.

ഏതമങ്ങനെതന്നെ ഭവിച്ചു! സിദ്ധാത്മൻ
മനസതാരിൽ മറ്റുജനത്തിൻ സുഖസ്ഥിതി

യുദ്ധപോലറിവാനും ജീവിതപ്പഴയുപ്പു
വെള്ളമോ മധുവൊഴുകൊയെന്നു രിരിപ്പാനും

പിന്നയുജ്ജ്വാഹമേരിവരികുമൂലം വീണ്ടും
തന്നുടെ പിതാവോടു ഭഗവാനത്ഥിച്ചിതു.

ഇപ്പുരവാസികളേ യുദ്ധപോലൊന്നു കാണാൻ
മൽപ്രിയതാത മനക്കാമ്പിലുണ്ടിനിക്കാര

അന്നു നിന്തിരുവടിയനുഭൂതശൃങ്ങി-
ലൊന്നുമെൻദൃഷ്ടിപഥമെന്തായ്വാൻ സൂക്ഷിച്ചതാ-

എന്നു തോന്നീടും നീടുജ്ജ്വലങ്ങളെന്നു നോക്കി
നിന്നഭംഗിയുമാധംബരവും നിനയ്ക്കുമ്പോൾ

എന്നാലുമറിയാതെയിരുന്നീലമോടിക-
ളെന്നുമുള്ളവസ്ഥകളല്ലെന്നു ഗുപതേ! ഞാൻ.

സന്ദേഹമേതും വേണ്ട നിന്തിരുവടിയുടെ
നന്ദനൻ രാജ്യാഹ്വനായുള്ളതുമിവനല്ലോ

മനവന്മാരല്ലാത്ത ഭ്രാന്തീയന്മാരുടെ
ഭിന്നമാം സ്ഥിതികളുമാഹാരഭേദങ്ങളും.

വീടുകൾ വെച്ചേറായ വൃത്തികളിത്രാദിയും
നാടുവാഴ്ചവോനുള്ളപോലറിയേണ്ടതല്ലോ.

അകയാലനത്തനൽകക ഞാൻ പുരം കണ്ടു-
വൈകാതെ വന്നീടുവനാരുമെറിയാതെ.

കില്ലിലുജ്ജ്വലതതൻ സുഖജീവിതം കണ്ടു.
നല്ലസംതുപ്തിയുണ്ടാമെന്നിങ്ങു മനക്കാമ്പിൽ

അല്ലെങ്കിൽ ദുഃഖങ്ങൾ കണ്ടേറെഞാൻ വേദിക്കിലു-
മെല്ലാമെൻ വിജ്ഞാനത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചീടുമല്ലോ.

അനുയായികളോടും നാളെ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ-
ലന്നുമാത്രമാവെ! പോയി നഗരം കാണട്ടേ ഞാൻ.

മന്നവനതുകേട്ടി മന്ത്രിമാരോടുചെന്നാ-
നന്നതാശയന്മാരെ യെന്തുചെയ്തു നിങ്ങൾ

പിന്നെയും കൊതിക്കുന്നു നന്ദനൻ പൂർവ്വ കാണാൻ
മുന്നമുണ്ടായൊന്നതന്മങ്ങളോത്തെനിക്കുള്ളിൽ

സമ്മതിക്കുവാൻ ദണ്ഡം തോന്നുന്നിതൊരുവേള-
നന്മതാൻ കമാരകനിക്കറിവെന്നുമാം.

കാട്ടുപുളളിനെപ്പൊഴുന്നതവേ പിടിച്ചൊരു.
കൂടിലാക്കിയാലതു കിടന്നു പിടയ്ക്കുന്നു.

കോട്ടമെന്നിയേ പുറത്തിറക്കിപ്പറ്റിക്കിയാൽ
കാട്ടുമാറില്ലപ്പരിഭ്രമങ്ങളൊന്നും പിന്നെ.

അതുകൊണ്ടുനമതി നൽകുകയല്ലീതല്ല-
സുതനെയയയ്ക്കുവൻ നിങ്ങളും വല്ലിക്കുകിൽ

കാണട്ടേ കമാരകൻ കാണേണ്ടതെല്ലാമെന്നാൽ
വേണം കൂടവേ ചില ഭൂതരും യാത്രയതിൽ.

അതിസാമന്ത്രിമുളളൊരായിരിക്കണമവർ!
മതിയിൽ കമാരൻ വല്ലമാററവും കണ്ടാൽ

അതു തൽക്ഷണം സൂക്ഷിച്ചറിഞ്ഞുവന്നു നമ്മോ-
ടതുപോലുരസ്സു നമൊക്കെയുമ്പോളപ്പോൾ.

എന്നോതി മന്ത്രിമാരും സമ്മതിക്കയാൽ നൂപൻ
നന്ദനനന്മിച്ചുപോലനജ്ഞ നൽകീടിനാൻ.

പിറേറന്നാൾ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ മന്ദനോടൊത്തുപുരി
ചുറ്റിക്കാണുവാൻ പുറപ്പെട്ടിതു ഭഗവാൻ

ചെടിവേഷം പൂണ്ടിതപ്പൂജനാം തിരുവടി
 കെടിനാൻ ലേഖകന്റെ വേഷവുമുടൻ ധന്വൻ
 വട്ടമീവണ്ണമായിത്തങ്ങളെയൊരും കണ്ടു-
 മുട്ടിയാൽപോലുമറിഞ്ഞീടാതെ നടന്നവർ
 കല്പനലഭിക്കയാൽ കാവൽ നിന്നീടും ഭേ-
 രപ്പൊഴെ തുറന്നുള്ള കോട്ടവാതലിലൂടെ.
 വാഹനാദികളൊന്നും കൂടാതെ പരിഷ്കാര-
 സാഹസമേവാത്തൊരാവഴിയേ പോയിടിനാൻ.
 കൂടിനാരവർ പല ജനങ്ങളോടും വഴി-
 കാടലും സുഖങ്ങളുമോരോന്നും കണ്ടുകണ്ടു
 പരക്കെ നാനാവണ്ണവസ്ത്രങ്ങൾ പൂണ്ടുതിക്കി-
 ത്തിരക്കി ജനമാണ് തെരുവിലെത്തിടിനാൻ.
 നിരവേ ചന്ദ്രംപടിഞ്ഞങ്ങളു കച്ചോടക്കാ-
 റിരുന്നു ധാന്യവൃഞ്ജനാദികൾ വിൽക്കുന്നതും
 കൊള്ളുവാൻ വരുന്നവർ വിലപേശിടുന്നതും
 കള്ളവുമസഭ്യവുമത്യാന്യമുപപതും
 മടിശ്ശീലകളഴിക്കുന്നതും പണമെണ്ണി-
 കൊടുത്തു ചരക്കുകളേറ്റു വാങ്ങിടുന്നതും
 മാറിപ്പോകെന്നുവിളികൂടിക്കൊണ്ടുടൻ ഭാരം
 പേറിക്കല്ലുതൂണു വണ്ടികളെത്തുന്നതും
 വല്ലവണ്ണവും ഞെക്കിഞെരുക്കിയതുകളെ
 മെല്ലെ മെല്ലെക്കാളുകൾ വലിച്ചുപോകുന്നതും
 പല്ലക്കിൽ പ്രഭുക്കളെയെടുത്തു വാഹകന്മാർ
 നല്ലപാട്ടുകൾ പാടി വന്നുണർത്തിടുന്നതും

വല്ലാത്ത വെയിലേറ്റു വിയർത്തുഭാരമേന്തി-
 ക്കെട്ടുരാം ചുമട്ടുകാർ കണ്ണിച്ചു തിരിവതും
 അടുത്തകിണറ്റിൽ നിന്നൊരു കുംഭത്തിൽ ജല-
 മെടുത്തു തലയിൽവെച്ചുതകുകൊണ്ടുതാങ്ങി
 സ്വസിതി മറേറക്കയ്ക്കാൽ കുട്ടിയെപ്പാർപ്പത്തേറ്റി
 പിടിച്ചും നടന്നേരെയമ്മമാർ പോകുന്നതും
 പലഹാരങ്ങൾ വില്ലാൻ വച്ചിടങ്ങവയ്ക്കുമേൽ
 സ്ഥലമില്ലാതെ പറന്നീച്ചുകൾ ചൂഴുന്നതും
 ചാലിയർ തൂണികൾ നെയുന്നതും ചിലർ വില്ലിൽ
 ചാലവേയിട്ടു പഞ്ഞിയടിച്ചു തെളിപ്പതും
 പട്ടികളെച്ചിൽ കിട്ടാൻ കുടികൂട്ടീടുന്നതും
 ചൂട്ടുകാരിരുമ്പുകൾ കൊല്ലുമാരടിച്ചതും
 ചൂട്ടിയൽ കൊരിടിവ കൈക്കൊണ്ടങ്ങിരുമ്പുനൂൽ
 ചടികൾ പോരാളികൾക്കായ് ചിലർ ചമയ്പതും
 കുട്ടികളെഴുത്തുപള്ളികളിൽ ഗുരുമുഖിൽ
 വട്ടമിടിയുന്നുടനറക്കെ വായിപ്പതും
 ചട്ടിറവസ്ത്രം പലനിറത്തിൽ ചായം മുക്കി
 കെട്ടീടുന്നതും ചിലർ വെയിലത്തങ്ങുണ്ടായി
 ചടയിട്ടൊലിപ്പുണ്ടു വാൾ പരിശകളേന്തി-
 പ്പട്ടാളം ഭൂതംവഴിപകൻ പോകുന്നതും
 ഒട്ടകനിരനടക്കുന്നതും തന്നായക-
 രൊടാടിയിരിപ്പതും മുളകിൻ മുളകൾ മേൽ
 ബുലിയിലടിമാനമേറീട്ടും ബ്രാഹ്മണരും
 ജുലത്തിൽ നിപുണരും ക്ഷത്രിയവീരന്മാരും

എത്രയുംതാണ വിടുപണികൾ കൊണ്ടുതന്നെ
 വൃത്തികൾകഴിക്കുന്ന ശുഭ്രം ജീവിപ്പൂതും
 ഔരോന്നമിതുപോലെ പാത്തുപോകുമ്പോഴൊട്ടു-
 ഭൂത്തിലവർകണ്ടാഞ്ഞൊരു ജനക്കൂട്ടം
 അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തൊരു പാമ്പാട്ടിയിരിക്കുന്നി-
 ത്തികെഴുതുക കണ്ണൊണ്ടെല്ലാം നോക്കീടുന്നു.
 പല മോടിവാക്കുകൾ പുലമ്പിടുന്നിതവൻ
 വിലസും മണിവളപോലെ നാഗത്തെക്കയ്യിൽ
 ചിലനേരത്തു ചുറ്റിക്കെട്ടുവാനയയ്ക്കുന്നു
 ചിലപ്പോൾ പടം വിതുത്താട്ടുവാൻ വിട്ടീടുന്നു
 ഹാ! ശിവ ശിവ കോപിപ്പിച്ചു പിന്നവൻ കാല-
 പാശം പോൽ ഭയങ്കരമുന്തിയാമപ്പാമ്പിനെ
 അതു മീറിപ്പിച്ചു കൊത്തിക്കുന്നിതു പലവടം
 പാശിമാലകൾ കെട്ടിയുള്ള തൻ ചുരയോട്ടിൽ.
 അതിനപ്പുറം ജനാവലിയൊന്നവർ തകിൽ
 മൃദംഗം കുമ്പൽ കൊമ്പുതൊടി വാദ്യങ്ങളോടും
 അതിമോടിയിൽ പല ചിത്രമാം വിരിപ്പാൻ
 കുതിരകൂട്ടത്തോടും പട്ടി മേൽക്കുടിയോടും
 ഉദിത കോലാഹലം വീട്ടിലേക്കുടൻ വേടി
 വധുവെക്കൊണ്ടുവരാൻ പോകുന്ന യാത്രകണ്ടാർ.
 വേറൊരു ദിക്കിലൊരു സതിയാൾ പുഷ്പങ്ങളും
 കൂറോടു നിവേദ്യത്തിനപ്പുറം കയ്യിലേന്തി
 കോവിലിൽ പോകുന്നതും കണ്ടിടേ- അത്ഥിചിദാം
 ദേവനോടവൾ കച്ചോടത്തിനു വിദേശത്തിൽ

പോയവല്ലഭൻ ശീശ്രം മടങ്ങി വരുവാനോ
 ഓയാദനായി മേലൊരാൾക്കുട്ടി ജനിപ്പാനോ,
 ചന്തകൂട്ടീടും ചെറുകുടിയിൻ നിരകൾ ത-
 നന്തികത്തികൽപിന്നെയപ്പുറത്തൊരുദിക്കിൽ
 പന്തിയിലിരുന്നുടൻ കുന്നാമ്പാർ പലവിധം
 ചന്തമേറ്റും പാത്രങ്ങൾ വിളക്കു കിണ്ടികളും
 ഒച്ചകൂട്ടമാറടിചോട്ടുകൾകൊണ്ടും നല്ല
 പിള്ളകൊണ്ടുമുണ്ടാക്കുന്നതും കണ്ടീടിനരർ.
 അവിടെനിന്നു ദേവാലയഗോപുരത്തിന്റെ
 സവിധത്തുടെ നടന്നപ്പുറം പോയാരവർ
 നഗരസീമയിലെക്കോട്ടെയും നദിതാനും
 ഭഗവാൻ മന്ദനോടൊത്തങ്ങു പാലവും കണ്ടാൻ.
 ഇക്കണ്ടതെല്ലാം കടന്നാപഴി പോകുമ്പഴു-
 ങ്ങൾക്കൊമ്പു കലക്കുമൊരാത്തനാടും കേൾക്കാതി
 അന്നടക്കാവിനരികത്തു നിന്ന“യ്യോ യെന്നെ-
 യൊന്നു താങ്ങേണ! താങ്ങിക്കൊള്ളേണ! മാലോകരേ
 വീഴുമേയല്ലെങ്കിൽ ഞാനയ്യോ വീടെത്തും മുമ്പെ
 പാഴിലിങ്ങു താൻ വീണെൻപ്രാണങ്ങൾപോയിട്ടുമേ”
 ഇത്തരമപ്പുലമ്പൽ കേൾക്കുന്ന ദിക്കിൽ തന്നെ
 സിദ്ധാത്മന്റെ കനിവാൻ കണ്ണടന്നെത്തി
 അവിടെയൊരു മഹാമാരിയാക്രമിച്ചൊരാൾ
 വിവശനായിപ്പാരും വിറച്ചു വീണിടുന്നു
 പൊടിയിലിരുളുന്നു പഴുത്തു കരുവാളി
 ചൂടലിൽ നിറഞ്ഞുള്ള കരുക്കളോടും കയ്യും!

ഇടുതുനേറത്തണത്തവന്റെ നെറുകയിൽ
പൊടിയുന്നിതു പാരം വിയർപ്പനീത്തുള്ളികൾ

വല്ലാതെ കോടിവലിച്ചേറവും വിരൂപമായ്
പല്ലിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു വദനം വേദനയാൽ

പുണ്ണുകൊണ്ടുള്ളിലേറും വൃഥയാം വൻ പുഴയിൽ
കണ്ണുകൾ കരകാണാതുമുറന്നു നീന്തിടുന്നു

അപ്പുലാൽ വാ പൊളിച്ചു നെടുവീർപ്പിട്ടങ്ങുള്ള
പുല്ലുകൾ തപ്പിപ്പിടിക്കുന്നിതാനെഴുന്നേല്പാൻ

തെല്ലവൻ പൊങ്ങി വീണ്ടും താഴത്തു വീഴുന്നു കെ-
ല്ലില്ലാതെ കിടക്കിയെംഗങ്ങൾ വിറയ്ക്കുവാൻ

“അയ്യയ്യോ തുണയ്ക്കുവിനൻപേലും ജനങ്ങളേ
വയ്യേ! നോവിതു പൊറുപ്പാനെ”ന്നു പുലമ്പുന്നു.

ആയശ്ശകരൻ ചെവികൊണ്ടു മിന്നൽപോൻ പാഞ്ഞു
പോയതും മഹാഭാഗനവനെക്കരുണയാം

പീയൂഷമോലും കരമലരാൽ താങ്ങിയതു
മായാസമകലുമാറുകത്തിലണച്ചതും

നൊടിയിൽ കുഴിഞ്ഞു പിന്നവനാശപസിക്കവെ
കടവാർ മിഴികളാൽ കനിഞ്ഞു നോക്കി ദേവൻ

സോദരാ പറക നിൻ പീഡയെന്തിവണ്ണം നീ
വേദിപ്പതെന്തു കഴിയാത്തതെന്തെഴുന്നേൽപ്പാൻ

കാതരനായിങ്ങനെ ചോദിച്ചു പിന്നെ കൃപാ-
മേദുരാപാംഗൻ മന്ദൻ തന്നോടു തിരിഞ്ഞോതി

എന്തു സാരമേയിവനിങ്ങനെ തേങ്ങിടുന്ന-
തെന്തു കേഴുന്നതാസ്യം പൊളിച്ചു മൊഴിവിങ്ങി

സന്താപം തോന്നീടുമാറെന്തിവനേങ്ങുനതു-
 മെന്മെടോ സഖേ! നെടുവീർപ്പുകളിടുന്നതും?
 മന്ദനമതുകേട്ടു ചൊല്ലിനാൻ മഹാരാജ
 നന്ദനാഘോരമഹാധ്വാനി പീഡിതനിവൻ
 ദേഹധാതുക്കൾ വികൃതങ്ങളയ്തീൻ രക്ത-
 വാഹിനികളാം നാഡികൾക്കുള്ളിലാവനിപ്പോൾ
 തിളച്ചു ചാടിച്ചോരയൊഴുക്കു വികടമായ്
 കളിപ്പു പുഴക്കു കെന്തു പായുംപോലെ
 അതുമല്ലിവന്റെ ഹൃദയംതാനും താള-
 സ്ഥിതികൾ തെറ്റിയടിക്കുന്ന മദ്യംപോലെ
 സ്തംഭമാം ക്രമം തെറ്റി സ്തംഭമില്ല സ്വയമിച്ഛാർ
 ധ്വനിയി ശീശ്മയായുമടനേ മന്ദമായും.
 അഴിഞ്ഞ വില്ലിൽ ഞാണുപോലെയായ് ഞരമ്പെല്ലാം
 കഴങ്ങിയയഞ്ഞുപോയിവൻറ ശരീരത്തിൽ
 മുഴക്കാൽ തുട കഴുത്തെന്തിവയൊന്നും തീരെ
 വഴങ്ങാതായുംതീൻശക്തികൾ പൊയ്പോകയാൽ
 പറയുന്നെന്നിനേറെയിശ്ശരീരത്തിൽ നിന്നു
 പറന്നുക്കളഞ്ഞു താൻ ഭംഗിയും ചൈതന്യവും.
 രോഗീയാമിവനുമ്പാറിക്കൊള്ളുവാൻ മഹാ-
 ഭാഗതുകൾ പാക്കുക പെട്ടെന്നു പാടിതെല്ലാം:—
 തുടുത്തു കലങ്ങിയ കണ്ണുകൾ മുഴുവനും
 പടിച്ചു കുറകുറട്ടത്തങ്ങൾ കടിക്കുന്നു
 കടുത്ത പുക കടിക്കുന്നപോൽ വീർപ്പുമുടി
 യിടരിക്കുഷണിച്ചു നിശ്ചയിക്കുന്നു ശ്വാസം

മരിക്കുമിപ്പോളിവനതിനു മുമ്പു തന്നെ
 വിരഞ്ഞു ചലിക്കുമിന്നാധികൾ നിന്നുപോകും

ഞ്ഞിഞ്ഞു ഞരമ്പുകൾ നറുങ്ങു കടനത്താ-
 ചറിയാതാകുമെല്ലിൽ കഴുപ്പും വേദനയും

ഇമ്മട്ടു ബോധംകെട്ടു ചാകുമിദ്ദേഹം വെടി
 ഞ്ഞിമ്മഹാ മാരിപുകും മററാരു ശരീരത്തിൽ

ആകയാലങ്ങു നൃപനന്ദനാ തൊട്ടീടരു
 തീകടും വ്യാധിയാൻ മർത്ത്യനെ മഹാത്മാവേ!

വിടുക വിടുകയിരോഗിയെ മെയ്യിൽപേന്തു
 പിടിച്ചീടൊല്ലായിതു പകരം വ്യാധിയല്ലോ.

പിടിപെട്ടീടാമിതു നിന്തിരുമേനിക്കുമേ
 യുടചിനുണ്ടോ ഭേദം; രോഗങ്ങളാക്കുമുണ്ടാം.

അതുകേട്ടിടൻ കൊച്ചുതമ്പുരാനാരോഗിയെ
 സുദയം വീണ്ടും തഴുകിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചിതു

ഇതുപോലുള്ള രോഗാതുരന്മാരുണ്ടോ വേറേ
 യധികം പേക്കീവ്യാധിവരുമാറുണ്ടോ സുതാ

എനിക്കും രോഗബാധ വരുമോ വന്നീടില്ലെൻ-
 തന്വിചി വൈകല്യമൊക്കെയുമുണ്ടാകുമോ?

പറഞ്ഞാരുന്ദൻ ഹന്ദൻ വ്യാധികൾ ജീവികൾക്കു
 വരുന്നു പലമടിയെല്ലാക്കും മഹാമതെ

ഇല്ലാരുമടവെടുത്തവരില്ലെന്നെങ്കിലും
 വല്ലരോഗവും വരാതുള്ളവരറിഞ്ഞാലും

ചിലർക്കുണ്ടാകും ചിത്താധിമമാം വ്യാധി മറ്റു
 ചിലർക്കു ശരീരത്തിൽ മുറിവേറുണ്ടാം രോഗം

മൺദ്രിതൊടുള്ളൊരസപാസ്ഥ്യങ്ങൾ ചമരോഗങ്ങൾ
ഉർദ്ദിതാദികളായ വാതങ്ങൾ പലതരം

കഷ്ടതയേലും ജപരഭേദങ്ങൾ പിടികകൾ
കഷ്ടങ്ങൾ മന്ദ്രിക ഘോരമാം വിഷ്ണുചിക

ഇത്തരം പല മഹാരോഗങ്ങളുണ്ടാക്കുക
മർത്ത്യഭേദങ്ങൾ വിളഭൂമിയാണിവയ്ക്കെല്ലാം

കാരണമുണ്ടാകുമ്പോളുണ്ടാകുമവസ്തു പി-
ന്നാരുടെ ഭേദമെന്നില്ലേതു ടിക്കിലെന്നില്ല.

മുനറിവേതുമെന്നേയുടവിൽ പൊടുന്നനേ
വന്നു രോഗങ്ങളാക്രമിക്കയോ ഞായം സൂതാ

എന്നു കാരുണ്യമുന്തി ഭഗവാൻ കാതരനായ്
പിന്നെയും ചോദിച്ചിതു ചൊല്ലിതാൻ ഹൃദയംവീണ്ടു

ചിലപ്പോൾ ജനങ്ങളെ ബാധിച്ചീടുന്നു വിഭോ
വിലം വിടടുത്തുള്ള വഴിവക്കത്തുവന്നു

താന്തമായ് ചുറ്റിക്കിടന്നോരാതെ ചവിട്ടുന്ന
പാമ്പരെക്കടിക്കും വൻ പാമ്പുപോലീ രോഗങ്ങൾ

ചിലപ്പോളിവ കാട്ടുവഴിയിൽ വള്ളിക്കെടിൽ
ചലനമില്ലാതെ നിശ്ശബ്ദമായ് ചതിവായി

പതുങ്ങിക്കിടന്നിട്ടു വഴിപോക്കന്റെ മുമ്പിൽ
കുതിച്ചുവീഴും കൂററൻ പുലിപോൽ വന്നെത്തുന്നു

ചിലപ്പോളിടിവാളുകണക്കെച്ചീളെന്നെത്തി
ചിലരെക്കൊന്നീടുന്നു ചിലരെ വിട്ടീടുന്നു

യദൃച്ഛയായും സ്വയം ഹേതുമത്തായുമോരോ
ഗദങ്ങളീവണ്ണമുണ്ടാകുന്നു മഹാപ്രഭോ!

അപ്പോൾ മാനവക്കൊരു നിമിഷം പേടി പെടി-
 ണ്തിപ്പാരിപിടിക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ സുനാ-
 രാത്രിയിൽ സുഖമായിത്തന്നെ വീണ്ടും നാളെ
 മാത്താസ്ഥാഭയത്തിൽ ഞാനെന്നമെന്തെന്നാൽക്കും

അഹഹ! പറവാൻ പാടില്ലല്ലൊയെന്നാൻ ദേവൻ
 വഹിയാ താനുതൊന്നുമെന്നുടൻ ചൊന്നാൻ സുതൻ.

എന്നാലീയദൃച്ഛയായ് വന്നെന്തും വിപത്തുക-
 ളൊന്നൊഴിയാതെ സഹിച്ചുഴമിച്ചുജീ പിതത്തിൻ—

അന്ത്യമാം ഫലഭോഗപിഡയും വാൽകൃത്യ-
 മന്തമിപ്പാത്ത മഹാ നൈരാശ്രമിതും താനോ?

എന്നുപിന്നെയും ദേവൻ ചോദിച്ചാനന്തരം
 മന്തിൽ ജീവിക്കിൽ ഫലമിവതാനെന്നാൻ മന്ദൻ.

അല്ലയും ദേവനയുമോറിയാൽ പൊറുപ്പാൻ കെ-
 ളില്ലാതോരുണ്ടാമവ സഹിപ്പാൻ മനമെന്തേ

വല്ലഭരൂപായവും ചിന്തിപ്പാരുണ്ടാം സഖേ
 അല്ലെങ്കിലെല്ലാം സഹിച്ചിമ്മനുഷ്യനെപ്പോലെ

വല്ലാത്തരോഗവിഷ്ണുനായ് വെറും ജരാനനാ
 യെല്ലം തോലുമായുടൽ ശേഷിച്ചു വിരൂപനായ്

പിന്നെയും മൃത്തിരിക്കും മുതുവുലനാരുണ്ടാം
 ചൊന്നാലും ശരണമെന്തൊടു പിവിവക്കല്ലാം

വിരവിപിപ്രകാരം ചോദിക്കും സപാമിയോടു
 മരണം താനവർക്കു ശരണമെന്നാൻ മന്ദൻ.

ഹന്ത ഹാ! മരണമോ ഗതിയെന്നുടൻ നാഥൻ
 സന്താപവിവശനായാരുടൻ ചൊന്നാൻ സുതൻ

എന്താർത്ഥത്തിലൂടെയാകിലുമെന്നാകിലും
 ജന്തുക്കൾ മരണത്തിൽ ചെന്നടിക്കുഴിയുന്നു
 വൃദ്ധരായ് ചിരം ജീവിക്കുന്നതും ചിലരെത്ര
 യിദ്ധരിത്രീയിൽ ദാരിദ്ര്യാടി നാനാദുഃഖത്താൽ
 പീഡിതരായകാലദോഗ്രസ്തരായ് പാഠ-
 മാടൽത്തേടുന്നു മിക്കവാറും പേർ മഹാമതേ!
 അപശ്വാതിങ്ങളെ ജീവിച്ച യഥാകാല-
 മവശ്യം മരിച്ചുപോമൊടുവിലെല്ലാവരും.
 ധ്രുവമാണിച്ഛാനതു! സത്യമാണെങ്ങോ നിന്ന
 ശവമൊന്നിതാപതന്നുണ്ടു തൃക്കണ്ഠപാത്താലും
 ഇതു കേട്ടാരോഗിയെ വിട്ടിടൻ മുഖംബുജം
 ള്ളതമനമിപ്പിച്ച ഭഗവാൻ നോക്കീടുമ്പോൾ
 പുഴുവക്കിനെ ലാക്കാക്കീട്ടങ്ങുവേഗം നട-
 നശ്ശതുകൊണ്ടു ജനക്കൂട്ടമൊന്നെത്തിടുന്നു
 ചട്ടററകനൽ കത്തിജപലിക്കുന്നൊരു പുത്തൻ
 ചട്ടി തൂക്കിക്കൊണ്ടൊരാൾ നടക്കുന്നിതു മുന്വേ
 ചട്ടങ്ങൾ കൂടി മുള ചീന്തിവെച്ചുചിതമായ്
 കെട്ടിയുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള ശവമഞ്ചം ചുമന്നു
 പോവുന്നു ചിലരവർക്കടുത്തു നിന്നുകൊണ്ടു
 ഗോവിന്ദ ഗോവിന്ദ ഗോവിന്ദേതി വിളികൂടി!
 ദുഃഖചിഹ്നങ്ങൾ കയ്യാണൊരറമുണ്ടടുത്തേറെ
 മുഖഗ്രാം ബന്ധുക്കളും വഴിയേ ചെന്നിടുന്നു.
 മഞ്ചത്തിലയ്യോ ചത്തു മരവിച്ചാരും കണ്ടാ-
 ലുണ്ണനവികൃതമാം മുഖഭാവങ്ങളോടും

കാഴ്ചപോയടഞ്ഞുള്ള കണ്ണുകളോടും പാരം
 താഴ്ന്നൊന്നുമുന്നുള്ള താടിയിലുകളോടും
 മെലിഞ്ഞു നെഞ്ചുതാണു വയറു കഴിഞ്ഞു തോൽ
 വലിഞ്ഞു വാരിയെല്ലു നികഴ്ന്നു വിരൂപമായ്
 ഗോഷ്ടിയിൽ കുറികളും പൂക്കളും ചാത്തിയൊരു
 വേഷ്ടിയാൻ മുടി പെളിക്കൊട്ടു കാലുകൾ നീട്ടി
 പ്രേതമങ്ങനെ കിടക്കുന്നിതേ! ചുരുക്കുവോർ
 പാതകൾ നാലു കൂട്ടം ദിക്കിൽ വന്നെത്തിവീണ്ടും
 ഗോവിന്ദ ഗോവിന്ദ യെന്നറക്കെ ഘോഷിച്ചുടൻ
 സാവധാനമായ് ഞ്ഞുതരിച്ചു തൽ പ്രേതത്തെ
 ചുറ്റുന്നതീപ്പുളിനത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു
 പട്ടക്കൂട്ടിയതിൽ കിടത്തിടിനാർപ്പിനെ
 ഒട്ടേറെവിറകുകളുമെന്തിയേ ശവം
 ചുട്ടുകൊള്ളുവാൻ ചിതമേലവരുക്കിനാർ
 ഹന്ത! പട്ടയായ മെത്തമേൽ കിടന്നീയാ
 ജെന്തുസെ ചെല്ലമായുറങ്ങീടുന്നു നിരൂപിച്ചാൽ
 ആടൽതേടുവതില്ല ശീതവായുവിൽമേനി
 മുടാതെ കിടക്കിലും ചെറുമേയിവനിപ്പോൾ
 എത്തുകില്ലിനിദ്രയ്ക്കു ഭംഗവുമതേ! യിഹ-
 കത്തിച്ചു ചിതയ്ക്കു നി നാലുകോണിച്ചമിവർ.
 ചെന്നളിപ്പുവെച്ചു ലതകൾപോലെ ചുറ്റി
 ചുറ്റത്തുലഗ്നിജ്വാല പടന്നുപിടിക്കുന്നു
 ചുവന്നനാവുപോലെ നീട്ടിജ്വാലയെ വഹി
 ശവത്തെ നക്കി രുചിച്ചുററുമുല്ലസിക്കുന്നു.

സുതീയിൽത്തോൽപൊളിച്ചു സന്ധികൾപൊടിച്ചാത്തു
ചതകൾ തിന്നു ചീരിജൂ മമുപമിക്കുന്നു.

താന്തനായ് ഭൂതം തുള്ളിയമൻ കോമരപോൽ
ശാന്തിതേടുന്നു തനിയേയഗ്നി മന്ദം മന്ദം

ജപാലകൾ താണു കനൽകടികൾ നീരിത്തീൻ
ലോലമാം പുകയും നിന്നെന്നല്ലയെല്ലാം പോയി
കൊള്ളിയും കെട്ടി കുറുഞ്ചാവുവുമങ്ങങ്ങോരോ
വെള്ളെലുവുമായൊക്കെശ്ശേഷിച്ചു ശിവ ശിവ!

ശിഷ്ടനായേററം ശ്രീമാനാകിലും നരനിജ
ശിഷ്ടമായ് കാണുതിത്രമാത്രമാകുന്നുവല്ലോ!

ഭഗവാനിതൊക്കയും സൃഷ്ടിച്ചുകണ്ടുവീണ്ടു
മകുതാരങ്ങാതെയമ്പൊടും ചോദിച്ചിതു

ക്ഷിതിയിലിപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പോക്കെല്ലാവർക്കും-
മിതുതാൻ പരിണാമമായ് വരുമെന്നോ മരണം!

അതുകേട്ടിടൻ സുതൻ പിന്നെയും ചൊന്നാനന്തേ!
മിതുതാൻ പരിണാമമേവർക്കും ധൃതാത്മജ.

വെന്തൊരിപ്പേരുത്തിൽ നിന്നൊന്നുമേതിമാൻകിടാ-
തന്തികമെത്തിക്കാക്ക പഠന്നുപോവു കാൺക.

എത്രയോ തടിച്ചു വാച്ചിരുങ്ങുന്നാരുടലാണി-
തെത്രയാസുപിച്ചിതു ഭോജ്യപാനീയങ്ങളെ

എത്രയുല്ലാസമാൺ ചിരിച്ചു രസിച്ചു തി-
ങ്ങെത്രനാൾ രമണിയെ സ്നേഹിച്ചു ലാളിച്ചിതു

എത്രദീർഘമായിരൂ ജീവിച്ചു സുഖമായ് മേ-
ഖെത്രനാൾ ജീവിക്കുവാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നിതു

നോക്കുക! യാക്കമറിയാവതല്ലായ്മയ്ക്കിന്റെ
 പോക്കുകൾ ജീവിതത്തെ വിശ്വസിക്കാവതല്ല
 കാട്ടുകാരോട് മൗഢപാട്ടി മേൽ വീണിടിലും
 നോട്ടമില്ലാതെ കല്ലിൽ കാൽതട്ടി മറികിട്ടാം
 നഞ്ചുപെട്ടോരുമുള്ളതിൽ ചെന്നു മുഴുകിലും
 മഞ്ചമാറൊരു പാമ്പുതെല്ലൊന്നു ഭംഗിക്കിലും

അത്തരമൊന്നുമല്ലെന്നാലർച്ചാണില്ലാത്ത
 കത്തിതൻമുനയൽപ്പിച്ചെങ്കിലും കോപിച്ചൊരാൾ.

ഉള്ളിലാശ്വാസമോടാമിക്കും തീനിൽപെട്ട
 മുളുതൻ കണ്ണുനീർവെങ്ങാനും തച്ചിടിലും

അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസമായ് വീടുകയോളോടിൻ
 ചില്ലു കൂരമേൽ നിന്നു തലയിൽ വീണിടിലും

അല്ലൊഴേ കൂടുവിട്ടു പറ്റുന്നു കളയുന്നു
 ക്ഷിപ്രമിപ്രാണൻ ഹിദ്രം വല്ലഭായാലും മതി.

പിന്നെയിട്രേഹിദ്രം പ്രേതമായ്ക്കീരുമൊന്നും
 തിന്നില്ല പിന്നെയൊന്നും ഭാരവു മവനിലു

സുഖവുമില്ല ദുഃഖജാലങ്ങളൊന്നുമില്ല
 വിതതപ്രാണനാകുമവൻ നൃപാത്മജ

അഞ്ചിതമാമവന്റെ മുഖമന്ദ്രൻ തുവിയ
 പുഞ്ചരിപ്പുതുനിവാവസ്കമിച്ചുങ്ങോപോയി

പഞ്ചാരതോൽക്കംമൊഴികാത്തയാളുൾത്തിൽ
 കൊഞ്ചിയപ്പിച്ചു ചുംബനങ്ങളും വൃഥാവായി

എന്തിനു പറയുന്നു കത്തിക്കാളുന്ന കട്ടം
 ചെന്തിയിൽ ശരിക്കിലും മൂടറിയുന്നീലവൻ

തന്നുടെ മാംസംതന്നെ കരിഞ്ഞു മുറ്റുന്ധമി-
 സ്സന്ന ചേതനനുടെ മൂക്കറിവീലതെല്ലും
 ബന്ധുക്കളെന്നാൽ നല്ല ചന്ദനമകിൽ തൊട്ട
 ഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളാൽ താൻ ചൂടുന്നു തൽ പ്രേതത്തെ
 ഇവന്റെ നാവിൽനിന്നു പോയിതു രസജ്ഞാനം
 ചെവിയുമടഞ്ഞുപോയ് കേൾക്കയില്ലിനിയൊന്നും
 മുഖത്തു വിളക്കുപോൽ ശോഭിച്ചു കണ്ണുണ്ടും
 വികലമായിക്കാഴ്ചപോയ് വെറുമന്ധമായി.
 സ്നേഹമുള്ളവർ ചുറ്റും ഘനീഭൂതനടൻ ചത്ത-
 ദേഹത്തെനോക്കി നിലവിളിച്ചുകേണീടുന്നു
 ഓഹമോ ഖനനമോ ചെയ്തു ബന്ധുക്കളിപ്പോ-
 ളാഹന്ത! നശിപ്പിക്കുമതിനെയല്ലെന്നാകിൽ
 പാരിതിൽ കിടന്നു ചീഞ്ഞശ്മിത്തു പുഴുക്കൾക്കു
 ഘോരസദ്യയായ് തീരുമടലെന്നൊക്കയാലെ.
 ഇതുതാനല്ലോ ഗതി ജീവികൾക്കെല്ലാവർക്കും-
 മിതിലിഷ്ടാക്കിൻ പൂതൃസ്തുതയിങ്ങൊരാൾക്കുമേ
 കേമനും നിസ്സാരനുമെന്നഭേദവുമില്ല
 പാമരനെന്നുമില്ല പണ്ഡിതനെന്നുമില്ല
 ഉൽകൃഷ്ടനെന്നില്ലോ നികൃഷ്ടനെന്നുമില്ല
 ചൊൽക്കൊണ്ടുയർമ്മിപ്പനെന്നില്ല മുഷ്ടനെന്നില്ല
 ഏവനും ജീവിച്ചു ചത്തൊന്നെയശിയുന്ന
 കേവലം സാധാരണമണിഞ്ഞെന്നല്ല പിന്നെ
 ചത്തവർ ജനിക്കുമെന്നോതുന്നു നിഗമങ്ങൾ
 സത്യമാക്കറിയാവൂ-വാസ്തവമാണതെങ്കിൽ

പിന്നെയുമിവനേതു ദിക്കിലെങ്കിലും സ്വയം
ചെന്നൊരു ജനനീഗർത്തിങ്കൽ ശരിക്കണം

പിന്നെയും ജനിക്കണം വളന്നു ഭുജങ്ങളെ
പ്പിന്നെയും സഹിക്കണമെന്നല്ല രോഗാദിയാൽ

പിന്നെയും മരിച്ചിതുപോലെ താൻകാളും പിതാ
വഹ്നിയിൽവെത്തു വെണ്ണീറാകണം വീണ്ടുംവീണ്ടും.

ഇങ്ങനെ തിരിയുന്ന സംസാര ചക്രത്തിങ്കൽ
മംഗലമതേ! ചുഴലുന്നു ദേഹികളെന്നും.

ഭവ്യനാം കുമാരകുന്തിതുകുട്ടനും തൻ
ദിവ്യശ്രദ്ധാശയം തുടങ്ങു തുക്കണ്ണുകൾ

അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കു പൊക്കിക്കൊണ്ടൊട്ടുനേര-
മന്തരാ കൃപാകുലനായിരുന്നരുളിനാൻ

പിന്നെയുമവനിയെ നോക്കിനാൻ തിരുവടി
പിന്നെയുമാകാശത്തെത്തുക്കണ് പാഞ്ഞരുളിനാൻ

ദേവമാനുഷലോകങ്ങൾക്കു തങ്ങളിലുള്ള
ഭാവബന്ധത്തെപ്പറ്റിയറിഞ്ഞു മറന്നതായ്

വല്ലതുമോർമ്മിക്കയായിരിക്കാം മഹാഭാഗൻ
തല്ലതു ലോകങ്ങൾക്കു വരുവാൻ നിദാനമായ്

വല്ലതും കണ്ടിട്ടുണ്ടാം ബുദ്ധയിലതു തെളി-
ഞ്ഞില്ലെന്നാകിലുമറി യുന്നുണ്ടാമകക്കാമ്പിൽ.

ഉടനെന്നമിതമായുള്ളൊരുമുഖാബ്ജത്തിൽ
സ്സുടിത പ്രേമാജപല രോഭയോന്നേറിക്കണ്ടു

ഏകാന്തമായോരാശാബന്ധസ്പർശകമായി
ലോകാതിശായിയായ ഭീഷ്മിയിൽ ചൂഴ്ന്നു മുഖം

അതുതപരിത്രനശ്ശതമൻ തിരുവടി
സുസ്സാക്ഷരമുടനിക്കനെ വിളിച്ചോതി: —

“അല്ലയോ ദുഃഖാശ്ലിയിലാഴം ലോകമേ! സ്വയം
വല്ലാത്ത ജനിമൃതിവലയിൽ പെട്ടുനിന്നു

അല്ലലാന്നെന്നെപ്പോലെയുഴന്നു രക്ഷാമാറ്റം
മില്ലാതെകേഴം ജ്ഞാതാജ്ഞാതാമാതമാക്കേ!

ഹന്ത! ഞാൻ കണ്ടിതിപ്പോൾ മർത്ത്യജീവിതമാക-
മന്തമില്ലാത്ത തീവ്രഃവദനയുടെ ദൈവം

ചിന്തയിലെണ്ണിങ്ങുളോരോരോസുഖം വെറു-
മന്തശ്ശുന്യമാം നിശ്ചലാണെന്നു മറിഞ്ഞു ഞാൻ

അത്രതകാമ്യമായ ഭോഗവും ജീവിതത്തിൽ
നിത്യമല്ലാത്ത പരിഹാസ നടകമല്ലാ

എന്തുയാതനയാണു പിന്നെ ദുസ്സഹമായ
സന്താപസന്തതികളുമിയിൽ നിരൂപിച്ചാൻ!

നല്ലോരു സുഖങ്ങളുന്തരിപ്പു ദുഃഖങ്ങളായ്
കലയെഴുവനമവസാനിപ്പു വാൽകൃമായ്

ചൊല്ലെഴും പ്രേമമിഷ്ടഭംഗത്തിൽ വിരമിപ്പു
എല്ലാക്കും മരണമായ് ജീവിതം കലാശിപ്പു

മരണം താനും ഭാവിജന്മമേതുള്ളൊരു
പരമജ്ഞാനങ്ങൾ സംസാരമക്രത്തിൽ വീണ്ടും

മായാത്രപമാംസുഖം കാണിച്ചു നിത്യദുഃഖ
ഭയാദരന്താക്കി പ്രപത്തിപ്പിപ്പു ശരീരിയേ.

എന്നെയും മോഹിപ്പിച്ചു നൂനമിമ്മായാലോക
മഹാനസുഖമിതിലുണ്ടെന്നുനിനച്ചു ഞാൻ

ജീവിതം ശരത് പ്രഭാതത്തിങ്കൽ മധുരമായ്
സാവധാനമായ് പ്രവഹിക്കും തേൻപുഴയെന്നും

നിത്യമാണെന്നും കരുതീടിനേൻ- എന്നാലതിൽ
തത്തിപ്പൊങ്ങിടുമോളമൊക്കെയും തുളിച്ചാടി

പ്പുത്തൻപൂന്നിരയാൻ താഴ് വരകളിലൂടെ
യെത്തുന്നതാഴെത്താഴെയേതുമൊന്നറിയാതെ

അത്ഭുതഘോരലവണാബ്ധി തൻകയത്തിൽ പോയ്
സിദ്ധിപ്പെടുവാൻ ശീഘ്രതരമായോടീടുന്നു.

എന്നുടെ മിഴിമുടിനിന്നൊരത്തിരശ്ശീല
ഭിന്നമായ് പോയിതിപ്പോൾ ഞാനിതാ ദേവന്മാരെ

അനൃമർത്ത്യരെപ്പോലെയാത്മരക്ഷയെ കാംക്ഷി
ച്ചുനത ഭക്തിയോടും വിളിച്ചു യാചിക്കുന്നു.

കരുണ ദേവതകൾക്കില്ലയോ നരനെന്നും
കരഞ്ഞ രമ്പിക്കും രക്ഷനൾക്കുന്നില്ലല്ലോയിവർ

പക്ഷേ നാം പ്രാർത്ഥിച്ചതു ദേവകളോർക്കില്ലെന്നാം
രക്ഷയില്ലെന്നുവരാ ജീവികൾക്കൊക്കാനാളും

ഇക്കണ്ടെന്നങ്ങൾക്കുമെനിക്കുമെല്ലാമോർക്കിൽ
ദുഃഖത്തിൽനിന്നു പരിനിവാണം വേണ്ടതല്ലോ.

അഥവാ, ദേവന്മാർക്കു മനുവേണ്ടതായ് വരാം
വ്യഗ്രയാൻ വരും തേടുനുണ്ടാമതിനായി

അവരെ വിളിച്ചുകേഴുന്ന മർത്ത്യരെ യവ
ർക്കവനം ചെയ്വാൻ കഴിയാത്തതു നിരൂപിച്ചാൽ

ദേവകൾ പരതന്ത്രരായ് വരാം നമ്മെപ്പോലെ
കേവലം നമ്മെ രക്ഷിപ്പാനുപരശ്കരാം

എന്നെയാശ്രയിപ്പോരെ കേഴുവാൻ വിടിച്ചുതാൻ
 ഖിന്നതതീർക്കാനെനിക്കാചുന്ന കാലംവരെ
 പിന്നെദ്രവകൾ രക്ഷനൽകുവാൻ ശക്തരെങ്കിൽ
 മുന്നിലിങ്ങനെ നിജഭക്തരെ വെടിയുമോ

ബ്രഹ്മദേവനി ദുഃഖരൂപമാം പ്രപഞ്ചത്തെ
 യിമ്മട്ട സൃഷ്ടിച്ചെന്നും വച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പതു
 സംഭാവ്യമാണോ സർവ്വശക്തനിക്കയ്യതകൾ
 ജ്വലിക്കും ഭവനത്തെയിങ്ങനെ വിട്ടീട്ടുമോ
 ശക്തനാണുപേക്ഷയിതെങ്കിൽ നിത്യനവൻ
 ശക്തിയില്ലെങ്കിലവനീശപരയല്ലതാനും.

മന്ദോ! തേർ തെളിക്കനാം മടങ്ങിപ്പോക വീണ്ടു
 മിന്നുകളഞ്ഞുമതി; കാണേണ്ടതെല്ലാമായി.

ഇങ്ങനെ പുത്രൻവീണ്ടും ഖിന്നനായ് മടങ്ങിയ
 തങ്ങുമന്നവൻ കേട്ടു മാഴ്കിനാൻസൻപിന്നെ
 മുഖിലത്തേരിൽ മൂന്നുമടങ്ങു ഭടന്മാരെ
 യൻപൊട്ടുവാതൽ കാക്കാനന്നുതാൻ നിയോഗിച്ചാൻ

അകത്തു പുറത്തും നിന്നാരെയുമതുവഴി
 പകലും രാത്രിയിലും വിട്ടീലയാജ്ഞയെന്നേ
 കല്പിച്ചുങ്ങനെതുപൻ സൂക്ഷിച്ചു കമാരനെ
 സ്വപ്നത്തിൽ മുമ്പുകണ്ടു ദിഗ്സാവധിവരെ

മോഹംതാൻ കവാടത്താൽ വിധിയെത്തടുക്കുന്ന
 സാഹസമെന്നോക്കാതെ പിന്നെയും യഥാസുഖം
 വാണിതേയോത്തീടിലും മമതാതിമിരത്താൽ
 കാണുമോ പരമാത്മമുള്ളപോൽ സംസാരിക്കും?

മൂന്നാംകാന്ധം കഴിഞ്ഞു.

ശ്രീബലചരിതം.

(കിളിപ്പാട്ട്.)

നാലാം കാണ്ടം.

ഭൂരിസൂകൃതനാം ശാക്രന്തരേന്ദ്രൻ
യാരോമലുണ്ണി യവിലലോകപ്രിയൻ
കാരണ്യകല്ലോല ലോലാശയൻ പൂണ്ണ-
താരണ്യഭംഗിതരംഗിതാംഗദ്യുതി-
മാരവിജയി മഹാത്മാ മുനിവരൻ
വീരശിഖാമണി വിദ്വജ്ജനാഗ്രണീ
പണ്ഡിതവിപ്രജനത്തിലുമജ്ഞാം
ചണ്ഡാലരിലുമൊപ്പം ഞ്ഞാമമേലുവോൻ
മണ്ണിൽ ജനിമൃതി ഭുവണ്ഡം കണ്ടിട്ടു
കണ്ണനീർവാക്കും കമാരൻ ഗുണാകരൻ
വിണ്ണവക്കും മനുഷ്യക്കുമെന്നല്ലതിൻ-
വണ്ണം സകല ചരാചരങ്ങൾക്കുമേ
ദണ്ഡമകറി നിവാണമേകീടുവാ-
നെണ്ണിക്കരൾകാഞ്ഞു മാഗ്ഗമാരായുവോൻ
ശ്രീമൽ ഭഗവാൻ പസിച്ചിതു വിശ്രമാ-
രാമസേവയങ്ങളിൽ പിന്നെയുമൊടുക്കാൻ.
ഭൂമിപാലേന്ദ്രകുമാരനവൻ സാവ-
ഭൈരവനായ് തീരുമല്ലെങ്കിലോ ഭിക്ഷുവായ്
പോമെന്നു ദൈവജ്ഞരായിര കാലവും
താമസിച്ചീവ വിരവിലടുത്തിതു.

സതപതം ലോകമനോഹരമായുള്ള
 ചിത്തിരമാസമണഞ്ഞിതു ഭംഗിയിൽ
 ആഞ്ഞു തേന്മാവിന്റെ കൊമ്പു കവകളാൽ
 ചാഞ്ഞുപഴുങ്ങുൾ ചുവന്നു ചമഞ്ഞിതു
 മംജുവായ് ഞാവൽ മരങ്ങളിൽ കായ് നിറ-
 യഞ്ജനകാന്തി കവന്നു തുടന്നിതു
 നല്ലോരിഖഞ്ഞികൾ പൂത്തു മണപേരി
 മെല്ലെന്നു കാറ്റു ചിരിച്ചിതു നിളവേ
 ചട്ടറചാരു പവിഴപ്രയോനം
 മൊട്ടശോകങ്ങളിലെങ്ങും നിരന്നിതു
 നല്ല തങ്കത്താലിമാലപോൽ തൂങ്ങിതു
 ഫല്ലമാം പൂംകവ കൊന്നമരങ്ങളിൽ
 മെത്തും മണമാൻ പുനയിൽ പൂന്നിര
 മുത്തൻ ഗുച്ഛങ്ങൾപോലെ ശോഭിച്ചിതു
 ദേവാലയങ്ങളിലുത്സവാഘോഷമായ്
 ഭൂവുണങ്ങിപ്പൊടിപാറി സ്സരഭിയായ്.
 തോയാശയപ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ജന-
 ഭൂയിഷ്ഠിയായ് പുരവാസികൾ നിത്യവും
 സായാഹ്നമുദ്യാനഭാഗങ്ങളിൽ സ്വയ-
 മായാസമാറ്റുവാൻ ചെന്നു മേളിക്കായായ്.
 ഇമ്മട്ടെഴുമസ്സമയത്തിൽ വന്നെത്തി
 രമ്യമായപ്പുണ്യപൂണ്ണമാം പെഴുണ്ണിമി.
 അക്കനം പോയ് പടിഞ്ഞാറേ തിരിതടം
 പൂക്കു പഴുപ്പിച്ചു പൊൻകടംപോൽ നിന്നു

രവ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

അംബരദർപ്പണത്തിൽ കിഴക്കായതു
ബിംബിച്ചുപോൽ നിന്നു പൂർണ്ണരൂപിംബവും.

എന്നല്ല സന്ധ്യയാം ത്രാണിന്റെ പൊൻതട്ട-
മെന്നുപോലുൾക്കൊണ്ടു മണ്ഡലം രണ്ടുമേ

നിന്നു നൊടിയളവൊപ്പം ദിനഭാ-
വിനതയാലുടൻ താണിതു ഭാനമാൻ;

മന്ദമന്ദം പിന്നെ യന്തരിക്ഷത്തിലേ-
ക്കിരൂപിംബം സ്വയം പൊങ്ങി ലംഘനയാൽ.

ദ്വേപായ ഗോവിൻ മഹാസ്തനമണ്ഡല
ഭാവത്തിൽ നിന്നു പീയൂഷകിരണങ്ങൾ

ഭംഗിയിൽ പാൽകണക്കേ പ്രസരിപ്പിച്ചു
മംഗളമാക്കീ ദിഗന്തങ്ങൾ വെണ്മതി.

എങ്ങും പരന്നൊഴുകു പൂനിലാവികൽ
മുങ്ങിക്കൊഴുത്തു മിന്നത്തു ധരാതലം

ഗംഗാതരംഗം പരന്നു ധവളമാം

വംഗാംബുധിപോൽ വെളുത്തു നഭസ്ഥലം

തിങ്ങു നിലാവിൽ തെളിയാതെ താരങ്ങൾ
തങ്ങി വെൺപൊയ്ക്കയിൽ തൂകുമുദങ്ങൾപോൽ.

പാരം വെളുത്തു പാലാശിയിൽ പൊങ്ങിയ
ചാരുതിര നിരപാലയകലെയായ്

കാണം ഹിമാലയ തുംഗശൃംഗങ്ങളെ
ചേണാൻകാന്തിപൂരങ്ങളിൽ ചെന്നുടൻ

ചന്ദ്രിക വീണ ചകചക ലാവളു
മിന്ദ്രിയമോഹനമുള്ള ഹരിക്കയായ്

കേമമാം വെള്ളിക്കുടമിതിൽ ഭേവകൾ
 കാമസുരഭിതൻ പാൽകറന്നിങ്ങനെ
 സാമോദമീ ഹിമചാനെറ്റിരി സാവ്
 ഭേഷമനാക്കാനഭിഷേകം കഴിക്കയൊ
 സോമബിംബത്തിൽ നിന്നിറ്റിരീന്ദ്രന്റെ മേൽ
 തുളഞ്ഞു ചന്ദ്രികഭയാണി വീഴ്കയോ
 മന്ദമായപ്പുവ്താഗ്രത്തിൽ നിന്നുടൻ
 സ്പന്ദിച്ചെഴും സുഖസ്പന്ദമാം വായുവിൽ
 ആടി മെല്ലെന്നഴുകായ് വിശ്രമപന-
 വാടിയിൽ വിസ്തരിച്ചു വൃക്ഷരാജികൾ
 കൈമുട്ടിയിൽ കുളിരെക്കളിച്ചുഴിയാം
 കോമളഗാത്രിയാൾ കോൾമയിക്കൊണ്ടുപോൽ
 മോഹനപ്രാന്തപ്രദേശത്തിലൂടെയ,
 പ്രാഹതമായ് തെളിഞ്ഞെന്നുമൊഴുകുന്ന
 രോഹിണിയിൽ തരംഗം പ്രതിസംസ്തരി
 ച്ചാഹന്ത! കാണായസംഖ്യം ഹിമാംശുക്കൾ
 തുംഗതരക്കൾ തന്മേലവയോടൊട്ടി
 സംഗതനായ് വിണ്ണിൽനിന്നു സുധാകരൻ
 ഭംഗികോലും സ്തടികുപ്രദീപംപോലെ
 ശൗതാരശ്മി ചൊരിഞ്ഞു; വിചിത്രമാം
 അത്തുവിളക്കിൻനിഴൽ മണ്ഡലംപോലെ
 തത്തിനിന്നു, ചുവട്ടിൽ തരുച്ചായകൾ,
 ഉച്ചമാംഗോപുരങ്ങൾക്കുള്ളിലേ മണി
 മച്ചകൾമേൽ വെണ്ണിലാവു പരക്കവേ

ഉജ്ജവിക്കും വിവിധപ്രഭാവൂർത്തിൽ
 മജ്ജനംചെയ്തനിന്നു ഫർച്ചരാജികൾ
 പാതിരാവായ് പ്രാണിവർഗ്ഗമെങ്ങും സുഖ
 മേദൂരനിദ്രയിൽ പീണ; മായാവിനി
 മോദിച്ചുചന്ദ്രമുഖിയാംനിശ നിജ
 ചാതുർത്ഥമോത്തു ചിരിക്കുന്നപോലെയായ്
 സ്വപാതന്ത്ര്യമേറും ഗതിക്രമം കൈവെടി
 ണ്ടതാണെ നിന്നു ജഡമായ് സദാഗതി
 മേദിനി നിശ്വാസമേലാതെ ദീർഘമാ
 മേതോവിചാരത്തിൽ മുങ്ങിനിൽക്കുംപോലെ
 നിശ്ചലമായ് തന്മൂലംമാടി കേവലം
 സ്വച്ഛന്ദമായ് കളിയാടി നിശ്ശബ്ദത
 എന്നാൽ പുറത്തുദൂരത്തുകേൾക്കായി
 കന്നിൽ കുറുനരികൂട്ടമഴകുരൽ
 സന്നപ്രതിഷ്ഠയാം ശാക്രവർത്തപക്ഷി
 പിന്നയായ് ദൂരമണഞ്ഞുകേഴുന്നപോൽ
 അന്തഃപുരത്തിൽ മുത്തശ്ശിപ്പികൾ കൊണ്ടു
 ചന്തമായ് ശിപ്പങ്ങൾ ചെയ്തു വിളങ്ങുന്ന
 ഭിത്തികളും വെൺപടുംകു തറകളും
 ശുദ്ധനിലാവിൽ തിളങ്ങി ലസിപ്പതും,
 ഴുത്തഗീതാടി സുകുമാരകൃത്യങ്ങൾ
 നിർത്തിത്തനിയേ മതിമങ്ങിനിദ്രയിൽ
 ഉത്തമസ്ത്രീമന്തപുനമനങ്ങാതെ
 തന്മൂൽസ്ഥലങ്ങളിൽതങ്ങിശ്ശയിപ്പതും

കാണകിൽ ദേവാംഗനാജനത്തിനുള്ള
ചേണാൻ വിശ്രമമുവിതെന്നോത്തുപോം.

സിലാത്ഥരാജകുമാരൻ തിരുപടി
യ്ക്കുൾത്താരിലുറ വാസവ്വനിധികളായ്
നിസ്തുലരൂപലാവണ്യഗുണം പൂണ്ട
തൽത്തേമൊഴികളെല്ലാമങ്ങു കാണായി
ശാന്തമധുരമാം നിദ്രയിൽ നിശ്ചല
കാന്തി, നിലാവിലാവൽപൂ കണക്കാൻ

ശോഭിക്കുമോരോരുതനപിയേയും കാണുകി
ലാലയാൽ സ്ത്രീമെഴുകുകമെന്നു തോന്നുമേ

എന്നാലതിന്നപ്പുറത്തു ശയിക്കുന്ന
സുന്ദരിയാകുന്നു സർവ്വമനോഹരി

അങ്ങുപ്പുറത്തു കിടപ്പുപൾക്കൊപ്പമാ
യെങ്ങുമില്ലാരുമവളത്ര സുന്ദരി

ഇങ്ങനെ മെച്ചമേറും നാരിമാരുടെ
യംഗലാവണ്യപൂരങ്ങളിൽ സാദ്രമായ്
മുങ്ങിയോരോന്നിലും നിന്തിയടുത്തതിൽ
തങ്ങിയതുവിടുത്തതിലാഞ്ഞെത്തി

ഇപ്രകാരം ചതുരൻ ശിപ്പി നിമിച്ചു
സുപ്രകാശംപൂണ്ട രത്നങ്ങൾ മിന്നുന്ന

മാലയിൽപോലെ കുമ്മേൽ കാന്തി കണ്ടുക-
ണ്ടാലസ്വമായ് കണ്ണമങ്ങി മയങ്ങുമേ.

കടിമാൻ കണ്ണിമാൻ നാണവും കൂസലും
വിട്ടുകിടന്നുറങ്ങുന്നതു ഭംഗിയിൽ

കെട്ടൊടിയഞ്ഞു മഴിഞ്ഞുമിഴിഞ്ഞു മ
 പ്പട്ടിപൂഞ്ചേല ചിന്നിക്കൊണ്ടു കാണുന്നു
 ചുട്ടതങ്കപോലൊളിപ്പെട്ടും പൂവെങ്ക
 ളൊട്ടിഭാഗം മറഞ്ഞും മറയാതെയും
 വണ്ടാർകുഴലിമാർ വാർകൂത്താൻ വാന്നിട്ടി
 കൊണ്ടുകെട്ടിപ്പിന്നിലിട്ടി ചിലരതിൽ
 പൂണ്ടരിക്കുന്നുമുടിപ്പൊന്നുകൾ മണം
 പൂണ്ടപൂമാല ചിലരാന്നിരിക്കുന്നു
 നീളമേറും കാർകുഴൽ ചിലക്കുഴു
 നാളത്തിനുകീഴ് കിടന്നടിയുന്നിതു
 കാളിനിതൻകയത്തിങ്കലിളകീട്ട
 മോളം കണക്കെയിരുന്നു നീണ്ടങ്ങനെ
 പാടിയും വിണ്ണിൽ പറന്നുമിന്നകളായ്
 കൂടിമേളിച്ചും പകൽപോക്കിയന്തിയിൽ
 വാടിച്ചിറകുകൾ കൂട്ടിമുഖംതാഴ്ത്തി
 യാടൽകൂടാതുള്ള ചേക്കമരങ്ങളിൽ
 പക്ഷികൾപോലെവിലാസങ്ങളാൽ തള
 ന്നക്ഷികൾ പൂട്ടിയുറങ്ങുന്നിതിങ്ങിവർ.
 ഉള്ളിലുണ്ടങ്ങുതുങ്ങുന്നുമിനങ്ങു ന
 വെള്ളിത്തുടലാൻവെള്ളിവിളക്കുകൾ
 ചട്ടററഗന്ധതൈലം വാത്തതുകളിൽ
 പ്പട്ടിതിരിയിലെരിയുന്നുദീപങ്ങൾ.
 തന്മോഹനപ്രഭപൂന്നിലാവിൽചെന്ന്
 സൗമ്യതരമായ് പ്രകാശവും മറായയും

അമ്മം ജളാംഗിമാർമേൽവിണവയവ
രമ്യതയെല്ലാംതെളിച്ചുകാട്ടീടുന്നു.

കാന്തമാർക്കുന്നതമാറുകൾവീപ്പിനാൽ
ശാന്തമായ് പൊങ്ങിയുംതാണും വിലസുന്നു.

ലോലങ്ങളായവിരലുകളിൽചാരു
മൈലാഞ്ചിയാൻമനോജ്ഞകരാബ്ജങ്ങൾ

മാറോടണച്ചിരിക്കുന്നുചിലരൊട്ടു
മാറിചിലർക്കുപാർപ്പങ്ങളിൽതങ്ങുന്നു.

സപ്താഭയാനുംവെളുത്തുംതുടുത്തുമ
പെണ്ണങ്ങൾതന്നശുകേറും മുഖാബ്ജങ്ങൾ

വണ്ണപ്പറ്റുംകുതളങ്ങളിൽബിംബിച്ച
പൂർണ്ണദുബിംബങ്ങൾപോലെവിളങ്ങുന്നു.

സീമന്തരേഖയ്ക്കുകീഴിരുപാർപ്പവ-
മോമൽകുറുനിരചിനിയനെററിയും

കോമളമായ്കൊച്ചുവില്ലുപാൽവക്ത്രമായ്
ശ്യാമളമായപുരികക്കൊടികളും

ചാഞ്ഞുതെരുങ്ങിയിരുണ്ടുകവിളിലേ
ക്കാഞ്ഞുപതിഞ്ഞനെടുംകുണ്ണികളും

ചാരുപനിനീർമലർപോൽചുവന്നത
ല്ലാരോമലാഭയെഴുംകുലാലങ്ങളും

നീണ്ടുപൊങ്ങിത്രമത്താലഗ്രമൊട്ടു
കാണ്ടുകനിഞ്ഞുഇത്തുള്ളൊരുനാസയും

ചെന്തളിർപോലെതുടുത്തുമിനുത്തതി
ചന്തത്തിൽവേർപെട്ടമുണ്ടിൻപുടങ്ങളും

രവ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

കോത്തുകഴുകിവച്ചുള്ളൊരുമുത്തുകൾ
ക്കാത്തിനൽകും ചെറുദന്തനിരകളും
അംഗമോരോന്നുമീവണ്ണമകൃത്രിമ
ഭംഗികലൻശോഭിക്കുന്നു നിദ്രയിൽ
തകവളുകൾകിലുണ്ണുന്നിതച്ചുര
മങ്കമാക്കോമനക്കെത്തണ്ടുണ്ടിലും
കിങ്കിണിതുണ്ണുന്നകാഞ്ചനരൂപം
പൊങ്കുഴൽക്കാമ്പിണപുണുന്നു ഭംഗിയിൽ

വല്ലഭനോജ്ഞമാംസപപ്പവും കണ്ടുള്ളി
ലുല്ലാസവിഭ്രമമേലുമൊരുത്തിക്ക
തെല്ലാക്കത്തിലുദലനങ്ങീടിവ
ചെല്ലവളയും തളയും കിലുണ്ണുന്നു
ചേക്കുന്നുപാരമാനന്ദ ചെവിപ്പട
നാക്കമച്ചാരുകളുമധുരധനി.

ചുണ്ടിൽചെറുചിരിച്ചായപരക്കുന്ന
തുണ്ടിവിരിൽചിലപെൺകൊടിമാക്കുമോ

കണ്ഠവിടിവർകെഴുതുഹലം പൂണ്ടു
കണ്ടിടുന്നുണ്ടാം കിനാവുകൾ നിണ്ണയം
ആടത്തിലേകയമാനപ്പവൈഭവം
കാടിമെച്ചംനേടിയെന്നാം കിനാവിതിൽ
പാടിമൊരുത്തിജയിച്ചുജയക്കൊടി
നാടിയെന്നായ് വരാം നാകലോകത്തിലും
വാണീഭഗവതിയ്ക്കൊപ്പം വിരതാൻ
വീണവായിച്ചിങ്ങൊരുവനിതാമണി

വൈണികവർത്തിനൊക്കെയകക്കാവിൽ
നാണമാമ്മാറുജയനേടിയെന്നുമാം.

പിന്നെയിന്നിദൃയിൽവേറൊരുപൂവേണി
മണിത്തിന്നാകാശമേറിനടന്നുപോയ്

ധന്യമാംചൈത്രമാരാമഭൂമിയിൽ
കിന്നരരോടൊത്തുകേളിയായെന്നുമാം

മന്ദാനുകൂലമപരവിണ്ണേറി
മന്ദാരപുഷ്പമണംപാത്തുവായുവിൽ

നന്ദനോദ്യാനത്തിലെത്തിയങ്ങുപ്സരോ
വൃന്ദത്തിനേറ്റംപ്രിയയാമതിമിയായ്

വൃന്ദാരംകുറുസഭയിലണഞ്ഞഭി
നന്ദനംനേടിയെന്നുവാക്കുകകളിൽ.

ദിവ്യഗുണനിധിയാം കാന്തനോടൊത്തു
ഭൂപ്രണയസല്ലാപസുധാസം

അപ്രാപ്യതംനകേന്ദ്രകാന്തമാനാരു
നവ്യപദയാധരവേണി നിന്നെന്നുമാം.

കാമകുന്ദളവിണ്ണെങ്കിടയാരാമന
പ്രേമനിബന്ധനമാംപാരിതോഷികം

രോമാഞ്ചമേകമമ്പാൻവീക്ഷിച്ചൊരു
പൂമഞ്ജുരമനിരസിച്ഛിരനെന്നുമാം

ആയതുപോടെശയിക്കുന്നതുണ്ടിങ്ങൊ
രായതനേത്രയാർന്നിങ്ങുനിവർന്നിതാ

ചേണാൻതത്തുസവിപോൽകിടക്കുമീ
വീണയെച്ചുബിക്കമാസ്യപത്മത്തൊട്ടും

ഒന്നു

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

തന്ത്രികളിൽതന്നെതങ്ങളും മുട്ടവിരൽ
ചെന്തളിർ മഞ്ജരിഃയാടും തളമിതിൽ
ചന്തമേറുംഭഗവാന്റെ തിരുമിഴി
ചെന്താമരനിറ പൂണവാൻ വീണയിൽ
പന്തിയായ്പെൺകൊടിയാളിവൾവായിച്ചൊ
രന്തഃകരണമലിക്കുന്നപാടിന്റെ
അന്തിമരാഗഗതിയിൽസ്വയമിവൾ
സ്വപന്തമിഴികളടഞ്ഞുറങ്ങുന്നതാം.
കൊട്ടുകൊമ്പുമുള്ളച്ചൊരിളയമാൻ
കുടിയെമരൊരാളുകുടിമാൻകണ്ണിയാൾ
ഇപ്പോൾമാമാറുമാറോടണച്ചങ്ങനെ
കെടിപ്പിടിച്ചുകിടന്നുറങ്ങുന്നിതു
അമ്പാന്നിവരിരുപേരുമുറങ്ങിട്ടു
മുമ്പുതൻമാൻകിടാവിന്നീമനോഹരി
ചെമ്പരുത്തിപ്പൂവിറുത്തുതിമാനനു
കമ്പകലൻകൊടുത്തിരുന്തുദയം
പുളിമാൻപാതികുടിച്ചുപൂവൊന്നിവൾ
നുള്ളിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നുകൈത്താരിനാൽ
ഉള്ളിലിരുളടങ്ങിയപ്പൂതന്നെ
തള്ളിയിരിക്കുന്നു ചുണ്ടിൽമാൻകുടിക്കും
പ്രാണപ്രിയതാഴിമാരിരുപേരിതാ
വീണകിടന്നുറങ്ങുന്നു മനോജ്ഞമാർ
ക്ഷോണീതലത്തിൽ പിണഞ്ഞുതങ്ങളുരണ്ടു
ചേണാൻ ചമ്പകമാലകൾപോലുവ.

പൊന്നിലഞ്ഞിപ്പൂമുക്കു മിറുത്തിവർ
മുന്നിലേറെശ്ശേവിച്ചിരിക്കുന്നിതു

എന്നല്ല പപ്പാതികെട്ടിയ മാലയു
മൊന്നുണ്ടു കൈത്താരിലൊപ്പു ചീവുകൾ;

ഇഴവിധം മാലകെട്ടുവോതുനിറുയാൽ
വൈവശ്വമാൻറിയാതെ കിടന്നുവോ

പൂവിൽ തലവെച്ചുറങ്ങിയതോഴിതൻ
പൂവൽ മയ് മേൽ വീണുറങ്ങുന്ന മറവൾ.

നാനാമടനാജ്ഞാത്തങ്ങളാൽ മററൊരു
മീനായതാക്കി ഹാരം ചമച്ചിട്ടുവാൻ

ഉന്നമകനു മണികൾ കോർക്കുവോതു
താനേ മയങ്ങിക്കിടന്നുറങ്ങുന്നിതാ.

വൈശം മരതകം മാണിക്കുമെന്നല്ല
ചാരുനീലം പുഷ്പരാഗമിത്രാദിയായ്

ഓരോവിലയാൻ കല്ലുകൾ കൈത്താരിൽ
വാരിപ്പിടിച്ച് ഇരിക്കുന്നു വാർകേശിയാൾ

അച്ചാത്താത്ത പ്രഭകൾ ചേർന്നൊരു
കൊച്ചോ മനമഴു പില്ലായതു തന്നെ

കളിയാൽ കരു ഫലമാമ്മാറവൾക്കു കൈ
ത്തണ്ടോളമെത്തി വളയായ് വിചസ്മനം.

അപ്പുവനത്തിന്നടുത്തു ഹിമമഖി
ഞ്ഞെപ്പൊഴും ശുദ്ധജലം തിങ്ങിയോടുന്ന

രോഹിണിതാൻ തന്നൊഴുകി നൊവിയായ
മോഹനത്താരാട്ടിനാൽ വളർത്തുമ്പോൽ

കുവ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

സ്തേഹംകലന്തിശ്ശിതപരിപാലന
ഗേഹത്തിലിമ്മട്ടിവരെയുറക്കുന്നു.

ചിത്രങ്ങളാംരതകംബങ്ങളുൾക്കുമേ
ലൈത്രമനോജ്ഞംശയിക്കുന്നുകാന്തമാർ,

പൂഞ്ഞഴ് പൂർത്തറയിൽപനിനീർച്ചെടി
ച്ചാത്തിലിതളുകൾപൂട്ടിയകോടയം

പാൽക്കുമ്പിൾപ്പിള്ളാണമായ് പിടരുവാൻ
രാത്രിനയിക്കുന്നമൊട്ടുകളോയിവർ-

മംഗലമുത്തിസിലാത്മദേവന്റെയ-
ശൃംഗാരമന്ദിരത്തിൽശ്രീമയമായ്

പള്ളിയറയ്ക്കുമുഖിൽപരിശോഭിക്ക
മുള്ളിലെശ്ശാലയാണിമ്മനോജ്ഞസ്ഥലം

ചന്തമായക്കക്ഷുരണ്ടുമായ് സന്ധിക്ക
മന്തരാളത്തിൽയവനികത്തുണ്ടു.

അങ്ങൊട്ടടുത്തുമനോജ്ഞമഞ്ചങ്ങളിൽ
തങ്ങിയത്തോഴീജനമുഖ്യമാരായ

ഗംഗയുംഗൈത്രമിയുംശയിച്ചീടുന്നി
തംഗലാപണ്യത്തിലാരെയുംതഴ്ത്തുവാർ.

പാടലനീലനിറത്തിൽബഹുചിത്ര
മോടികലന്റെഴം ശീലതൊറിഞ്ഞിട്ടു

ധാടിയിൽതുണ്ടു യവനികയിൽതങ്ക
നാടകളും നല്ല പട്ടിന്റൽതൊങ്ങലും

തുനിപ്പിപ്പിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവക്കിടന
ല്ലൊന്നിൽ കസവുന്റൽകൊണ്ടുവിചിത്രമായ്.

അത്തിരശ്ശീലതീക്കിക്കളഞ്ഞാലാക്കു
മുറ്റത്താരിപാശ്ചാത്യമാമ്മാറകത്തുള്ള
മന്ദിരത്തിൽ മണമാൻ മനോജ്ഞമാം
ചന്ദനത്തുവടിയാൻ കവാടമായ്.

അക്കവാടത്തുടൈയ്ക്കോട്ടുമുന്നടി
വയ്ക്കു വൊഴുങ്ങുവിവിധരത്നപ്രഭാ-

പുഞ്ജംപരന്നിടുപൂത്തുനില്ക്കുംവതാ
കുഞ്ജംകണക്കെകാണുന്നുമണിയറ

ശുദ്ധവളശിലയാൽപണിവെക്കൊ
രജ്ജ്വലാകാമാമിൻമേലുര

മുറ്റംവിശാലമായ് കാലു കൂടാത്തവെൺ
കൊറക്കടപോലെവൃത്തമായ്മിന്നുന്നു.

മുറ്റംപലനിറത്തിൽസ്സുകിച്ചില്ല
പറിച്ചതിൽതന്നെ കാത്തിരിയിക്കുന്നു.

താമരപ്പൂവുകിളികളുമങ്ങങ്ങ
കോമളപ്പൂക്കുലയാൻവതകളും

ഭിത്തികൾശുദ്ധകാസമുദ്രത്തിലെ
മുത്തണിശ്ശിപ്പിപതിച്ചതിളങ്ങുന്ന

മുറ്റംമനോജ്ഞമാം പൊന്നഴിപ്പൂണ്ടു
കുറവാതായനപംക്തികളോട്ടുമേ

സപ്തമായ്താഴെത്തളത്തിൽകുസവാൻ
മെച്ചമാംപട്ടവിരിപ്പിഴിയിക്കുന്നു

പിച്ചുകപ്പുമെത്തയിൽപോൽസുഖമായു
മൊച്ചകൂടാതെയുംവയ്ക്കുംപദമതിൽ

നറ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

വെള്ളവെണ്ണ കല്ലുകൊണ്ടതിൻമദ്ധ്യത്തി
ലുള്ളോരുമേന്മ നളത്തിൽ വിചസ്മനം
ഉള്ളമൊന്നായ് ദമ്പതിമാർശയിക്കുന്ന
പള്ളിമഞ്ചംതന്നെ കാഞ്ചനഭാസുരം.

പൂന്നിലാവും കുളർകാരദം മലർമണം
ചേന്നമ്മണിയറയ്ക്കുള്ളിൽ മധുരമായ്

സഞ്ചരിച്ചുതാനുള്ള പാതായന
സഞ്ചയമുള്ളതടയതുംതടവനിയേ.

അംഗസെതഭൂസുഷമകളാൽഗവ്
ഭംഗമപ്പുകാരിനുംപൂന്നിലാവിനും
സംഗമിപ്പിച്ചു സിദ്ധാത്മകമാർന്ന
മംഗനാമെഴുപിയടശാധനാഭവിയും

ഭംഗിയിൽപള്ളിയറങ്ങിയിരുന്നിത
ശൃംഗാരശതാഗ്രഹമണിമഞ്ചത്തിൽ.
പെട്ടെന്നുടനേയപ്പെൺകൊടിയാൾമുദ്ര
പട്ടുകിടക്കയിൽനിന്നുസസംഭ്രമം

ഒട്ടുപൂർവ്വംഗമിളക്കിയരവരെ
പ്പട്ടിത്തരച്ചുഭംവീണടിഞ്ഞുസപയം
തുമലർവാർമുടിവിന്നിയുംതെല്ലതൻ
സോമാനനംപൊക്കിനാളൊരുപെൺപക്ഷി

കോളമായകവായഗർഭത്തിൽനി
ന്നോമനത്തുവൽക്കടഞ്ഞുനന്നപോൽ
അന്തികത്തിൽശയിക്കും പ്രാണപല്ലഭൻ
തന്തിരുമൈതഴുകിക്കൊണ്ടെന്നീററവർ

സ്വന്തകരങ്ങൾ നിറുകയിൽ ചേർത്തു
 സന്താപമാൻ കനിഞ്ഞിരുന്നീടിനാൾ
 കാരണിവേണിവിങ്ങിരുത്താൾ മനം
 നീറിയിളകും ചുട്ടനെട്ടു വീഴ്ന്നാൻ
 മാറുകൾതേങ്ങിയും മേന്മയ്ക്കവിർവഴി
 യാറുപോൽ കണ്ണീരൊഴിയാതൊഴുകിയും
 പിന്നെയപ്പള്ളിയുറങ്ങും പ്രിയനുടെ
 യൂനിറ്റുപതമാളതുവുമൊരുക്കും
 താനുതൻ രണ്ടുകൈകൊണ്ടു മെട്ടത്തമ്പിൾ
 മൂന്നുവട്ടെ മുങ്ങിനാച്ചിളമാൻമിഴി
 ഏന്നിട്ടുശ്ശാരിടാതെ പുലമ്പിനാൾ
 മന്ദഃഭഗവാന്റെ മാറിൽ ചീന്തിങ്ങനെ
 നോവുന്നിതയ്യോമനക്കാമ്പിനിടക്കന്റെ
 ജീവാധികപ്രിയനങ്ങുറങ്ങുന്നുവോ
 നോക്കുകയെന്നക്കനിഞ്ഞുസൂയാമൃദു
 വാക്കുകുളാൽതണുപ്പിക്കുന്നെഴുത്ത് വിഭോ
 ഇഴവിധംകാത്തതൻദീനസ്വപരംകേട്ടു
 ദേവനലിഞ്ഞു മോടിചിതുസതപരം
 എന്തെൻപ്രിയതമേകേഴുന്നു നീയഴ
 ലെത്തുകൊണ്ടേലുന്നുചൊല്ലുകവല്ലഭേ
 അമ്പൊടിയോതുമിടയ്ക്കു വീണ്ടുംദേവി
 തമ്പരിദേവനതാനേതടുന്നിതു
 ഏൻപ്രാണസാരമേ! യെൻസുഖമേ! യെന്റെ
 തമ്പുരാനേകഷ്ടമേത്തുരചെയ്തുവാൻ

നമ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

നിന്തിരുമേനിതൻഗർഭമൻകക്ഷിയി
ലന്തിനേരത്തിന്നിളകീടയാനിയേ

സ്വപന്തമാംജീവനംസൈവ്യവ്യംസ്തേഹവും
ഹന്ത! രണ്ടായെന്നുതോന്നിയിനിക്കുടൻ
ഗർഭസ്ഥനായഭവൽ പ്രതിരൂപനാ
മർകനെക്കണ്ടുകൊൾവാൻകൊതിയൊട്ടും

നിർഭാനന്ദരസംപൂണ്ടുറങ്ങുവേ
ദുർഗമായ്കണ്ടുമൂന്നുകിനാവുഞാൻ
അബ്ജയേഹതുവാം സ്വപ്നങ്ങളോക്കുകി
ലിപ്പൊഴുമുള്ളൊണ്ടുങ്ങുന്നിതുവിഭോ

ഏററംപെട്ടുത്തുകൊഴുത്തുതടിച്ചൊരു
കുററനെയാട്ടുമായ്കണ്ടുഞാൻനിദ്രയിൽ

അഗ്രങ്ങൾകൂറ്റുപളഞ്ഞുവിശാലമാ
യുഗ്രമാംകൊമ്പുകളാൽഭീകരനവൻ
നെറ്റിത്തടത്തിൻധരിച്ചിരിക്കുന്നിതു
മുററംവിലപെറുന്നൊരുമഹാരത്നം

ശിക്ഷയിൽവിൺവിട്ടുവീണങ്ങുതങ്ങുന്ന
നക്ഷത്രമേയെന്നുതോന്നുമാറുജപലം

തുന്ദിലനാമവൻധാടിയിൽകാൽവച്ചു
മന്ദംതെരുവുകളുടേനടന്നുപോയ്

ചെന്നുപുരപാരമത്തിഭയംകൊണ്ടു
സന്നദ്ധരായില്ലയാരുതടുക്കുവാൻ

വൃന്ദാരകേശപരക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നുടൻ
മന്ദേതരമൊരശരീരികേട്ടിതു

ചെന്നിവനെത്തടുത്തീടുവിനല്ലായ്ക്കി
 ഹിന്നഗരത്തിന്റെരാമാമാത്മ്യമിന്നുപോം
 ചെന്നുതടുത്തുകൊൾവിൻ ഹാ! ജനങ്ങളെ
 യെന്നമൊഴികേകടുത്തടന്മാരിൽ
 ആർക്കുംതടുത്തുനിന്താൻകഴിഞ്ഞിപ്പുചെ-
 ന്നേൾക്കാൻഭയമായ് മടങ്ങിയെല്ലാ പരം
 എന്നതുകണ്ടുടൻപാർവിപശയായ്
 വന്നതാപത്തോടൊവിട്ടുകേണുഞാൻ
 എന്നല്ലയക്കുറ്റനെക്കൈലതകളാൽ
 ചെന്നുകടന്നുപിടിക്കയുംചെയ്തുഞാൻ
 മൽക്കരപാശംകഴുത്തിൽപിണഞ്ഞതി
 മുഷ്ടരനാമവൻകൊമ്പുകലുകിനാൻ
 വാതിലടയ്ക്കുവാൻകല്പിച്ചുകൊണ്ടുഞാ
 നേതുംകലുങ്ങാതമന്തിയെൻകൈകളാൽ
 തമ്മിലീവണ്ണമിടഞ്ഞുപിടിയുമാ
 വന്മഹോക്ഷുപ്രഭു തൽക്ഷണംതൻതല
 പൊക്കിക്കുലുകിത്താൻ പീഴുമാറ്റുഗ്രമായ്
 മുക്കരയിട്ടുമുന്വോട്ടനടന്നുപോയ്
 സതപരംചെന്നഴിവാതൽതള്ളിത്തക
 തെത്തുംഭടരെച്ചവിട്ടിമെതിച്ചുടൻ
 പാഞ്ഞുപെരുവഴിയുടെഭൂതത്തുപോയ്
 മാഞ്ഞെൻമിഴികളിൽ നിന്നുമാഞ്ഞിതെ.
 പിന്നെബുദ്ധവനപതികളാംനാമുപേർ
 മിന്നുന്നദിവ്യനേത്രപ്രഭുബുദ്ധവർ

നര

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

ഉന്നതമേരുശിഖരതടംവിട്ടു
മന്നിത്പരിവാരമോട്ടുമെഴുന്നള്ളി
ഇന്നമുടൈഗരത്തിലെത്തുന്നതു
മന്നേരമിന്ദ്രധ്വജത്തിൻകൊടിക്കൂറ
യൊന്നിളകിബീട്ടുവിലററുവീഴുന്നതും
എന്നല്ലടന്തേപകരമസ്ഥാനത്തിൽ
മരൊരുടിപ്രപതാകയുയർന്നടൻ
തെരൊന്നുവിണ്ണിൽപറന്നുനീലുന്നതും
കണ്ടിതുഞാനക്കൊടിക്കൂറയിൽപല
തുണ്ടുഞൊറിയവയിൽപൊൻകുസവിനാൽ
ചേൺററചെകുനവിൻകാന്തിമിന്നുന്ന
മാണികൂവണ്ഡങ്ങൾ ചേർത്തുചേർത്തു തുന്നി
തൽകിരണാവലിയിൽരിളങ്ങിച്ചില
മുഖപ്രമാണവാക്യങ്ങൾ മിന്നീടുന്നു.
നല്ലപുലർകാലവായുവീശിച്ചുരു
ക്കല്ലാംനിവർന്നുപാറംകൊടിക്കൂറയിൽ
ക്ഷിപ്രംസ്തതയാൻചേരവൃന്ദങ്ങളെ
ഉൾപ്രമോദംതരുംവായിപ്പവക്കേറാ
എന്നല്ലടന്തേവിടെയാകാശത്തിൽ
നിന്നൊരുപൂമഴുപെണ്ണുവിമിത്രമായ്
അപ്പുക്കുളാൻനിറങ്ങൾ നാം കാണമറി
ല്ലിപ്പാരിലുള്ള പുഷ്പങ്ങളിലൊന്നിലും
ശോഭനമല്ലോ പ്രിയേയിതെല്ലാംപിന്നെ
നീയെമ്മേലുന്നതെന്തിനാരോമലേ

എന്നഭഗവാനിടയിൽജിജ്ഞാസിച്ഛി
തന്നാരിമാർമണിചൊല്ലിനാൾ പിന്നെയും
അപ്രിയമല്ലിവീടംവരെ സപക്ഷമി
തപ്പറമല്ലോഭയങ്കരം കേൾക്കുക

കോലാഹലത്തെത്തട്ടനങ്ങുകൾക്കായി
‘കാലമായീ’ ‘കാലമാ’യെന്നുള്ളവാക്കുകൾ
പിന്നെമുന്നാമതായ് നിന്തിരുമനിയെ
യുന്നിത്തിരിഞ്ഞൊൻശയ്യയിൽനോക്കവേ
കാണായികവലംപട്ടികിടക്കയും
ചെന്നാൻവസ്ത്രവും മാത്രമിമെത്തമേൽ
കണ്ടീലനിന്തിരുമനിയെയപ്പൊഴുൾ
ത്തണ്ടിലുണ്ടായരുജയെന്തുചൊൽവുഞാൻ
പ്രാണപ്രഭോനിന്ദുവാംബുജംകാണാതെ
കാണിനേരം ചൊറുപ്പാൻ ശക്തയായി പൾ
നിന്തിരുമനിയല്ലോയെൻറജീവിതം
നിന്തിരുമേനിതാനെൻറ ഹൃദയവും
സപന്തമാംസവ്വമങ്ങല്ലോയെന്നിക്കെൻറ
ബന്ധുക്കളുമെൻറരാജാവുമങ്ങല്ലോ,
നിന്തിരുമേനിയെക്കാണാതുഴന്നെൻറ
യന്തരംഗംപിന്നെയുമാണ്ടനിദ്രയിൽ
പിന്നെയുംഞെടിയുണന്നിതവശൊൻ
പിന്നെയുമക്കിനാവയ്യോതുടന്നിതു
സതപരംകാണായിതങ്ങണിഞ്ഞീടുന്ന
മുത്തണിക്കച്ചുപ്പറമെൻറമാറുകൾ

ന്ന

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

കിത്തിരിതാഴയാഞ്ഞെന്നയോമേനി
മദ്ധ്യത്തുചുറ്റിപ്പിന്നവതും പിന്നമോ

പത്തിവിതിന്റെതാപാമ്പായതന്നെ
കൊത്തുവാൻചീറിനിൽക്കുന്നതും കണ്ടുഞാൻ

പിന്നെയെൻപാദശരങ്ങൾതാനേയൂരി
മന്നിമടിവതും കൈവളരണ്ടുമേ

മരിന്നമായ്താഴെവീഴുന്നതുംപൂമാല
യെന്നണിളന്തൽ മേൽവാടിക്കരിവതും

കാണായിപിന്നതുമല്ലകഷ്ടം! പ്രിയ
പ്രാണേശപരകണ്ടു നമ്മൾ ശയിക്കുമീ

ചേണാന്റെരണ്ടണിക്കടിൽതാൻ ഭൂമിയിൽ
താണമറഞ്ഞുപോകുന്നതുമായുഞാൻ

അപ്പൊഴിപ്പട്ടിരിശ്ശീലയും സ്വയം
ക്ഷിപ്രം ചരദറു താഴത്തുപീണിതു

മല്ലാട്ടുചൊന്നവൻ കൂററുചൊന്നുടൻ
കെല്ലൊട്ടുറ്റത്തുനിന്നുശബ്ദിച്ചിതു

ഏററമകലൈമുൻചൊന്നകൊടിക്കുറ
കാറ്റിൽ പതിക്കയും ചെയ്തു മൽക്ഷണം

പിന്നെയും കേൾക്കു നായിരങ്ങാലയ
സന്നിധിയിൽ 'കാലമ'യെന്നുശബ്ദവും

സ്സ്പഷ്ടമതുകേട്ടുണർന്നൊന്നമ്മൊഴി
കഷ്ടംചെവിയിൽ മുങ്ങുന്നിതിപ്പൊഴും

എന്തായിരിക്കുമിതിൻപൊരുളെന്നുററ
ചിന്തയാലെൻകരൾക്കാമ്പുകായുന്നിതു

എന്തിനല്ലെങ്കിലിസ്സുംശയമിന്നായു-
രന്തമടുത്തിനിക്കെന്നാമിതിൻപൊരുൾ

അല്ലെങ്കിലായതിലും കഷ്ടമായെന്റെ
വല്ലഭനെനെവെടിഞ്ഞുപോമെന്നതാം

ആഹായിതല്ലെങ്കിലെൻപ്രഭുതാവക
ദേഹവിയോഗമാസന്നമായെന്നതാം

എന്നഴലാൽകരഞ്ഞൊരുംപ്രിയയുടെ
ഖിന്നമാമാനനംപാത്തുകൂപാനിധി

സന്താപമുള്ളിലൊതുക്കിസ്വയരമാനു
ചന്തമായ് മന്ദസ്തിതംചെയ്തുള്ളിനാൻ

ചെന്താമരയിൽ കൂതിരവനത്തിയി
ലന്തിമരൾമിപൊഴിക്കുന്നമാതിരി

എന്നിട്ടുചൊല്ലിനാനേരമുഖംകുഴു
തൊന്നുകൊണ്ടുംനീയിതോത്തൻപ്രിയതമേ

സ്വപ്നമനുഷ്ടിക്കൊരുവക മാനസ
വിഭ്രമമല്ലിസാധാരണമായ്തൂങ്ങേ

സത്യമെന്നോർത്തിൽഭീരിതേടുന്നതു
കൃത്യമല്ലോക്കിലഭിജ്ഞ! ധരിക്കനീ!

അല്ലെങ്കിൽമർത്ത്യനാവതിതുമ്മാം
വല്ലഭമത്ഥമുണ്ടാവാംകിനാവിലും

എന്നാലുമെന്തിനുകാടന്ത! കാര്യന്നു
വന്നെത്തുമാപത്തുകേണാൽമടങ്ങുമാ.

മംഗലമാനസേ! നിൻകിനാവിൽ ഭാവി
സംഗതിവല്ലതുംതാൻനിഴലിക്കയാം

സവു

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

ദേവധിപന്മാർ സ്വയമപായം ഭയ
നാവിചമാനസരായിനടക്കയാം

ഭൂവിൽ ജനിതൃതിഭുഖമകലുവാൻ
പാവനമായൊരു മാർഗ്ഗം തെളികയാം.

വല്ലവിശേഷവുണ്ടോകയാ-മതു
നല്ലതെന്നാകിലും തീയതെന്നാകിലും

വല്ലഭേയെ യുദ്ധിയന്നുവന്നിടേ നാ
മല്ലൽതേടീടരുതിങ്ങനെയേതു മേ.

ചിത്തതാരിൽ സ്നേഹഭംഗം ഭയന്നു നീ
യിത്താപമേല്ക്കുന്നതായ് വരാമിന്നഹോ!

നിത്യമാം പ്രേമത്തിലൊന്നും യശോധരേ
പ്രത്യയമുണ്ടു നിനക്കെങ്കിലോതു വൻ

സത്യമായ് സ്നേഹിച്ചു നിന്നെ ഞാ-നങ്ങിനി
ക്കത്ര നാമം സ്നേഹമിന്നും ഭവതിയിൽ

ലോകഭുഖത്തെ യോന്തൊടു നാളായ നി
വ്യാകുലമാനസനായി ഞാൻ ധൗവതും

ഏകാന്തഭുഖനിവൃത്തിമാർഗ്ഗം തേടി
മാഴ്കുന്നതും പ്രിയേ നീയറിയുന്നതാം

അന്യരായ ജ്ഞാതരാമസംഖ്യംകോടി
ഭിന്നജന്തുക്കളെ ചൊല്ലി ഞാൻ ഭുഖിപ്പൂ

വിന്നെപ്രിയതമേ! മൽപ്രാണനോടൊത്ത
നിന്നെയോ നിസ്സേഹനായി മറപ്പു ഞാൻ!

ഇപ്പൊഴുതുമല്ലവല്ലഭേ യോക്കുനിൻ
ഗർഭസ്ഥനാമെൻ ശിശുവിന്റെയമ്മനീ.

ഒപ്പം ഹൃദയമലിഞ്ഞുണ്ടായിനി
 യൊപ്പം പരസ്പരശത്രുതയേറുവാം
 മുടിയിരിക്കുന്ന കൂട്ടിനെയും ബരം
 മുട്ടിപ്പറക്കിലും പക്ഷിമറക്കുമോ
 അന്യോന്യമങ്ങനെയുള്ള ബന്ധം പ്രിയേ
 ഭിന്നമായ് പോകുമെന്നോക്കാലാ ഭീരുനി
 നിവിണ്ണനായൊരുവേളുഞാൻ നിനെയും
 സർവ്വവങ്ങളേയും സന്തുഷ്ടിച്ചുപോയ്
 ദുർവ്വഹമാം ക്ലേശമാണൊടുവിൽ സ്വയം
 നിവാണമാർഗ്ഗമറിഞ്ഞെന്നുവയ്ക്കുക
 ലോകത്തിനൊക്കെയതുമുലമുണ്ടാക
 മകാൻതാഗ്യാമന്താ-മിരുപേർനമ്മൾ
 ശോകവും ക്ലേശവുമെത്രയാണാലുമ
 താകൃതകൃത്യതയോക്കിൻ നിസ്സാരമാം
 പിന്നെയനിവാണവുമന്ത്രജീവികൾ
 കെന്നപോൽകാലത്തനിനക്കുമുണ്ടാമല്ലോ
 എന്നുടയത്ഥമലമാകയാലതു
 ധന്യേനിനക്കുള്ളതല്ലോ വിശേഷിച്ചും
 എന്നല്ല മിക്കവാറും നിനക്കായ്ത്തന്നെ
 യിന്നുഞാൻ സൽഗതിതേടിമാഴ്കുന്നതും
 സുന്ദരീനീയും സുഖവുമെല്ലാം നശ്യ
 മെന്നതോത്താണിനിക്കാധിയേറുന്നതും
 അല്ലെങ്കിലും ലോകമസ്ഥിരമാണിതിൽ
 വല്ലതും നിശ്ചയമുള്ളതോവല്ലഭേ

നല്ലഭാഗ്യങ്ങളൊരിക്കൽവരും, വരും
 വല്ലാത്തയാപത്തുകൾപിന്നൊരിക്കലും
 കാരറിൻഗതിയെന്നുപോലെയും ഭേദവല
 കാരറിൻപ്രവാഹംകണക്കെയുംജീവിതം
 ഏറ്റവും ശീഘ്രമോടുന്നിതതിൽതങ്ങി
 മാറുംവരുന്നതുഭാഗ്യങ്ങളെക്കേടേ
 നേരെയൊരുവനു സംഭവിക്കുപോലെ
 പാടക്കുംവരാനുമയംതിനെയും
 ഓരോരുതാകാലത്തിലേതേതുഭാവിയിലെ
 നോരാനരഥാർത്ഥം വരുന്നവർഭവ
 വാനവരുംപാർക്കിലിങ്ങനെതന്നെയും
 ജ്ഞാനമവർക്കുതെല്ലൊരിയെന്നായ് വരാം
 മാനസഭാവവും സൗഖ്യവും ദുഃഖവും
 മാനവന്മാർക്കുമവർക്കുസമാനമാം
 ആറ്റുകുതാപംപ്രിയേയിതേതാത്മാവത്തി
 ലേറ്റുന്നിന്നീടുക-നിന്റെഭാഗ്യത്തിന്റെ
 മാറ്റവുംമംഗളമായ് വരാനീകണ്ട
 കൂറ്റനേയുംകൊടിയേയുംനിനയ്ക്കുക
 ചൊല്ലുവൻവീണ്ടുംപ്രിയേഗാഢമാംപ്രേമ
 മെല്ലായ്പൊഴുതുമെങ്കിലും ഭവതിയിൽ
 സർവ്വജ്ഞസ്സേവിതാനാകയാൽതൂങ്ങേ
 സർവ്വജ്ഞാൽകൃഷ്ണനിയാകയാലുമേ
 ഇപ്രണയത്തിൻഫലസ്യമറിവില
 സുപ്രബുദ്ധാത്മജഃയാക്കുമാറാരുമേ

നിമ്ബേതൽപ്രേമനിഷ്ഠതികാമനായ്

ശർമാത്മിയായമവാപാവനമായ

നിനുവാബ്ജന്തെയകതാരലിഞ്ഞുഞാൻ

ചുംബനംചെയ്തിന്നിതാശപസിച്ഛീടനീ.

സപാത്തവിശ്വാസമേകാൻ സ്നേഹികൾക്കുമോ

സപാത്തമില്ലിതിന്മേലുനില്ക്കുന്നിൻ-

ചെന്തളിർ മേനിവാട്ടനു ഗർഭാലസേ

ചിന്തവെടിഞ്ഞിന്നീയുറങ്ങീടുക

അന്തികത്തികലിരുന്നു ഞാൻ നിന്നെയെ

ന്നന്തരംഗേശപരീ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവൻ

എന്നരുൾചെയ്തശ്രദ്ധാരയാലാർദ്രമാ

മനായികതൻമുദുവാംകവിർത്തും

ഒന്നുള്ളലിഞ്ഞുമകന്നാൻ തിരുവടി

യെന്നല്ലവോ നിജകാന്തയെയാൽതിയാ

ലാകലമാം വിരിമാരിലണച്ചൊന്നു

ലോകൈകകാരണ്യസിന്ധുതഴുകിനാൻ

ശാന്തമായ്ദേവിയും കണ്ണീരൊഴുംമിഴി

പ്രാന്തങ്ങൾ പൂട്ടിയുറങ്ങിനാൾ ചിന്തയാൽ

ജ്ഞാതമാംചിത്തത്തിൽതളൻചെവി

കാന്തവചനാമൃതത്താൽ കുളുന്മേ.

പിന്നെയുംനിദ്രയിൽപെൺകൊടിയാളതി

വിന്നതയോടിയന്നാൾ നെടുവീല്പുവൾ

സന്നതമായി സമയമെന്നമൊഴി

തന്നെവീണ്ടും കേട്ടു കേഴുന്നമാതിരി

അന്നുമാസം തിരിച്ചു നിരൂപി
 യെന്നതിക്ഷിപ്തിൽനോക്കവേ കാണായി
 പരസ്യക്കൽക്കരാശിയിൽനില്പതു
 മൃഗമാംജ്യാതിസ്സുകൾതൻനിലകളും
 അന്യദൃശമായ് നിന്നതാവവി
 തന്നൊടിവണ്ണമുപ്പാ യുംതാനീ
 പണ്ടേമഹാത്മാക്കളാംദീപ്തദർശികൾ
 കണ്ടുള്ള കാലമിതപ്പോഴു പാതമജ
 ഇപ്പോൾ തത്തിൽ പരിച്ചുകൊണ്ടിടുക
 നന്മയൊരുമയൊരണ്ടിലൊന്നാണുനീ
 അന്നേരമോത്തുസുഗതനായിണയിൽ
 വന്നുമരുത്തുകൾപണ്ടുചെയ്തതും
 എന്നല്ലനോക്കിഗ്രഹസ്ഥിസിപണ്ഡിതൻ
 നന്നായറിഞ്ഞുവണ്ഡിച്ചതൻഭാവിചെയ്ത.
 നിണ്ണയമപ്പോൾഭഗവാൻറമൃഗവും
 വിണ്ണു പർന്നിന്നിരിക്കാംപ്രണയമേ
 ആകയാൽനോക്കിമുകളിലുംതാഴെയും
 പോകൈകണ്ഡസ്വപരൾചെയ്തിതിങ്ങനെ.
 വന്നുസമയം! പുറപ്പെട്ടുനൂണ്ടുതൊ
 നിന്നതാൻ കില്ലിനിവേണ്ടിരിച്ചുതാൻ
 വല്ലഭേ! നീയുറങ്ങിയില്ലമെന്നെനിൻ
 ഹല്ലമുഖാംബുജശ്രീതടുക്കുന്നിതേ !
 ഞാനിതുകണ്ടിന്നടങ്ങിമേലുംഭോഗ
 പാനീയരാശിയിലാണ്ടുകിടക്കുകിൽ

താനേയൊരിക്കലുടലുവെടിഞ്ഞതി
 ഭൂനരായ്നാംപിരിയേണ്ടിവരുംപ്രിയേ
 ഇഷ്ടമെന്നല്ലമട്ടാവിവൃത്താന്ത
 മക്ഷികൾമുമ്പിലിയാകാശപത്രത്തിൽ
 നക്ഷത്രവൃന്ദമാകുംതിളങ്ങുന്നപൊ
 നക്ഷരത്തിൽതാനെഴുതിയിരിക്കുന്നു.
 ഭൂവിൽഞാൻവന്നുപറന്നു കാശ്ചാത്ഥമായ്
 രാവു പകലും വൃഥാകഴിച്ചു ചിരം
 കൈവന്നിടേണ്ടാതു പന്റെ കിരീടവു
 മാവശ്യമില്ലിങ്ങനിക്കു സാമ്രാജ്യവും
 ഉഴരിയവാളിനാണാക്കിരിപ്പുകൈ
 പ്പാരിടമയ്യോ! പിടിച്ചടക്കില്ലഞാൻ
 ചോരയൊഴുക്കിലുരുൾമുങ്ങമാറെന്റെ
 തേരോടിയുഴിവലംവയ്ക്കുവേണ്ടതാൻ
 ശോണിതശോണാക്ഷരങ്ങളിലാരുമി
 ക്ഷോണിയിൽ വണ്ണിച്ചെഴുതേണ്ടായൻകഥ
 കാണികരുണകൂടാതസംഖ്യംസമ
 പ്രാണികളെക്കുണിപ്പിച്ചു കയ്യുക്ക
 കാണിച്ചു വാച്ചുവിഭവഗർവ്വം പൂണ്ടു
 വാണസുവിഷയം വേണ്ടായെനിക്കിനി
 തേരുകൂടാതെ തെരതെരെഞാൻപാദ
 ചാരിയായെങ്ങുമിപ്പാരിൽ നടക്കുവൻ
 പാരതെപൂഴിയെപ്പുമെത്തയാക്കി ഞാൻ
 സൈപരംനില്ക്കുകീടുന്നറങ്ങീടുവൻ

ആരുമില്ലാത്തവെളിസ്ഥലമൊക്കെയെൻ
 ചാരുനികേതമെന്നോർത്തവയിൽതന്നെ
 വാഴവന്നെല്ല മർത്യരിലൊരൂയും
 മേഘകളെത്താനിണങ്ങാക്കീട്ടവൻ
 പാവങ്ങളായ പരയരുടക്കുന്ന
 ചീവരംചുറ്റിനടപ്പനരയിൽത്താൻ.
 കാളം വിശപ്പടക്കാൻവെറും പേവിച്ച
 താളോതകരയോ വല്ലതുമാകിലും
 നീളവേയൂരിൽനടന്നുകൈനീട്ടിന
 ല്ലാളുകൾ പിച്ഛയിടുന്നതേറ്റുണ്ണവൻ.
 വല്ലാത്തവന്മൃയോ വെയിലോപാര
 മല്ലൽചേർക്കിൽ തങ്ങുവൻ മലങ്കാട്ടിന്റെ
 യുള്ളിൽവെളിച്ചമേലാത്തഗൃഹകളോ
 വള്ളിക്കുടിലുകളോ ചെന്നു പൂക്കുതാൻ.
 എന്നുവേണ്ടോയേതഴലും സഹിക്കുവാൻ
 സന്നദ്ധനാകുന്നു ഞാനെന്റെയീശ്രമം
 എന്നും ജനനമരണമുഖങ്ങളാൽ
 വിനമാംലോകത്തിനാശപാസമേകകീൽ.
 അല്ലലിലിങ്ങനെയൊണ്ടോരനീക്കുപോ
 ക്കില്ലാതുഴന്നുതിരിയുമാതമാക്കളെ
 എല്ലാം നിനച്ചുലിവു താപവുമാൻ
 വല്ലാതെയെന്നകക്കാമ്പുകായുന്നിതേ.
 വല്ലവിധവുമിത്യാഗമവെക്കോരു
 നല്ലമാർഗ്ഗം തെളിപ്പാനതകീടുകിൽ

ഇല്ലവും ഭാര്യയുമെന്റെ സുഖങ്ങളും
പുല്ലിലും തുച്ഛമെന്നായ് ഞാൻ തൃജിക്കുവൻ,

മൃത്യുവാൽകൃശരാഗാഭിഭൂതവഞ്ചി
മന്ത്രിലാക്കുമൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടായാൽ

അതൃപ്തനായദേവനും തൽഭക്ത
സത്തമനെക്കൂടി രക്ഷിപ്പതില്ലതാൻ

അല്ലദേവാരാധനംകൊണ്ടുപിന്നവർ
നിഷ്ഫലമാക്കുന്നു കാലമെന്നോടവണ്ടു.

മന്ത്രിനെമന്ത്രിനല്ലാതീഭയത്തിൽനി
ന്നുദ്ധരിപ്പാൻ മറെറാരുത്തരുണ്ടായ് വരാ

ഊരമറിവും കഴിവും കുറഞ്ഞൊമാ
ഭേരിയുമേരെയുണ്ടാകിലാം വിണ്ണവർ

ആരും കര കണ്ടിടത്തൊരിസ്സംസാര
പാരിധിയിൽ പൊങ്ങിമുങ്ങി നീന്തിടുവോർ

മുമ്പുകഴിഞ്ഞതും പിമ്പുവരുന്നതു
മുമ്പരൊട്ടേടമറിഞ്ഞെന്നു വന്നിടാം

വമ്പിച്ച ജന്മമരണചക്രത്തിന്റെ
തുമ്പും തലയുമവരുമോരാഭയം

എല്ലാറ്റിനുംമുമ്പണവായതിൽനിന്നു
മെല്ലെപ്പഴുവായ് പറവായ് പാമ്പായി

മീനായ് മൃഗമായ് ക്രമേണ മനുഷ്യനായ്
പാമ്പായായ് ദേവനായ് സ്വയമങ്ങനെ

പൊങ്ങിയൊടുവിൽ മഹേശനായ് പിന്നെയു
മിങ്ങൊട്ടു താഴുന്നു ജീവിയണവരെ

ഭംഗമില്ലാതെ തുടന്നീയുടലായ
ചങ്ങലചുറ്റുന്ന സംസാരചക്രത്തിൽ

ഇങ്ങനെയാഗമമോതുന്നതൂണ്ടതു
സംഗതമെന്നുമെനിക്കുതോന്നീടുന്നു

ആകയാൽജന്തുക്കളൊക്കെയുമാക്കുകി
പേകാമ്പയരാംസഹോദരരാകുന്നു

ലോകത്തിലിബ്ഭവ ഭുഖവും മന്ത്രിരി
ലേകനൊഴിക്കിവെല്ലാക്കുമൊഴിഞ്ഞുപോ

ജന്മജന്മാന്തരബന്ധമെല്ലാം മറ
ന്നിമ്മഹാമുഖതയാം കൂരിധിടിപായ്

തമ്മിലോരാതെ താനാരെന്നു മോരാതെ
ജന്മികൾ തപ്പിത്തടഞ്ഞുതിരിയുന്നു

പാരിവീയജ്ഞാനമാംകാളരാത്രിതൻ
ഘോരതയാൻ നിശ്ചായ്വരാംമൃതി

ആരിലും ഭാക്ഷിണ്യമേലാത്തൊരിവെറും
കൂരതകൊണ്ടു വിനോദിക്കയാമവർ

കില്ലില്ലമർത്ത്യർപേകൻശ്രമിക്കിമീ
യല്ലവിനുണ്ടാം നിവൃത്തിജന്തുക്കൾക്കു

നല്ലഭയസ്ഥാനമേകമുണ്ടു മതിൽ
വല്ലമാഴ്ത്തുടയുടേകനെത്തിടാം

ഏതയോകാലമിരുട്ടത്തു രാത്രിയിൽ
ചിത്തഭയംപൂണ്ടിരുന്നിരിക്കാംജനം

ഏതയോകോടിജനം കളിർകാരേറററു
ചത്തുമിരിക്കാംതണുപ്പുകൊണ്ടാദിയിൽ

ശ്രദ്ധിച്ചുകല്പോമരമോക്ഷത്തീ
 കത്തിച്ചതുപിന്നെയൊമരമുലിമാൻ
 വല്ലാത്തചെന്നായ്ക്കൾപോലെവിശക്കുമ്പോ
 ശ്വേദായ്പ്പൊഴുംഭേദമെന്നിജ്ഞക്കളെ
 തെല്ലുകരുണകൂടാതെകടിച്ചുതി
 നെല്ലാടവുംനരർ വാണിരിക്കാം ചിരം
 പല്ലായ് വളർന്നു കിടന്നുള്ള ചായ്മയും
 നെല്ലുംവരുകമുഴുതുവിതച്ചുടൻ
 നല്ലധാന്യംകൊയ്ക്കെടുത്തതിൻചോരാരു
 കല്യാണമുലിചമച്ചതൊട്ടു ചിലാം
 ഭൂമിയിലെത്രയോകാലമിമ്മാനവ
 ശ്രമകൾപോലെയുഴറിനടന്നിട്ടു
 നാമോതിടുംഭാഷചൊന്നതാം പിന്നെയും
 താമസിച്ചിടതെഴുതിയതൊരാൾ
 എന്തിനൊചൊല്ലുനമർത്ത്യനിന്ദിയിൽ
 സ്വന്തമായ് തീർന്നൊരനുഗ്രഹമേതുളള
 സന്തതംപേലമെഴുത്തുകിലുമൊരു
 ചിന്തകൻകണ്ടുപിടിച്ചുള്ളതല്ലാതെ
 നിശ്ചയമാകയാൽ സംസാരബന്ധവും
 വിച്ഛിന്നമാകുമൊരുത്തന്റെയതൃത്താൽ
 ദുഃഖങ്ങളെല്ലാമകന്നുലോകത്തൊര
 മുഖ്യമാംനിർവൃതിയുംവരുംനിണ്ണയം
 ഇത്രമഹത്തായകൃത്യത്തിനോക്കുകി
 ലതപ്തമെന്നൊരാൾതന്നെതുമനിയണം

ഭാഗ്യവും മാഹാത്മ്യവും പാരമാർത്തി
 യോഗ്യനായാ രോഗ്യവാനായ് സമൃദ്ധനായ്
 ധന്യനായ് മർത്യരേച്ഛാലനം ചെയ്യുവാൻ
 തന്നെ ജനിച്ചവൻ വേണമെന്നല്ലവൻ
 രാജാധിരാജനാവാൻ ശക്തിയാണൊര
 വ്യാജതേജോനിധിയായു മിരിക്കണം.
 തീണ്ടകാലം ഭൂവിൽ വാണിനിമ്ൻ ഭോഗങ്ങൾ
 വേണ്ടെന്നിരിപ്പവൻ പോരാചിരമതി
 സ്വാഭാവിഷയശതം നുകന്നിന്ദ്രിയ
 സാദംഭവിച്ചവനാകിലും പോരതാൻ
 ഭോഗക്ഷമമായ യേശവനത്തിന്റെയാ
 ഭോഗത്തിലുത്സാഹമേറിനടക്കുവോൻ
 സീമയോരാരുവിഷയവാരാശിയിൽ
 കാമഭാഹംശമിക്കാതെന്നിന്തിടുവോൻ
 വേണമൊരുവനല്ലാതെ വെറുംതപം
 കേണ ചെയ്യുന്നമുതുമുനിപോരതാൻ
 നല്ലതും രീയതുമായ്ക്കു ലന്നിങ്ങുള്ളൊ
 രെല്ലാമഹത്വങ്ങളിലും മനസ്സുശി-
 ണ്ണല്ലാസമാൻവനായ്, കൊതിച്ചിടുകിൽ
 ദുർല്ലഭവസ്തുക്കളാകിലും കൈപരാൻ
 തെല്ലമിടരൊസവ്ഭാഗ്യാധ്യനായ്
 കല്പനായ് ഭീനാനുകമ്പകൊണ്ടല്ലാതെ
 യല്ലലോരാത്തവനായ് സ്വയമെന്നോടു
 തുല്യനായൊരുതരുണനല്ലാവേണ്ട

ഞാനുമാരുമുത്ഭവനുള്ളതല്ലാതെ
 യുനമെന്നിക്കൊന്നുമില്ലിങ്ങുകവലം
 നൂനമിതുപോലെഭാഗ്യസൗഭാഗ്യാദി
 നാനാവിഭവസംപൂർണ്ണനൊരുപുമാൻ
 കാരുണ്യമൊന്നുതാൻതള്ളിവിടുകയാൽ
 താരണ്യഭോഗവും സർവസുഖങ്ങളും
 വിട്ടുപോയ് ടുടവനിയാണുമാരായുകിൽ
 കിട്ടണമില്ലാരുസന്ദേഹമേതുമെ.
 കാലമിനിക്കുളയാതിന്നുതാൻപോയി
 വേലതുടങ്ങിയസ്തിലിയെസപ്തത്തി
 ലാലീനമെന്നാകിലും ഹരകത്തിന്റെ
 മൂലയിലെങ്ങാൻമറഞ്ഞുചിന്നീടിലും
 ഏല്പാർക്കുമാസന്നമായ് രണ്ടുദിക്കിലു
 മല്ലാതിടയ്ക്കു തങ്ങീടിലും യതാ-
 ന്നങ്ങനെയെങ്കിലുമെങ്ങെങ്കിലും ബുദ്ധി
 മങ്ങാതെചെന്നതു കാലത്തിലെങ്കിലും
 കണ്ടുകരസ്ഥമാക്കിപ്പോരുവനിനി
 കുഞ്ഞുതെയന്തിനാണാൻതന്നെ പോകുവൻ
 ഏതുവ്രതവുമെടുക്കുവാനതേതു
 യാതനവന്നെത്തിയാലും സഹിക്കുവൻ
 ഉവിയിലും ദ്രോവിലും നരകത്തലും
 ദുർവ്വഹസംസാരദുഃഖംവഹിക്കുന്ന
 സർവ്വജനങ്ങൾക്കുമെന്റെയതംകൊണ്ടു
 നിയാണലാഭം വരേണമതുമതി

വ്യാ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

കൃഷ്ണാർച്ചാലോകഭോഗം പെടിഞ്ഞിങ്ങനെ
യാശിച്ചനിവാണരാജ്യമെന്നെങ്കിലും
കിട്തുമെനിക്കുഞാൻ ഘോരനാം മൃത്യുവെ
യൊട്ടുമേ കൂസാതെ നേർത്തുജയിച്ചിടും
വന്നിടുന്നുണ്ടി പൻ താരങ്ങളായ് ജ്യോതിൽ
തിന്നുവിളിക്കുന്ന വാനവവയ്ക്കരെ

ഖിന്നയാംവിശപംഭരേഭുഖമേലുന്ന
തിന്നിലും നിന്റെരജനത്തിലും കൂറിനാൽ
ഇന്നുഞാൻകൈവെടിഞ്ഞീടുന്നു യേശുവന
സന്നദ്ധഭോഗവുമെന്റെയീരാജ്യവും

സപണ്ണസിംഹാസനവുംവിഭവങ്ങളും
വണ്ണനിയങ്ങളാലോരോസുഖങ്ങളും
രമ്യമായ് വാണോത്തവിശ്രമാരാമവു
മിമ്മനോഃമാഹനമന്ദിരംകൂടിയും

എല്ലാറ്റിനേയും പെടികിലുംകൈവിട്ടു
തെല്ലുംപൊറ്റുപ്ലാനുതാത്തതാക്കുകിൽ
വല്ലഭഭ! ദേവി യശോധരേ നിൻകര-
വല്ലികളാണ പ യും ഞാൻ വിടുന്നിതേ.

എന്നല്ലകാനേ! പെടിഞ്ഞുപോകുന്നുഞാ
തിന്നുനിൻ ഗർഭസ്ഥമായിനമ്മൾക്കെഴും
പ്രേമമാം പുണ്യവതയിലാദ്യപൂഞ്ഞാ
രോമനമൊട്ടാം കിടാ പിന്തെത്തെന്നയും
മുറ്റമുണ്ടാശന നിന്റെമുഖാംബുജം
ചെറുകണ്ട നന്ദഭമലുവാനെങ്കിലും

പാത്താൽപിരിയുകപിന്നെയശക്യമെ
 നോത്തുഞാൻകാത്തിരിക്കുന്നില്ലതുവരേ.
 ആയാസമാണ്ഞാൻനേടുംഗതിയതെൻ
 പ്രേയസിമററുള്ള ചോകത്തൊടൊപ്പമായ്
 നീയുമിപ്പൊതലുംകൂടിയർപ്പിതാ
 മായതോത്താശപാസമാണ്ചോകത്തൊൻ
 എൻപ്രിയേ! ഹാ! ഗർഭായിയാപൈതലേ!
 യെൻപ്രിയമാൻതാതാ! ഹാ! പ്രജകളെ !!
 ഇപ്പോൾപിരിയുന്നുഞാൻ വിധോഗൃഥ
 യല്ലകാലംപൊറുത്തിട്ടവിനെല്ലാറും.
 ചോകത്തിൽനിന്നീയവിദ്യയാംകൂരിക
 ടാകെനീക്കിഞ്ചൊയസൂച്ചുനടിച്ചിട്ട്
 ഏകാന്തയമ്മാളം തെളിഞ്ഞാക്കുമേ
 ശോകമകന്നുസുഖം വരുമോക്കുവിൻ
 എല്ലാംതിരൂപിച്ചുറച്ചുകഴിഞ്ഞാ
 നില്ലിനിമാറമിതാ നടകൊള്ളൂ.
 കല്യാണംമത്സ്യന്റെരീവ്ര മത്താതിനു
 വല്ലഹവവുമുണ്ടാകമെന്നാകിലൊ
 ചൊല്ലെഴുംബന്ധവിമുക്തിസാധിച്ചുകൊ
 ണല്ലൊതെയിങ്ങുമടങ്ങിവരില്ലുഞാൻ.
 എന്നു ശപഥവുംചെയ്തതൻ ശയ്യയിൽ
 നിന്നു മന്ദം സപാമിതാഴത്തിറങ്ങിനാൻ
 ഒന്നുനോക്കീടിനാൻ പിന്നെയും ദേവിയെ
 യെന്നിട്ടുതൽപാദപത്മങ്ങൾ കൈകളാൽ

ഉറോന്തഭക്തികലൻ പിടിച്ചതൻ
 നെറ്റിയിൽ ചേർത്തു നമസ്കരിച്ചിടനാൻ
 ഇറ്റിററുകണ്ണീർ പതിക്കയാലപ്പൊഴും
 മുറു നന്മോന്മാരിലവുണ്ടുപോളകൾ
 പൂട്ടിമുഴയേറ നിലോലുലത്തിന്റെ
 മൊട്ടുകൾപോൽമീലിതമാം പ്രിയയുടെ
 മോഹനനേത്രങ്ങളാൻ മുഖാംബുജം
 സ്നേഹശീലൻ പാർത്തു വീണ്ടും കഴങ്ങിനാൻ
 ധൈര്യം വഹിച്ചുടൻ പിറന്നയും തമ്പുരാൻ
 നിർമ്മാണസന്നാഹമാൻ തിരക്കുകളെ
 ആർത്തിയാൽ തേങ്ങുന്ന നെഞ്ചിൽ പിലങ്ങനെ
 ചേർത്തുകെട്ടിക്കൊണ്ടുമെല്ലെണ്ണിപ്പിച്ചു
 ദേവിയുറങ്ങുമാവടപയെ മൂന്നുരു
 ദേവാലയംപോൽ വലത്തുപച്ചിടിനാൻ
 ആനന്ദമകിയോരിപ്രയാശയുടെ
 ഞാനിനിസ്പർശിക്കയില്ലാതനാളുമേ.
 എന്നരുൾചെയ്തുകേപിറകോട്ടുപോയ്
 ചെന്നാൻമണിയറതൻവാതിലോളവും
 ഒന്നുകൂടിദേവിയെയുററുനോക്കിനാൻ
 നിന്നാൻമടങ്ങിയടുത്തുചൊന്നീടിനാൻ
 മങ്ങിയുമുള്ളമലിഞ്ഞുംകൃപാകര
 നിങ്ങനെപോയ് മൂന്നുവടംമടങ്ങിനാൻ
 അത്രയാകർഷകംദേവിതൻസൗഖോഗ്ര
 മത്രദൃശമാണവക്കെഴും പ്രേമവും

എന്നിടൊടുവിൽ തിരിച്ചു മിഴിയിണ

തന്നത്തരീയം തലയിൽ വലിച്ചിട്ടു

മുടിമുഖം വല്ലവാറ്റു മേന്മയെ

ധാടികലർന്നു വെച്ചിരിക്കുവീട്ടു

വാതിലിനു നടുത്തുങ്ങും തിരുശ്ശീലയെ

ക്കാതരനായ് സപാമിക്കെ കളാൽനീക്കവേ

കാണായിമുമ്പിൽ സവിമാർശയിക്കുന്ന

ചേണാൻ ശാലതത്താളശഭംഗത്തിൽ

ധാവളമേറ്റു നദീപ്രഭയായ

തുവെണ്ണിലാപുപരന്നു നെങ്ങുമേ,

ഓമനപ്പൂന്നിരമങ്ങിയുറങ്ങുന്ന

താമരപ്പൊയ്കകണക്കിരിച്ചുമായ്.

ഗംഗയും ഗൌതമിയും ചിത്രതൊട്ടുള്ള

മംഗലാംഗീജനമൊക്കെയും നിദ്രയിൽ

അംഗങ്ങളെത്തള്ളി സ്വപ്നമേതനാ

സംഗം വെടിഞ്ഞു ശരീരങ്ങളും പോലവെ

വീണമങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടു ന്

പ്രാണിദയാപരമുത്തി ചിന്തിച്ചിതു

ലോലമനോജ്ഞകടാക്ഷങ്ങളും ബഹു

ലീലാഞ്ചിതങ്ങളാമംഗഹാരങ്ങളും

പാലഞ്ചിടും പുഞ്ചിരിപ്രേഴഡിതാനമീ

ബാലികമാരിലിപ്പോൾ കാണമതില്ലൊരാ!

ഉത്തമശീലമാധുര്യവുമുൽകൃഷ്ട

ബുദ്ധിചാതുര്യവുമെങ്ങോ! കമാരിമാർ

വര

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

നിന്താതെകെഴുകമാൻകാണിക്കുന്ന

തൃത്തഗീതാദിസാരസ്യവുമെങ്ങുപാൻ!

ചിത്തവികാരവുമിന്ദ്രിയശക്തിയും

പ്രത്യക്ഷസ്ഥിതർ മടങ്ങിവരാതഹോ

ഇത്തരംതന്നെമനോഹരഗാത്രിമാർ

ചത്തുകിടക്കാമൊരിക്കലിനിയിവർ

ഞെട്ടിപ്പറയിക്കുന്ന പൂവിന്റെരശ്മിയും

ചിതറചാരുപാം ഗന്ധവുപോലെയും

കെട്ടവിളക്കിൻപ്രഭയെന്നപോലെയും

കഷ്ട! ഗുണങ്ങൾ മരിച്ചാൽ കഴിഞ്ഞിതേ

നിദ്രയിവരെന്നീ ഗാഢമാവേശിച്ചു

ഭദ്രമായ്ബന്ധിച്ചുകൊൾകകണ്ഠപാലകൾ

വിദ്യതംപോമെന്നെവാങ്ങുമധുപഞ്ചമോ

മുദ്രാധികാശ്രുനദിയൊതട്ടാതെ

ഇഴവിധുവാഴുമെന്നിക്കിഷ്കരയിലെ

ജ്ജീവിതാനന്ദമരുളമിത്തോഴിമാർ

അവലായിപ്പെട്ടുകേണതടുങ്ങിയാൽ

പോവാൻപണിഞ്ഞാനധികകൃപാകലൻ

സുന്ദരിമാരേവതിമാരോടൊത്തു

മന്ദിരസൗഖ്യത്തിൽമുങ്ങിവാണീടിലും

നിങ്ങളുന്താനമെന്നല്ലമററുളോരു

മിങ്ങൊട്ടുനാളല്ലിവാഴ്വുമരങ്ങൾപോൽ

സത്തുഷ്ടിമകുടംവസന്തവുംവർഷവും

സന്താപമേകംകരോരമാംഗ്രീഷ്മവും

ചന്തമിയന്നശരത്തുമതിശീത

ഭത്തുമായഹേമന്തംശിശിരഃ

ഇങ്ങനെമാറിമാറിപ്പോകുമ്പോഴിൽ

ഭംഗിയിൽ പൂത്തുതളിർത്തുഫലഭം

തിങ്ങിയും വൃക്ഷങ്ങൾ നിലക്കുന്നവാനിടയും

മങ്ങിയിലകൾപൊഴിഞ്ഞുശോഷിച്ചു

ഒട്ടുനാൾനിന്നിവപിന്നൊരുകാരോരറ

പൊടിഞ്ഞെരിഞ്ഞുടൻവീണടിഞ്ഞീടിപ്പോ

കാട്ടുതീകുത്തിട്ടുഹിക്കിലാം കോടാലി

മുട്ടിലേറാശുമുറിഞ്ഞുവീണിടിപ്പോ

എന്തുളളഭേദമിവയ്ക്കുംജരാപ്തായി

ബന്ധമെഴുന്നശപാനം മനുഷ്യനും

ഹന്ത! ദേവോപമനാകുമെനിക്കോക്കി

പെന്തിനിമ്മാതിരിജീവിതം ഭൂമിയിൽ

വേണ്ട! യീവണ്ണമെനിക്കുജീവിക്കേണ്ട

വേണ്ടവിഭവങ്ങളൊക്കെയും ഞ്ഞെങ്കിലും

ഇങ്ങലാന്നു മനുഷ്യർ വാഴുന്നതു

കണ്ടുകൊണ്ടെങ്ങനെഞാൻ സൂക്ഷിക്കുന്നതും

അണ്ടർകോനുള്ളഭോഗങ്ങളെല്ലാമെനി

ക്കുണ്ടെങ്കിലും രതിയില്ലതിലൊന്നിലും

ഇങ്ങതിനാൽതോഴിമാരേസുഖമായി

നിങ്ങൾവാണീടു പിന്നിന്നുപോകുന്നുഞാൻ

ഭോഗസമൃദ്ധിതികഞ്ഞകാലത്തു ഞാൻ

രാഗമൊഴിഞ്ഞുസമസ്തം പെടിഞ്ഞുടൻ

വസ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

ഏകാന്തഭവേനീവാണമനഃപഞ്ചിച്ച
പോകുന്നിതായിളപനമെല്ലാംമൂടി
യാകവേപ്രാപിച്ചൊരന്ധകാരംനീക്കി
യേകബോധാക്കുണ്ടിങ്ങനടിക്കിൽഞാൻ
ഇങ്ങനെയുൾക്കാമ്പവിഞ്ഞുതാനേയോതി
യെങ്ങുംസഖിമാരറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന
രാഗമദ്ധ്യത്തുടൈമെല്ലെന്നടിവച്ച
മംഗലമുത്രി കടന്നുപോയിടിനാൻ
കൊടാരവാതിൽകഴിയുംഭഗവാനെ
നിടങ്ങുനിന്നാർദ്രതാരനത്രങ്ങളാൽ
സ്വപശ്ചമാമവാൻനോക്കിനൈടുവീർപ്പു
മിടുവിളാതാഗമമന്ദവായുവാൽ
നാനാനിരമാൻപുഷ്പപാത്രങ്ങളിൽ
താനേനിറഞ്ഞസുഗന്ധങ്ങൾനീളുവ
തമ്പുരാൻകാൽനടയായെഴുന്നള്ളുവ
യമ്പൊടുതുവിനിന്നുമലർവാടിയും
ജാതമായ്തെല്ലൊരിളക്കം ധരണിയിൽ
സേതുതുടങ്ങിഹിമാചലത്തോളവും
ചേതസ്സിലാനന്ദമൂർക്കൊണ്ടു ഭാരത
മാതാവിനുമെയ്ത്തുങ്ങിയപോലവേ
എന്നല്ലഭേദകൾവന്നുവിണ്ണിൽതങ്ങി
നിന്നുടൻ ഴത്തഗീതാദിതുടന്നിതു
മിന്നുമവരുടെയംഗപ്രഭുകളാൽ
തന്നെയൊവാം രാവിരുടിയലാഞ്ഞതും

ആകാശമാറായ് കൃപാനിധികണ്ഠനീർ
 തുകിമിഴികളടച്ചുധരം പൂടി
 ആകാശവീഥിയിൽ താരങ്ങളെന്നോക്കി
 യേകാന്തചിന്തയിൽ മുങ്ങിനിന്നുചെന്നും
 ലോകപാലന്മാരുമെങ്ങനെയൊക്കെയൊ-
 ലോകനംചെയ്തു സത്തുഷ്ടരായ് നിന്നുപോൻ
 പിന്നെ ധ്വനിമിതനടുമുദാഹര
 സന്നിധിയോളം തരുച്ചായയുടെപോയ്
 ചെന്നുരഥപ്പുറ പൂക്കുടൻമന്ദമായ്
 ചൂന്നനെമുനുവദംവിളിച്ചാൻവിള
 മെല്ലേമിഴികൾതിരുമ്മി വിളികേട്ടു
 വല്ലാതെവൈവശ്യമാൻണഞ്ഞീടുന്ന
 കല്പനാമസ്സാരമിതോടുടൻ സ്വാമി
 ചൊല്ലിനാൻ കാന്തകത്തസ്സജ്ജമാക്കുവാൻ
 എന്തിന്നൊരുവെടുനോതുപനന്ദന
 നിന്തിരുമേനിയിപ്പോളറിഞ്ഞീലൊൻ
 ബന്ധമെന്തിപ്പോളെഴുന്നള്ളാൻ പത്മ
 ബന്ധുവുടിച്ചതില്ലല്ലോ മഹാമതേ
 സന്ധിച്ചനീണ്ട തരുച്ചായകൊണ്ടെങ്ങ
 മന്ധകാരാവൃതമല്ലോ വഴികളും
 ഏന്നുസ്മയൻചൊല്ലുവേ തൻവിരുവടി
 ചൊന്നാൻറക്കെയോരീടായ്ക്കുസാരമേ
 ഇന്നുഞാൻസർവ്വപക്ഷിച്ചുപോകുന്നു
 വന്നിതുദൈവജ്ഞൻ ചൊന്നകാലംസഖേ

വവ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

ഇന്നിയീരമൃദവനത്തിൽവാഴിപ്പ
പൊന്നണിക്കൂട്ടിലെപ്പെങ്കിളിപോലെഞാൻ

എന്നുടമുഖമായ് ജീവലോകത്തിനു
വിന്നതനീങ്ങിനിവാണമുണ്ടാകവാൻ
ധന്യമാംമാർഗ്ഗമേനപയിച്ചു പോകുന്നു
മന്നിലെസ്സുഴച്ചുങ്ങളെല്ലാം വെടിഞ്ഞുഞാൻ
കണ്ഠതവേണ്ടുപോയ് സൗജമാക്കിദ്രുതം
കൊണ്ടുവന്നീടുകകാന്തകണ്ഠബാഹു

കണ്ടുകൂടായെന്നയാരുജനമുണ
ന്നിണ്ടൽതേട്ടുമുന്യുപോയ് മറഞ്ഞിടണം

കഷ്ടമെന്നിന്നരൂപമെന്തുനിതരാഗ്ര
ദൃഷ്ടമാംശാക്രകലദീപമേമേവാൻ

ശിഷ്ടരാകുംദീപദർശികൾകണ്ടുള്ള
ദിഷ്ടമെല്ലാമങ്ങുപാഴിലാക്കുന്നുവോ

പ്രാജ്ഞപരാക്രമംകൊണ്ടുവോൻസർവ്വ
രാജ്യങ്ങളുംകീഴടക്കിബഭരിച്ചിടും

പൂജ്യമാമൈകാധിപത്യധരയിലാ
ർന്നുജപസ്ഥപമായസൽകീർത്തിനാട്ടിടും

എന്നൊക്കെയല്ലോപ്രതീക്ഷ ഞങ്ങൾക്കൊക്കെ
യിന്നതെല്ലാംമറച്ചായിതോദൈവമെ

കയ്യിലിരിക്കുമിബ്ഭോഗമെല്ലാം കള
ഞ്ഞയോഭവാനിരപ്പൊട്ടുമെടുത്തിനി

പയ്യെഴുമ്പോൾപിച്ചതെണ്ടുവാൻപോകയോ
വയ്യേ! വിചാരിപ്പതിനമരേതുമേ

ഇപ്പോഴും നിറഞ്ഞിരുന്നതോടൊപ്പം
പുഷ്പസുഖദാമീവിശ്രമവനം

തൃഷ്ണയോടും വിട്ടൊരുതണി കൂടാതെ
കഷ്ടമേയങ്ങളു കാണുന്നപൂക്കളോ
എന്നൊക്കെയാൽ തികവുണ്ടാകാത്ത
തന്നിപ്പോസാരമിയോടു ചൊന്നാൻ വിള
മരൻ! പരമാത്മമോതു പൻ ഞാനിങ്ങ
മനവവംശത്തിൽ വന്നു ജനിക്കിലും

എന്നുടെ ജീവിതോദ്ദേശ്യമീനശ്ചമാം
മന്നിടം പാലിപ്പുതല്ലെന്നറികുന്നീ

ഉവിതന്നെകാധിപത്യത്തിനെ നല്ല
സർവ്വലോകാധിപത്യത്തിന്നും മേലായി

നിവേദമാൻ മഹാമാർ കൊതിക്കുന്ന
നിവാണസാമ്രാജ്യമേല്ലാ തിരിവു ഞാൻ

ഭൂമിലെമ്പടേകാശങ്ങളൊക്കെയും കാമ്യമാം
യെഴുത്തും കൂടിയും നിത്യമല്ലെന്നതും

ജീവിതത്തെത്താൻ പെടിഞ്ഞിങ്ങു ജന്തുക്കൾ
ചാവുന്നതു മറിയുന്നതല്ലോ ചൊൻ

എന്തിനേറെ പറയുന്നു സഖ! പോക
കാത്ത കത്തെടുക്കം കൊണ്ടു വന്നിട്ടുക.

ഇങ്ങനെ ചൊന്നതുകേട്ടു മനതളിർ
മങ്ങിയ സ്സാരമി വീണ്ടുമോതീടിനാൻ

ഹന്ത കൃപാനിയേവു ധനം മനവൻ
തന്തിരുവുള്ളമെന്തെന്നറിയേണ്ടേ യാ

ൻ

ശ്രീബലചരിതം

നിന്തിരുമേനിതാൻസർവ്വപമേനോക്കു

മനുഷ്യരജനത്തെജ്ഞിക്കേണ്ടയൊ

സന്താപസാഗാത്തികലകാഞ്ചത്തി

ലുന്തിയിട്ടിന്നിയി യുറവരെബ്ഭോൻ

എന്തുപായത്താൽ കരയേററുമായതു

ചിന്തിയാതുള്ള സംരംഭമുചിതമോ

കേൾക്ക സഖേ സപാത്ഥമാംസുഖം കാമിച്ചു

വാഞ്ജം പ്രിയതയൊന്നും സ്നേഹമല്ലതാൻ

ഉൾക്കാമ്പിലമ്മാതിരിസ്നേഹമുൾക്കൊണ്ടു

ദുഃഖിച്ചവർക്കാത്തിരങ്ങൊച്ചൊല്ലിയാം

ഞാനോമറിച്ചെൻ സ്വജനത്തിന്നെന്നല്ല

മാനവർക്കും വാനവർക്കുമല്ലാർക്കുമ

ദീനത നീക്കാനുപായമേന്തിങ്ങനെ

ഭുനഹൃദയനായ് പോകും പെടികയാം

മത്സ്യലത്തേക്കാളവരുടെസഖ്യത്തെ

വത്സലമാമെൻഹൃദയംകൊരിക്കലാൽ

ഉത്സുകനായ്നിഷ്കൂലിക്കയാംഞാൻഭൂതം

മത്സാരമേ കാന്തകത്തെവരുത്തുക.

അത്രരോജ്യംകടന്നുപോയിടണം

പ്രതൃഷ്ണസിന്ധുവില്ലാഭം സഖേ

അതപരേരിട്ടമെൻഹയത്തെച്ചെന്നു

സത്പരംകൊണ്ടുപന്നീട്ടുകപോകനീ.

ഇത്തരംനിർബന്ധപൂർവ്വമാംവാക്കുക

ദൂത്തരംതോന്നാതെകവിട്ടുസുതനാ

ഉത്തരളാശയനായ് പോയിലായത്തി
 ലത്തുരംഗത്തെ യുടനാനയി. ഓവാൻ.

പിന്നെയവൻ തിരുമ്മിറ്റു തമഗപത്തെ
 മിന്നുന്നൊരോമൽ വെള്ളിക്കടിത്താണിട്ടു

പൊന്നണിക്കോപ്പം വിരിപ്പുമണിയിച്ചു
 സന്നദ്ധമാക്കിയഴിച്ചതെളിച്ചിതു

ഭോളാൻ കാന്തകം ഗംഗയിൽ പൊങ്ങുന്ന
 വെള്ളത്തിരപോലെ കേസരപ്പച്ചുങ്ങൾ

തുള്ളിച്ചണഞ്ഞിതുകണ്ടു ദേവൻ
 മുളിചെഴുതുകൃമൊതുങ്ങാതെയായിതു

വന്നതൻ സപാമിയരമനവാതുകൽ
 നിന്നരുളുന്നതു ദുരത്തുകണ്ടോമാ!

തോഷാകലമായുടൻ കാന്തകനിജ
 ഹോഷാരവത്താൽ ജയാശംസചെയ്തിതു

താമരപ്പൂപോൽ ചുവന്നനാസാപുട
 സീമകാടിത്തലവകൂട്ടിച്ചുപൊക്കിയും

ഭീമമായ് ലാടമിയന്ന കളമ്പുകൾ
 ഭൂമിയിൽ കത്തിമതിച്ചാലി. കൂടിയും

ആമോദഗവഭരിക്കാൽ കാന്തകം
 സപാമിതൻ സന്നിധിപൂകിനാൻ-തൽക്കണ്ണ.

കോമളമാം കരാബ്ജം പൊക്കി? ദന്ദ
 ശ്രീമാനതൻ നെറ്റിയിൽ തട്ടി നിർത്തിനാൻ

ആരവം വാജികൂട്ടുന്നതുകേട്ടു
 ഞ്ഞു മുന്നണി വതാർച്ചു മല്ലതാൻ

വിണ്ണുവർപൊത്തിയിരുന്നിതവരുടെ
കണ്ണും ചെവിയും കരപല്ലവങ്ങളാൽ
തമ്പുരാൻകൂറാൽപിടിച്ചുക്കുതിരതൻ
വമ്പിയലും തലമെല്ലക്കുനിച്ചുടൻ

വെൺപ്രഭയാന്നരോമസ്തിശാമാംകഴു
ത്തമ്പിൽതലോടിയപിഞ്ഞരുൾചെയ്തിതു
നില്ക്കുനില്ക്കുൻപ്രിയകാന്തകശാന്തമായ്
നില്ക്കുചെറുതുണാൻചൊൽപതുക്കേൾക്കുനീ.
ഇക്കുറിയെന്റെയാത്രയ്ക്കുള്ളദൈവ്യവും
മുഖ്യതയുംനീയറിയുന്നതായ്വരാ.

ഏകത്തിരുമുഖനിവാണമാരാഞ്ഞു
ഏകന്നുതൊനതെങ്ങെന്നറിയായ്യിലും
ചാകുമീജ്ജീവികളെക്കണ്ടുസന്തതം
മാഴ്കുമെൻചിത്തംനയിക്കുംവഴിക്കുകേൾ

നേരോതുവനതുകണ്ടുകിട്ടാതിനി
പോരാമടങ്ങിത്താനിങ്ങെന്നറികനീ
ആരുമേപാരിതിൽചെയ്തിരിക്കില്ലിത്ര
ഭൂതസഞ്ചാരംകുതിരമേലെങ്കിലും

ധീരനായെന്നവഹിക്കണംനീവരും
ചാരിതാത്ഥ്യംനിനക്കുംഹയരത്നമേ.

മാനവന്മാർക്കുംസുരന്മാർക്കുമെന്നല്ല
മാനസകായികമുഖജാലങ്ങളാൽ
ഭൂതരാംപ്രാണികൾക്കെല്ലാറ്റിനുംബുദ്ധി
ഹീനമാംജീവിജാലത്തിനുകൂടിയും

ഭീനതനീക്കിതിവാണമേകീട്ടുവാൻ
 ഞാനിത്തുടരുന്നയത്നാത്തയോത്തുനീ
 ഉഴനമരോരത്താപമാനീമഹാ-
 യാനഖേദങ്ങൾ സഹിക്കണം കാന്തക.
 ചൊല്ലുവനിപ്പൊഴീരാത്രിയിൽതന്നെനാം
 വല്ലവിധവും പുറപ്പെട്ടുപോകണം
 അല്ലെങ്കിലിങ്ങുജനങ്ങളുണർന്നുപോം
 കില്ലില്ലവർപിന്നയത്നാമയപതേ.
 മേലേറിമെല്ലേമുതുകിത്തൊൻമടുമ്പോ
 ഉലോലമേവഗമാനാത്തുൽപതിക്കുവീ
 സ്ഥൂലങ്ങളാമുളളങ്ങളുമുന്നത
 സാലങ്ങളും സമുല്പാദിച്ചുപക്ഷിപോൽ
 ആയാസമാണെത്തിയാത്തുനിൻവേഗത്തെ
 യായിരംഖഡ്ഗധരന്മാർതടുക്കിലും
 പായുകനില്ലാതെശീശ്രുതരും ചണ്ഡ
 വായുപോൽലോലവിദ്യുൽപോലെയും
 എന്നരുൾചെയ്തു ലഘുതരമായ് സപാമി
 യൊന്നുകുതിച്ചുകുതിരമേലേറിനാൻ
 വന്ദിച്ചരികിലാകാശത്തുനിന്നുള്ള
 വൃന്ദാരകന്മാർ പിടിച്ചുറ്റിയപോലെ
 എന്നിട്ടതുകൈകളിൽകടിഞ്ഞെന്നേന്തി
 നന്നായിരിപ്പുറപ്പിച്ചുതിരുവടി
 ഒന്നുകരളിരാൽ കാന്തകത്തിന്റെ
 യുന്നതശീഷ്ത്തിലാത്തുതട്ടീടിനാൻ
 വന്നതള്ളംവേഗധാടിനഹിയാതെ
 നിന്നുവിരണ്ടുശിരസ്സുകടഞ്ഞുററ

മന്നമിപ്പിച്ചുമെവികൾകൂപ്പിച്ചുകൊ
 ണ്നമ്പുനവേഗം പുറപ്പെട്ടുകാണകം
 പിന്നെദൂതരഃമാടീകളമ്പുക
 ളൊന്നായ്നിവത്തുപതിച്ചു കരിച്ചു മ.
 ഇങ്ങനെനാഥൻനിജഹയാരൂഢനാ
 യെങ്ങുപിറകിൽതിരിഞ്ഞുനോക്കാതെയും
 സ്വർല്ലോകമൊക്കുംഗൃഹവുംസുഖങ്ങളും
 പുല്ലോളവുംഗണിയാതെയുംപോയിതു
 കൽതളമാൻനിലത്തിൽപതിച്ചുതീ
 കത്തി. അജപലിദും കളവിന്റെഓലോഷവും
 പാരംകിലുങ്ങുകടിഞ്ഞാണുതല്ലുതൻ
 സ്സാരാവവുമാരുംകേട്ടിണരാതെ
 ദൂരെദൂരെപ്പാഞ്ഞുമെനമോ ദുർദ്ദ
 ളോരോന്നുമാതുകടന്നിതുകാണകം
 പാരിൽകളഞ്ഞൊച്ചകേൾക്കാതെ പുഷ്പങ്ങൾ
 വാരിവിരിച്ചുപോൽചാനവർനീളവേ
 ആവമാൻകടിഞ്ഞാണുതടൽദിവ്യ
 ചാരപടംകൊണ്ടുപർതാൻപൊതിഞ്ഞുപോൽ
 എന്നല്ലയേറെനിത്യോജ്ജനങ്ങൾവേ
 ഒന്നാന്നായ്പന്നിപ്പെട്ടിതളിയാലേറവും
 ഉച്ചമായ് യോജനദൂരത്തുകൾക്കെന്നോ
 രൊച്ചുകലൻ നീങ്ങീടുംകവാടങ്ങൾ
 ദേവനശപാരൂഢനായങ്ങനയവേ
 കേവലം നിശ്ശബ്ദമായനായാസമായ്
 അമ്മന്നുകോടിവാതുകലുമൊന്നുപോൽ
 മെമ്മേതുറന്നുതാനേവഴിനൽകിപ്പോൽ

നാ കികളീയാനുകൂലുങ്ങൾ ചെയ് വതാ
 മാകാത്തതല്ലവർക്കായതെന്നല്ലഹോ
 ലോകൈകകകാണുന്നിന്നു ചരാചര
 ലോകങ്ങളെല്ലാം സ്വപ്നംസഹായിക്കയാം
 ദ്വാരദേശങ്ങളിൽ കാവൽനിന്നീടിന
 വീരാഗ്രണികളായുള്ളഭടന്മാർ
 ഉഴിപ്പിടിച്ചുവാൾതാഴത്തുവീഴ് വതു
 മോരാതെയങ്ങങ്ങുനിന്നുറങ്ങിടിനാർ
 നേരമലയാദ്രിയിൽനിന്നവിടെയ
 നേരത്തണഞ്ഞുദോഷതയാഖെന്നപോൽ
 അരിലുംനിറയണയ്ക്കുമിളകളർ
 മാതന്മൈല്ലെമെല്ലേ വീഴിനില്ക്കയാൽ
 ഏതാകിലും തന്മഹോദ്യമത്തിനാശ
 യാതനാകംതൻതിരുവടിക്കിങ്ങനെ
 യാത്രയിലുണ്ടാമനന്തരായം സിദ്ധി
 പാത്രതയോതും പ്രഥമശങ്കനമാം
 എതിരവിസ്തരിപ്പുസ്വാമിയീവിധം
 പന്മാവിഭവതുംപ്രതിബന്ധമെന്നിയേ
 കാന്തകാന്ത്രസ്തനായേകനായ് തൻപുര
 പ്രാണവുംനാടും വനങ്ങളുമൊക്കയും
 ഓടിക്കടന്നുപോയാനഗ്രമാരുത
 ധാടിയെവെന്നുവേഗത്തിലാരാത്രീയിൽ
 പാരംപ്രഭാതമടുത്തു കിഴക്കതി
 ഗൈരഭൂതവിഗ്നിരിശ്ശിഖരോപരി
 ഭൂതത്തുകൂനദിച്ചുപൊങ്ങീസ്വാമി
 ചാരത്തുടനനോമാനദികണ്ടിതു

ന്ന

ശ്രീമൂലചരിതം

ക്ഷീണതയാൻ തുരംഗമെന്തെക്കടി
ഞാണപിടിച്ചു ജനിത്തിട്ടയാനിധി
ക്ഷോണിയിൽ ചാടിയിറങ്ങിപ്പുഴയുടെ
വേണിയാൽ വേർപെടുമാരാജ്യസീമയിൽ
തൻപ്രിയകാന്തകന്തെസപാമിനൊരാളേ
ലൻപോട്ടും ചുംബിച്ചു മാററിനിത്തിപ്പിന്നെ
മനവശാഗ്രമം തന്റെ മകുടവും
മിന്നുന്ന മല്ലോഭാണങ്ങൾ സർവ്വവും
പൊന്നുനികഞ്ചുകവും പാദകകളും
മണിമഹാത്മാവിഴച്ചു വെച്ചിടിനാൻ
സന്നിധിതന്നിലണഞ്ഞുടൻ മന്ദനം
വിന്നശയോഭതൊഴുതുനില്ക്കുന്നതു
കണ്ടുകനിഞ്ഞതൾപെയ്തുകൂപാനിധി
യിങ്ങൽതേടാത്തു വീയൻപ്രിയസാരഥ
ഇന്നെന്നിക്കായ്കു പാൻമെഴുത്താരുപകാര
മെന്നമങ്ങേക്കു ശുഭഭാരതപാതവരം.
എന്നല്ലതുകൊണ്ടു സർവ്വലോകത്തിന്നും
വന്നുകൂടും നിത്യമംഗളവും സഖേ!
തമ്പുരാൻ പിന്നെയരയിൽനിന്ന ക്ഷണം
പൊൻപിടിയാൻ വാഴുരിസ്ഥലം തന്റെ
കോമളധൂമലതപോൽക്കടിവമായ്
ശ്യാമളമാംശിവാബന്ധമരിഞ്ഞുടൻ
വാളമതും സാരസനവും കാന്തിയാൽ
കാളമുണ്ണീപ്പവും കഞ്ചുകാളങ്ങളും
മന്ദനംകയ്യിലേർപ്പിച്ചു മോപിന്നെയും
ചൊന്നാൻ ജഗൽപൂജനാം സപാമിയിങ്ങനെ:—

ഇക്കണ്ടതൊന്നുമിണങ്ങിപ്പിന്നിയിനി
 പൊയ്ക്കൊൾകിതെല്ലാമെടുത്തു സഖേ! ഭവാനു
 വയ്ക്കുവസന്നിയിയിൽവെസ്സുകൾക്കു
 മൽക്കുമയോപ്പാനുപകരിക്കാമിവ
 സോൽകണ്ടനാംതാതനോടിക്കുറയെന്റെ
 വാക്കാൽപറകയും ചെയ്തു വണങ്ങിനി
 ഞാനിതാസംവമുപേക്ഷിച്ചുകുറവായ്
 ജ്ഞാനാത്മിയായ് സപരാജ്യംവിട്ടുപോകുന്നു.
 മാനവധീശനെന്താതൻകനിഞ്ഞതു
 ഭീനതതോതെയിന്നുപൊറുക്കണം
 ഏതുകിനവൃത്തംനോറുമെകുറവായ്
 ഭീതിയെഴുംകാട്ടിൽവാണുമാരാഞ്ഞു
 ബാധകളെല്ലാം കടന്നുമനോരഥം
 സാധിച്ചവിശദംജയിക്കുവാനിങ്ങാ
 യന്ത്രനായ് ജ്ഞാനസാമ്രാജ്യാധിപനായി
 മനോവന്ദാർക്കിലിൾമാരാജ്യനായ്
 മന്നിടമെന്നല്ലമററുപോകരുട്ടു
 മെന്നുടെയതാദൃശസ്സേഹവൃത്തിയാൽ
 വിന്നതതീത്തുഞാൻകീഴടക്കിപ്പുറോ
 പിന്നെബ്ഭവൽപദംവന്നുകണ്ടിട്ടുവൻ
 മൃത്യുസംസാരവിവശനാംമന്ത്രിനെ
 മന്ത്രിനൊഴിഞ്ഞുപാലിപ്പതിനില്ലൊരാൾ
 സത്യമതാകയാൽ സർവ്വാത്മമായ
 കൃതുമെന്നോർപ്പുഞാനിജ്ജഗൽപാലനം
 എന്നോടുതുല്യമീമുക്തിമാർക്കുതേടി
 മന്നിലൊരാളുഴന്നിടിപ്പിതുവരേ

ൻവ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

എന്നതോത്താൽ കണ്ടുകിട്ടുമെന്നിരിക്കു
സന്ദേഹമില്ലാത്തസാധിക്കുമീപ്രസിതം.
ഏകാന്തമായ് തന്റെ ലോകം വെടിയാതെ
ലോകരക്ഷയ്ക്കൊരാളഹ്നാകില്ലതാൻ
ആകയാലാശ്വാസമാർന്നതാതൻവാഴ്ക
പോകുന്നുഞാൻപോയിതോതുകമീ സഭേ!
ഇങ്ങനെയോതിവിഷ്ണുനാം മന്ദനെ
യെങ്ങനെയെങ്കിലുമുറൈനിർബന്ധിച്ചു
മംഗലമുത്തിടക്കിയയച്ചിട്ടു
യിഗ്രിതവെടിയാമശപരത്തൊട്ടും
പിന്നെയക്കോദയത്തിൽ സ്വയമുണ്ഡിതായ്
സന്യസ്തലവാദരണനായ് സതപരം
തന്നജപലമാംതിരുവടൽതാമ്രാഭം
ചിന്നമൊരശ്ശാടികൊണ്ടു മറച്ചു മോ
ധന്യതതേടുമത്തിക്കെട്ടിലോടുമായ്
വന്ദ്രപാദൻപോയ് പുഴയും കടന്നുടൻ
ചെന്നെരപ്പുക്കുനീണ്ടപെരുവഴി
യൊന്നിപ്പലരിത്തനിയേ നടകൊണ്ടിതു
മനിൽപ്രകാശം പരത്താനുദിച്ചു
മന്യതരുണാർക്കെന്നെത്തോന്നും വിധം
അഞ്ചിതചതുർഭുവാൻതമാഗതൻ
തഞ്ചരിതം സർവ്വലോകമനോഹരം.
തുഞ്ചഗുരുവരോപജന്മാംരീതിയിൽ
നെഞ്ചെഴിയിക്കുന്ന നിഷ്കൂടമണ്ഡപരെ
ഇങ്ങനെഞാൻപാടിനേൻ, - സൽക്കമയുമാ
യെങ്ങനെവേഴ്ചയാന്നാലുമുണ്ടാം ശുഭം.

(നാലാം കാവ്യം കഴിഞ്ഞു)

പൂർവ്വാഗമം സംപൂർണ്ണം.

തമിഴ് ശാസ്ത്രം.

അതിരസകരമായ ഒരു അനുഭൂതികഥ. ഭൂദേവതയെ സേവിച്ചു അവരുടെ സഹായത്താൽ ഉന്നതപഥത്തിൽ എത്തി ലോകത്തിൽ അനേക പാപകൃത്യങ്ങളെ മെൽക്കാൽ ഒടുവിൽ ഭൂദേവതയായ നാകഭൂവന്തെ ഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്നുള്ളതിനെ ഈ കഥ സെലക്ഷനം.

വിശ്വവിഖ്യാതനായ റെയിനാൾഡ് എന്ന ഗ്രീക്ക് ആഖ്യായികാ കത്താവിനാൽ രചിക്കപ്പെട്ട "നെക്രോമാൻസർ" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ അനുകരണമാണ് ഇത് എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ കഥയുടെ രസികത്വത്തെ പറ്റി വായനക്കാർക്ക് ഹരിക്കാമെന്നുള്ളതിനാൽ അധികം വിസ്തരിക്കേണ്ടെന്നും ഭാഗം രസ്യമായിരുന്നു. ആചാര്യൻ കൂടി അപകീർത്തിക്കണം.

കാട്ടുപിണിൻ വിലരൂപം.

L. F. Fernandez & Sons.
TRIVANDRUM
QUY

